

Spis treści

CEZARY HINCE	
SZAFIROWY JUBILEUSZ FINAŁÓW PUCHARU POLSKI NA SZCZEBLU OKRĘGU BIALSKOPODLASKIEGO W LATACH 1978 – 2022	2
MAREK ZIEMBA	
RZESZOWSKIE DERBY	8
KRZYSZTOF KOSTKA	
POCZĄTKI ZAGŁĘBIA LUBIN 1945-1946	18
WOJCIECH FRĄCZEK	
KLUBY EKSTRAKLASY DZIŚ	22
WOJCIECH FRĄCZEK	
BILANS SEZONÓW REPREZENTACJI POLSKI	26
SYLWESTER KIELAR	
1988/89 - III LIGA GRUPA VII	29
SYLWESTER KIELAR	
1988/89 - III LIGA GRUPA VIII	33
ANDRZEJ JANICKI	
SEKCJA PIŁKARSKA MKS MAZUR EŁK – CZĘŚĆ I	37
KAROL MELLER	
WYNIKI DWUCYFROWE W ROZGRYWKACH WARMIŃSKO-MAZURSKICH. SEZON 2021/2022	56
KRZYSZTOF MIELCZAREK	
W ŚLĄSKU WROCŁAW I KORONIE KIELCE	60
KRZYSZTOF MIELCZAREK	
W ŚLĄSKU WROCŁAW I STALI MIELEC	64
MICHAŁ ŁABUŚ	
JKS JAROSŁAW NA LIGOWYM SZLAKU (CZ. VI: 1968 – 1970)	67
DARIUSZ ANASZKO	
GEORGE KIMPTON – ANGIELSKI TRENER W POLONII	74
ARTUR FORTUNA	
PROGNOZY LIGOWE	77

Cezary Hince

Szafirowy jubileusz finałów Pucharu Polski na szczeblu okręgu białkopodlaskiego w latach 1978 – 2022

W obecnym roku 2023 mecz finału okręgowego Pucharu Polski, prowadzonego przez Oddział Lubelskiego Związku Piłki Nożnej w Białej Podlaskiej, odbędzie się po raz 46. Warto jednak przybliżyć, tym razem w skali ogólnopolskiej, dotychczasowe 45 meczów finałowych tego szczebla rozgrywek na obszarze dawnego województwa białkopodlaskiego oraz na obecnym terenie północnej Lubelszczyzny, czyli obejmującego cztery powiaty: bialski, łukowski, parczewski i radzyński.

Finały na szczeblu BOZPN (z udziałem klubów z województwa białkopodlaskiego) w latach 1978 – 1999

Edycja 1., stadion w Radzynie Podlaskim, 7 czerwca 1978, godz. 17.00,
Orlęta Radzyń Podlaski – AZS AWF Biała Podlaska 0:1 po dogr.
gol: C. Stańczuk.

Edycja 2., stadion w Międzyrzecu Podlaskim, 16 maja 1979, godz. 16.00,
Kolejarz Małaszewicze – AZS AWF Biała Podlaska 3:2 (2:2)
gole: Krakowiak (3x), Kotwica (1x).

Edycja 3., stadion w Terespolu, 12 czerwca 1980, godz. 16.00,
Kolejarz Małaszewicze – AZS AWF Biała Podlaska 3:2 (2:2)
gole: Wołosowicz 10', C. Stańczuk 42' i 90' – Mroziewski 29', sam. 32'.

Edycja 4., stadion w Parczewie, 3 czerwca 1981, godz. 17.00,
Kolejarz Małaszewicze – AZS AWF Biała Podlaska 0:5 (0:2)
gole: Mroziewski 25', Nowak 29' i 67', Bukowski 56' (k), Krakowiak (min. ?).

Edycja 5., boisko w Klonownicy, 2 czerwca 1982,
Rotkart Klonownica – AZS AWF Biała Podlaska 1:2

Edycja 6., stadion w Terespolu, 8 czerwca 1983, godz. 17.00,
LKS Terespol – AZS AWF Biała Podlaska 3:4

Edycja 7., stadion w Radzynie Podlaskim, 30 maja 1984,
Orlęta Radzyń Podlaski – AZS AWF Biała Podlaska 0:3 (0:1)
gole: Szałdecki, Głuchowski, Mieczkowski.

Edycja 8., stadion w Białej Podlaskiej, 12 czerwca 1985, godz. 17.30,
Podlasie Biała Podlaska – AZS AWF Biała Podlaska 0:1 (0:1)
gol: Stopyra 18'.

Edycja 9., stadion w Białej Podlaskiej, 11 czerwca 1986, godz. 17.00,
Podlasie Biała Podlaska – AZS AWF Biała Podlaska 1:7 (1:2)
gole: Biegajło (k) – Stopyra (3x), M. Jeż, Fiederń, Urbański, Jaszczuk.

Edycja 10., stadion w Terespolu, 17 czerwca 1987, godz. 17.00,
LKS Terespol – AZS AWF Biała Podlaska 0:2

Edycja 10., stadion w Terespolu, 17 czerwca 1987, godz. 17.00,
LKS Terespol – AZS AWF Biała Podlaska 0:2

Edycja 11., stadion w Białej Podlaskiej, 1 czerwca 1988, godz. 17.00,
Podlasie Biała Podlaska – AZS AWF Biała Podlaska 0:1 (0:0)
gol: Dołęga 75'.

Edycja 12., stadion w Parczewie, 31 maja 1989, godz. 17.00, widzów: ok. 300,
Victoria Parczew – AZS AWF Biała Podlaska 1:2 (0:1)
gole: Niewiadowski – Bandyk, Ulanowski.

Edycja 13., stadion w Międzyrzeczu Podlaskim, 20 czerwca 1990, godz. 17.30,
AZS AWF Biała Podlaska – Podlasie Biała Podlaska 6:2 (2:2)
gole: Matuszewicz 20', Iwański 30' (k), Ujma 62', Krężołek 65', Fiedeń 78', Biegajło 82' –
T. Pawłowski 32', Semeniuk 43'.

Edycja 14., stadion w Międzyrzeczu Podlaskim, 12 czerwca 1991, godz. 16.00,
Huragan Międzyrzec Podlaski – AZS AWF Biała Podlaska 0:2
gole: Bandyk, Zieliński.

Edycja 15., stadion w Białej Podlaskiej, 10 czerwca 1992, godz. 17.00,
Podlasie Biała Podlaska – AZS AWF Biała Podlaska 1:4 (0:1)
gol: Juśkiewicz 49' – Iwański 16', Anduła 62', Huzarski 65', Biegajło 86'.

Edycja 16., boisko w Rokitnie, 9 czerwca 1993, godz. 16.00, widzów: ok. 300,
LKS Altazed Rokitno – AZS AWF Biała Podlaska 1:4 (0:3)
gole: Szewczuk 90' – Huzarski 28' i 38', Różański 45', T. Pawłowski 58'.

Edycja 17., boisko w Rokitnie, 15 czerwca 1994, godz. 17.00,
LKS Altazed Rokitno – AZS AWF Biała Podlaska 0:2 (0:0)
gol: Klepacz 55', Anduła 80'.

Edycja 18., stadion w Białej Podlaskiej, 14 czerwca 1995, godz. 17.00, widzów: ok. 1.000,
Podlasie Biała Podlaska – AZS AWF Biała Podlaska 3:1 (1:1)
gole: Biegajło 7', Póttorak 49', P. Pawłowski 77' – Pietrasiński 5'.

Edycja 19., stadion w Białej Podlaskiej, 19 czerwca 1996, godz. 17.00,
Polonez Oaza Biała Podlaska – LKS Terespol 1:2 (1:0)
gol: Bebko 42' (k) – Korbal 76', Walczuk 90'.

Edycja 20., stadion w Paczewie, 18 czerwca 1997, godz. 17.00, widzów: ok. 500,
Victoria Parczew – AZS-Podlasie Biała Podlaska 1:6 (0:2)
gole: Maleszyk 90' (k) – Buraczewski 5', Pietrasiński 32', Podlecki 51', Twarowski 53',
T. Pawłowski 65' i 74'.

Edycja 21., stadion w Białej Podlaskiej, 17 czerwca 1998, godz. 17.00,
Polonez Oaza Du-Pont Biała Podlaska – AZS-Podlasie Biała Podlaska 1:5 (0:3)
gol: Artyszuk 60' – Ciechan 6' i 86', Trojecki 26' (k), Majkowski 39', Twarowski 85'.

Edycja 22., boisko w Milanowie, 15 czerwca 1999, godz. 18.00, widzów: ok. 200,

LKS Milanów – AZS-Podlasie Biała Podlaska 1:8 (1:5)

gole: Kucyk 14' – Kępka 11' i 15', Dzewulski 25' i 45', Rybkiewicz 36' i 47', Smoleń 53' (sam.), Śmigasiewicz 90' (k).

22 edycje

16 x AZS AWF Biała Podlaska, 4 x Podlasie (AZS-Podlasie) Biała Podlaska,

1 x Kolejarz Małaszewicze, LKS Terespol.

Zapowiedź 45. finału Pucharu Polski na szczepku okręgu białkopodlaskiego na boisku przy ulicy Zdanowskiego w Białej Podlaskiej – 10 maja 2022 r.

**Finały na szczeblu Pucharu Polski białkopodlaskiego okręgu
(kluby powiatów: białskiego, łukowskiego, parczewskiego, radzyńskiego)
w latach 2000 – 2022**

Edycja 23., stadion w Białej Podlaskiej, 15 czerwca 2000, godz. 17.00, widzów: ok. 100,
AZS-Podlasie II Biała Podlaska – AZS-Podlasie Biała Podlaska 1:4 (0:3)
gole: Borysiuk 58' (k) – Borowski 3', Kopytiuk 16', Twarowski 34', Kęпка 70'.

Edycja 24., stadion w Międzyrzeczu Podlaskim, 30 maja 2001, godz. 17.00,
AZS-Podlasie Biała Podlaska – Orłęta Łuków 1:1 po dogr., w karnych 3:5
gole: Piotrowicz 45' – A. Zarzycki 57'.

Edycja 25., stadion w Łukowie, 8 maja 2002, godz. 17.00, widzów: ok. 400,
Orłęta Łuków – AZS-Podlasie Biała Podlaska 3:1 (3:0)
gole: A. Zarzycki 7', Gajdziński 25', Kurek 30' – Smoliński 60'.

Edycja 26., stadion w Białej Podlaskiej, 14 maja 2003, godz. 17.00, widzów: ok. 400,
AZS-Podlasie Biała Podlaska – Orłęta Łuków 2:3 (1:0, 2:2) po dogr.
gole: Papiński 9', Kurkowski 77' – A. Zarzycki 51' i 87' Skrzymowski 104'.

Edycja 27., stadion w Krzywdzie, 19 maja 2004, godz. 17.00, widzów: ok. 200,
Orłęta Łuków – Victoria Parczew 1:3 (1:2)
gole: A. Zarzycki 10' – Lis 4', Brzozowski 12' i 90'.

Edycja 28., stadion w Białej Podlaskiej, 18 maja 2005, godz. 17.00, widzów: ok. 200,
Podlasie Biała Podlaska – Orłęta-Spomlek Radzyń Podlaski 1:0 (0:0)
gol: Wierstak 72' (k).

Edycja 29., stadion w Radzynie Podlaskim, 31 maja 2006, godz. 17.00, widzów: ok. 200,
Orłęta-Spomlek Radzyń Podlaski – Podlasie Biała Podlaska 2:1 (0:1)
gole: Panek 58' i 73' – Laszuk 5'.

Edycja 30., stadion w Białej Podlaskiej, 16 maja 2007, godz. 17.00, widzów: ok. 400,
Podlasie Biała Podlaska – Orłęta-Spomlek Radzyń Podlaski 0:0 po dogr., w karnych 1:3

Edycja 31., stadion w Białej Podlaskiej, 4 czerwca 2008, godz. 11.00, bez udziału publiczności, **Orłęta-Spomlek Radzyń Podlaski – Orłęta Łuków 4:1 (3:1)**
gole: Szewc 2' i 65', Neścior 15', Osiak 27' – Gaj 7'.

Edycja 32., stadion w Białej Podlaskiej, 20 maja 2009, godz. 17.00, widzów: ok. 300,
Kiks Biała Podlaska – Huragan Międzyrzec Podlaski 3:4 (2:2)
gole: Litwiniuk 17', Twarowski 29' i 85' – A. Szczepaniuk2', Lesiuk 43' i 72', Tusz 84'.

Edycja 33., stadion w Łukowie, 15 maja 2010, godz. 17.00, widzów: ok. 350,
Orłęta Łuków – Podlasie Biała Podlaska 1:2 (0:1)
gole: Kiryło 50' – Sobiczewski 24', Wilawer 65'.

Edycja 34., stadion w Białej Podlaskiej, 18 maja 2011, godz. 17.00, widzów: ok. 200,
Podlasie II Biała Podlaska – Podlasie Biała Podlaska 2:1 (2:0)
gole: Stonio 7', Wasiluk 22' (k) – Maksymiuk 82'.

Edycja 35., stadion w Łukowie, 16 maja 2012, godz. 17.00, widzów: ok. 300,

Orlęta Łuków – Orlęta-Spomlek Radzyń Podlaski 1:2 (0:1, 1:1) po dogr.

gole: Kachniarz 68' – Pliszka 7' (k), Puła 103'.

Edycja 36., stadion w Białej Podlaskiej, 31 maja 2013, godz. 17.00, widzów: ok. 150,

Podlasie II Biała Podlaska – Orlęta-Spomlek Radzyń Podlaski 0:0 po dogr., w karnych 1:3

Edycja 37., stadion w Łukowie, 14 maja 2014, godz. 17.00, widzów: ok. 120,

Orlęta Łuków – Podlasie Biała Podlaska 1:2 (0:1)

gole: Botwina 55' (k) – Romaniuk 37', Łukasiewicz 66'.

Edycja 38., stadion w Białej Podlaskiej, 6 maja 2015, godz. 17.05, widzów: ok. 200,

Podlasie II Biała Podlaska – Orlęta-Spomlek Radzyń Podlaski 1:2 (0:1, 1:1) po dogr.

gole: Wiraszka 58' – Konaszewski 30' (sam.), Szymala 101'.

Edycja 39., stadion w Kąkolewnicy, 18 maja 2016, godz. 17.00, widzów: ok. 200,

Grom Kąkolewnica – Orlęta-Spomlek Radzyń Podlaski 1:3 (1:3)

gole: Sierpień 44' – Rycaj 29', 36', 45'.

Edycja 40., stadion w Radzynie Podlaskim, 23 maja 2017, godz. 17.35, widzów: ok. 250,

Orlęta-Spomlek Radzyń Podlaski – Podlasie Biała Podlaska 2:1 (0:0)

gole: Olszak 61' (k), Kalita 72' – Wiraszka 49'.

Edycja 41., stadion w Łukowie, 9 maja 2018, godz. 17.00, widzów: ok. 250,

Orlęta Łuków – Orlęta-Spomlek Radzyń Podlaski 0:4 (0:1)

gole: Kania 29', Kaganek 76' i 79', Stanisławski 88'.

Edycja 42., boisko w Jeleńcu, 15 maja 2019, godz. 17.00, widzów: ok. 200,

Bizon Jeleniec – Orlęta-Spomlek Radzyń Podlaski 1:2 (0:0)

gole: M. Botwina 84' – Wojczuk 74', Waniowski 87'.

Edycja 43., stadion w Radzynie Podlaskim, 22 lipca 2020, godz. 17.00, widzów: ok. 150,

Orlęta-Spomlek Radzyń Podlaski – Podlasie Biała Podlaska 0:0, w karnych 5:4

Edycja 44., stadion w Międzyrzeczu Podlaskim, 12 maja 2021, godz. 17.00, bez udziału publiczności

Huragan Międzyrzec Podlaski – Orlęta-Spomlek Radzyń Podlaski 0:3 (0:0)

gole: Kołtunowicz 47', Kalita 72' i 86'.

Edycja 45., stadion w Białej Podlaskiej, 10 maja 2022, godz. 17.00, widzów: ok. 120,

Podlasie II Biała Podlaska – Huragan Międzyrzec Podlaski 4:0 (3:0)

gole: Warda 15' (sam.), Szatała 23', Buraczewski 30', Kosieradzki 78'.

23 edycji,

12 x Orlęta-Spomlek Radzyń Podlaski, 6 x Podlasie Biała Podlaska (w tym rezerwy), 3 x Orlęta Łuków,

1 x Huragan Międzyrzec Podlaski, Victoria Parczew.

Podsumowanie triumfatorów w finałach w latach 1978 – 2022

**16 x AZS AWF Biała Podlaska,
12 x Orleńta-Spomlek Radzyń Podlaski,
10 x Podlasie Biała Podlaska,
4 x Orleńta Łuków,
1 x Huragan Międzyrzec Podlaski, Kolejarz Małaszewicze, LKS Terespol, Victoria Parczew.**

Po 45. finale: Podlasie II Biała Podlaska (zielone stroje) i Huragan Międzyrzec Podlaski (biało-czerwone pasiaste koszulki) wspólnie pozują do pamiątkowego zdjęcia – 10 maja 2022 r.

Marek Ziembra

Rzeszowskie derby

Mecze derbowe w Polsce prawie „od zawsze” cieszyły się dużym zainteresowaniem. Najbardziej znane i popularne są te o najdłuższej i najbogatszej historii, czyli:

- krakowskie Cracovia – Wisła,
- śląskie Górnik – Ruch,
- łódzkie ŁKS – Widzew,
- stołeczne Legia – Polonia,
- trójmiejskie Arka – Lechia
- oraz poznańskie Lech – Warta i dolnośląskie Śląsk – Zagłębie Lubin.

Obecnie tylko w Poznaniu i na Dolnym Śląsku kibice mogą regularnie emocjonować się potyczkami derbowymi, natomiast w pozostałych przypadkach na przeszkodzie stoją różne klasy rozgrywkowe lokalnych rywali.

Zupełnie niepostrzeżenie, w sezonie 2022/23 do rangi wydarzenia na zapleczu Ekstraklasy urosło spotkanie Stali Rzeszów z Resovią. Na takie wydarzenie kibice w Rzeszowie czekali aż 28 lat, bo jeszcze całkiem niedawno mecze te rozgrywane były na poziomie trzeciego lub czwartego poziomu rozgrywkowego. Ponieważ dotychczas nikt nie zajął się tematyką derbów Rzeszowa, pierwszoligowy dwumecz stał się dla mnie, kibica Stali pretekstem, aby przybliżyć sympatykom futbolu ich historię. Oto ona w dużym skrócie.

1. Mecze towarzyskie i sparingowe rozgrywane w latach 1945 – 1994:

Pierwsze powojenne miesiące w Polsce to czas, w którym rozpoczęła się odbudowa struktur sportowych i organizowano pierwsze rozgrywki ligowe. Także w Rzeszowie **Resovia**, **OMTUR PZL**¹, **Sokół** i **Spartak** rozgrywały między sobą pierwsze mecze towarzyskie. Sokół dość szybko zniknął z piłkarskiej mapy miasta, natomiast Spartak po połączeniu z WKS Szturmowcem utworzył w późniejszym czasie klub milicyjny Gwardia, który później przyjął nazwę Walter. Klub rozwiązano w 1976 r.

Zanim drużyny rozpoczęły rywalizację w eliminacjach do klasy A rozegrały wiele spotkań towarzyskich. Zgodnie z informacjami podanymi w ówczesnej prasie, Resovia rozegrała 15, a OMTUR PZL 13 meczów. Obydwie drużyny w tym czasie spotkały się trzykrotnie.

¹ Spotykana jest zarówno pisownia OM TUR, jak i OMTUR. Dla ujednolicenia w całym numerze przyjęto OMTUR [przyp. redakcji].

Zdjęcie nr 1 (Wiadomości Fabryczne nr 34/1985): drużyna OMTUR PZL przed pierwszym w historii klubu meczem towarzyskim. Przeciwnikiem byli zawodnicy Rzeszowskiego Garnizonu Wojska Polskiego (1:2), 01.05.1945.

Do pierwszego spotkania towarzyskiego między Resovią a OMTUR-em doszło 20.05.1945 r, w którym Resovia pokonała lokalnego rywala 6:2 (5:0). Oto składy drużyn z tego meczu:

Resovia: Jan Rusznica (b), Jan Chwałka, Edward Mikusiński, Kazimierz Kuźniar, Bronisław Dyląg, Marian Zwoliński, Emil Kotelnicki, Stanisław Melko, Edward Polak, Michał Karpiński, Józef Wróbel, Zbigniew Klee. Trener (dane ze strony resoviacy.pl) **Spirydon Albański**

OMTUR PZL: Stanisław Rejewski (b), Stanisław Kamuda, Tadeusz Kędzior, Zygmunt Peller, Remigiusz Śliwiński, Julian Bereś, Stefan Skwarczowski, Stanisław Żak, Józef Napieracz, Edward Budziński, Stanisław Kamler. Trenerzy – **Stefan Skwarczowski i Jan Polak**

bramki dla Resovii – **Melko 4** oraz **Kotelnicki i Wróbel po 1**, dla OMTUR PZL – **Budziński 2**. Sędziował inż. **Julian Brzuchowski (Warszawa)**

Następnie w czerwcu drużyny spotkały się jeszcze dwukrotnie w ramach rozgrywek o Puchar Miasta Rzeszowa. Najpierw w eliminacjach, a potem w finale tych rozgrywek spotkania zakończyły się rezultatem 3:1 dla Resovii, podobnie jak ostatni mecz sparingowy rozegrany w lipcu 1994 r.

Ogólny bilans meczów towarzyskich jest jednak korzystny dla Stali.

Stal – Resovia

I.p.	Rodzaj rozgrywek	liczba meczów	zwycięstwa Stali	remisy	zwycięstwa Resovii	bramki Stali	-	bramki Resovii
1	Puchar Miasta Rzeszowa (1945)	2	0	0	2	2	-	6
2	Puchar Partyzanta (1946-48)	3	3	0	0	9	-	6
3	Puchar TPPR (1959)	1	1	0	0	3	-	0
4	Puchar 1 Maja (1960)	1	0	1	0	1	-	1
5	towarzyskie i sparingowe	37	20	6	11	88	-	48
	Razem mecze towarzyskie i sparingowe	44	24	7	13	103	-	61

2. Sezony 1945 – 1956

Eliminacje do klasy A, które rozpoczęły się w połowie lipca 1945 r., były pierwszymi rozgrywkami o punkty. Podział terytorialny zgłoszonych drużyn spowodował, że w jednej grupie znalazły się wszystkie zespoły z Rzeszowa. I właśnie w piątej kolejce tych rozgrywek w dniu 11.08.1945 r. piłkarze Resovii i OMTUR-PZL zaczęli pisać historię Derbów Rzeszowa. Derbyowy mecz nr 1 wygrała Resovia 1:0, a w rewanżu był remis 2:2. Ogółem, w latach 1945 – 1952, drużyny spotykały się 18 razy. W 9 meczach zwyciężała Resovia², w 3 był remis, a OMTUR-PZL³- w 6. Bramki 31-27 dla Resovii.

l.p.	sezon	rodzaj rozgrywek	wynik
1	1945	eliminacje do klasy A	Resovia – OMTUR PZL 1:0 (1:0)
2	"	"	OMTUR PZL – Resovia 2:2 (0:1)
3	1945/46	klasa A	OMTUR PZL – Resovia 2:2 (0:1)
4	"	"	Resovia – OMTUR PZL 1:0 (1:0)
5	1946/47	"	Resovia – OMTUR PZL 5:0 (2:0)
6	"	"	OMTUR PZL – Resovia 1:3 (0:0)
7	1947/48	"	OMTUR PZL – Resovia 3:4 (?:?)
8	"	"	Resovia – OMTUR PZL 3:1 (1:1)
9	" (mecz o awans do baraży o II ligę) ⁴	klasa A – mecz barażowy (Tarnów)	OMTUR PZL – Resovia 3:1 (1:1)
10	1948/49	"	Resovia – OMTUR PZL 2:2 (0:1)
11	"	"	Stal – Resovia 1:0 (1:0)
12	1949/50	"	Stal – Resovia 1:0 (1:0)
13	"	"	Ogniwo – Stal 2:1 (1:0)
14	1950	"	Stal – Ogniwo 2:1 (1:0)
15	1951	klasa wojewódzka	Stal – Ogniwo 0:1 (0:0)

² przemianowana czasowo na „Ogniwo”

³ nazwa „Stal” pojawiła się w maju 1949 r.

⁴ po rozegranym w Tarnowie trójmeczu (Resovia, OMTUR PZL i Legia Krosno) oraz dodatkowym meczu o 1 miejsce awans do baraży uzyskała Legia Krosno

16	"	"	Ogniwo – Stal 0:5 (0:1)
17	1952	mistrzostwa klasy I	Ogniwo – Stal 3:1 (0:1)
18	1952	"	Stal – Ogniwo 2:0 (1:0)
19	1952	okręgowy PP, 1/4 finału	Stal – Ogniwo 3:0 (?:0)

W latach 1953 – 56 obydwie drużyny rywalizowały w nowo utworzonej III lidze. Był to czas dużej dominacji Stali, która z 6 rozegranych meczów wygrała aż 5, a tylko w 1 remisując z Resovią.

20	1953	III liga	Ogniwo – Stal 0:6 (0:1)
21	"	"	Stal – Ogniwo 3:0 (2:0)
22	1954	"	Stal – Ogniwo 2:0 (1:0)
23	" (spadek Resovii do klasy A)	"	Ogniwo – Stal 0:3 (0:1)
24	1956	"	Stal – Resovia 2:2 (1:0)
25	" (awans Stali do II ligi)	"	Resovia – Stal 0:3 (0:2)

Zwycięskie dla Stali baraże o II ligę w 1956 r. przerwały na długie 24 lata konfrontacje derbowe w mieście. W tym czasie Stal zaliczyła 11 sezonów w I lidze i 10 w drugiej, natomiast Resovia aż do sezonu 1976/77 grała na trzecim poziomie rozrywkowym, w międzyczasie czterokrotnie przegrywając baraże o awans na wyższy szczebel. Dopiero w dniu 26.06.1977 r. w meczu ostatniej kolejki gr. IV III ligi, remis 0:0 na wyjeździe z Cracovią zapewnił Resovii awans do II ligi, w której następnie występowała przez 17 sezonów z rzędu.

3. Sezony 1980/81 – 1993/94

Awans Resovii do II ligi w sezonie 1976/77 przy równoczesnym spadku Stali do III ligi spowodował, że na kolejne derby kibice musieli czekać do jesieni 1980 r. Wówczas występująca w roli gospodarza Resovia uległa beniaminkowi II ligi 0:1, by na wiosnę zwyciężyć 2:1.

Aż do sezonu 1993/94 włącznie, drużyny spotykały się w II lidze 20 razy. Były to lata, kiedy lepiej i w lidze, i w derbach spisywała się Resovia, 9-krotnie zwyciężając, 7-krotnie remisując i tylko 4 razy przegrywając (bramki 22-14). Natomiast Stal w tym czasie zanotowała dwukrotny spadek do III ligi, czym spowodowała kolejne przerwy w konfrontacjach derbowych.

26	1980/81	II liga	Resovia – Stal 0:1 (0:0)
27	"	"	Stal – Resovia 1:2 (1:0)
28	1981/82	"	Stal – Resovia 0:2 (0:1)
29	" (spadek Stali do III ligi)	"	Resovia – Stal 4:1 (1:0)
30	1984/85	"	Resovia – Stal 1:0 (0:0)
31	" (spadek Stali do III ligi)	"	Stal – Resovia 0:0
32	1987/88	"	Resovia – Stal 2:1 (1:0)
33	"	"	Stal – Resovia 0:0
34	1988/89	"	Stal – Resovia 2:0 (2:0)
35	"	"	Resovia – Stal 0:0
36	1989/90	"	Resovia – Stal 0:1 (0:0)
37	"	"	Stal – Resovia 1:1 (0:0)
38	1990/91	"	Resovia – Stal 0:0
39	"	"	Stal – Resovia 1:0 (1:0)
40	1991/92	"	Resovia – Stal 3:2 (2:1)
41	"	"	Stal – Resovia 1:1 (0:0)
42	1993/93	"	Resovia – Stal 3:1 (1:1)
43	"	"	Stal – Resovia 0:0
44	1993/94	"	Stal – Resovia 1:2 (1:2)
45	" (spadek Stali i Resovii do III ligi)	"	Resovia – Stal 1:0 (0:0)

4. Sezony 1994/95 – 2017/18

Równoczesny spadek Resovii i Stali do III ligi w sezonie 1993/94 przeniósł derby Rzeszowa o jeden, a w kilku sezonach później nawet o dwa poziomy niżej. Dodatkowo oprócz potyczek ligowych odbywały się także mecze w ramach Pucharu Polski na szczeblu centralnym i okręgu.

46	1994/95	III liga	Stal – Resovia 2:0 (1:0)
47	"	Puchar Polski, 1/32 finału	Resovia – Stal 2:0 (0:0)
48	"	III liga	Resovia – Stal 1:0 (0:0)
49	1995/96	"	Stal – Resovia 2:0 (1:0)
50	"	"	Resovia – Stal 1:0 (1:0)
51	1996/97	"	Stal – Resovia 4:1 (1:0)
52	" (spadek Resovii do IV ligi)	"	Resovia – Stal 1:1 (1:0)
53	1998/99	IV liga	Stal – Resovia 0:1 (0:0)
54	" (awans Stali do III ligi)	"	Resovia – Stal 0:3, wo⁵
55	1999/00	okręgowy PP, ¼ finału	Resovia – Stal 1:3 (0:2)
56	2000/01	III liga	Stal – Resovia 0:2 (0:1)
57	" (spadek Stali i Resovii do IV ligi)	"	Resovia – Stal 0:1 (0:0)
58	2001/02	IV liga	Resovia – Stal 0:3 (0:1)
59	" (awans Stali do III ligi)	"	Stal – Resovia 1:1 (0:0)
60	2003/04	III liga	Stal – Resovia 1:0 (0:0)
61	" (spadek Resovii do IV ligi)	"	Resovia – Stal 0:1 (0:1)
62	2005/06	okręgowy PP, finał	Stal – Resovia 3:0 (1:0)

⁵ przerwany z winy kibiców w 4 minucie mecz na stadionie Resovii, walkower dla gości

63	2007/08	III liga	Stal – Resovia 1:0 (1:0)
64	"	okręgowy PP, ½ finału	Resovia – Stal 3:2 (1:1, 2:2)
65	" (spadek Stali i Resovii do IV ligi)	III liga	Resovia – Stal 1:1 (1:0)
66	2008/09	III (4.) liga	Stal – Resovia 1:4 (0:1)
67	"	okręgowy PP, ½ finału	Stal – Resovia 0:2 (0:1)
68	" (awans Stali i Resovii do II ligi)	III (4.) liga	Resovia – Stal 3:0 (1:0)
69	2009/10	II (3.) liga	Resovia – Stal 3:1 (1:0)
70	"	"	Stal – Resovia 1:2 (0:1)
71	2010/11	II (3.) liga	Resovia – Stal 1:2 (1:2)
72	"	"	Stal – Resovia 2:0 (0:0)
73	2011/12	II (3.) liga	Stal – Resovia 0:1 (0:0)
74	"	"	Resovia – Stal 0:0
75	2012/13	II (3.) liga	Resovia – Stal 1:0 (0:0)
76	" (spadek Resovii do III ligi)	"	Stal – Resovia 0:1 (0:0)
77	2014/15	III (4.) liga	Resovia – Stal 1:1 (1:0)
78	"	"	Stal – Resovia 2:1 (1:0)
79	2015/16	III (4.) liga	Stal – Resovia 2:1 (0:0)
80	"	"	Resovia – Stal 0:3 (0:1)
81	2016/17	III (4.) liga	Stal – Resovia 2:2 (1:2)
82	"	"	Resovia – Stal 2:1 (1:0)
83	2017/18	III (4.) liga	Stal – Resovia 0:0
84	"	okręgowy PP, finał	Resovia – Stal 3:2 (1:2)
85	"	III (4.) liga	Resovia – Stal 2:1 (1:1)

	(awans Resovii do II ligi)		
--	----------------------------	--	--

5. Sezony od 2019/20

Mecze nr 86 – 88 były rozgrywane w II (3.) lidze. Ostatni z nich odbył się na koniec „pandemicznego” sezonu 2019/20. W barażu o awans do I (2.) ligi, po dogrywce i rzutach karnych wygrała Resovia.

Awans Stali do I (2.) ligi w ślad za swoim lokalnym rywalem spowodował, że ciąg dalszy derbów nastąpił 1 października 2022 r. W emocjonującym meczu padło aż 7 bramek, a ze zwycięstwa cieszyła się Resovia, która w ostatnich dziewięciu meczach zwyciężyła czterokrotnie, pięciokrotnie remisując. Stal na derbowe zwycięstwo czeka od 2016 r.

86	2019/20	II (3.) liga	Stal – Resovia 1:1 (0:1)
87	"	"	Resovia – Stal 0:0
88	" (awans Resovii do I ligi)	baraż o I (2.) ligę	Resovia – Stal 0:0, po dogrywce karne 7:6
89	2022/23	I (2.) liga	Stal – Resovia 3:4 (0:2)

Jubileuszowy mecz nr 90, zostanie rozegrany wiosną 2023 r. na Stadionie Miejskim „Stal”, gdzie rolę gospodarza pełnić będzie Resovia.

6. Podsumowanie meczów **Stal – Resovia** (stan na dzień 02.10.2022 r.):

l.p.	Rodzaj rozgrywek	razem meczów	zwycięstwa Stali	remisy	zwycięstwa Resovii	bramki Stali	-	bramki Resovii
1	II i I (2.) liga	21	4	7	10	17	-	26
2	III liga i II (3.) liga, baraż o I (2.) ligę	29	14	7	8	40	-	19
3	IV liga i III (4.) liga	14	5	4	5	20	-	18
4	Puchar Polski na szczeblu centralnym	1	0	0	1	0	-	2
5	Puchar Polski na szczeblu okręgu	6	3	0	3	13	-	9
6	Mecze ligowe w latach 1945-52	18	6	3	9	27	-	31

	liczba meczów	zwycięstwa Stali	remisy	zwycięstwa Resovii	bramki Stali	-	bramki Resovii
Razem Stal – Resovia:	89	32	21	36	117	-	105
w tym mecze u siebie	44	18	12	14	59	-	47
w tym mecze na wyjeździe	44	13	9	22	55	-	57
w tym mecz na terenie neutralnym	1	1	0	0	3	-	1

7. Derby ciekawostki:	Stal – Resovia	Resovia – Stal
Najwyższe zwycięstwa Stali (d/w)	3:0 (1952) 3:0 (1953), 3:0 (2005/06) 4:1 (1996/97)	0:6 (1953)
Najwyższe zwycięstwa Resovii (w/d)	1:4 (2008/09)	5:0 (1946/47)
Najwyższe remisy	2:2 (1945) 2:2 (1945/46) 2:2 (1956) 2:2 (2016/17)	2:2 (1948/49)
Najwięcej bramek w jednym meczu	7 – 3:4 (1947/48) 3:4 (2022/23)	6 – 0:6 (1953)

Najlepsi strzelcy Stali:

Kazimierz Kura (w latach 1950-1956) - 12
Rafał Anioła (w latach 1953-1956) - 6
Stefan Kędra (w latach 1947-1953) - 5

Najlepsi strzelcy Resovii:

Kazimierz Jurkiewicz (w latach 1946-1948) - 4
Kazimierz Krzyszczuk (w latach 1947-1948) - 4
Wojciech Zieliński (w latach 1991-2000) - 4

8. Sumaryczne zestawienie wyników 89 derbów Stal – Resovia:

0:1	11 x
1:0, 0:0	po 9 x
3:0	8 x
1:1, 1:2	po 7 x
2:0	6 x
2:2, 1:3	po 5 x
2:1, 0:2	po 4 x
2:3	3 x
3:1, 3:4, 1:4	po 2 x
6:0, 5:0, 4:1, 0:3, 0:5	po 1 x

9. Porównanie osiągnięć drużyn:	<u>Stal</u>	<u>Resovia</u>
Liczba sezonów w I lidze (Ekstraklasie)	11	0
Liczba sezonów w II i I (2.) lidze	21	20
Liczba sezonów w III i II (3.) lidze	31	36
Liczba sezonów w IV i III (4.) lidze	8	14
Puchar Polski na szczeblu centralnym	zdobycia PP (1975), 1/2 finału (1974)	- 1/2 finału (1981)
Mecze w pucharach europejskich	4	0
Liczba sezonów, w których drużyna była klasyfikowana wyżej od lokalnego rywala lub znajdowała się na wyższym poziomie rozgrywek	52	27
Najwyższe miejsce w historii klubu	7 – I liga – 1965/66	2 – II liga – 1982/83

Krzysztof Kostka

Początki Zagłębia Lubin 1945-1946

Dzieje lubińskiego piłkarstwa doczekały się skromnej monografii wydanej na 70-lecie klubu oraz zaledwie kilku stron w wydanej przez Muzeum Historyczne w Lubinie publikacji o lubińskim sporcie⁶. Aktualnie nad książką o tej tematyce pracuje Franciszek Hawrysz, ale nie jest jeszcze znany termin jej wydania. Temat więc nadal wymaga szerszego opisu, a mowa tutaj przecież o drugim najbardziej utytułowanym klubie piłkarskim Dolnego Śląska.

W artykule opisane zostały początki lubińskiej piłki nożnej oraz protoplasty „Zagłębia” Lubin, które stało się dwukrotnym mistrzem Polski i dziesiątym klubem w tabeli wszech czasów Ekstraklasy⁷. Opisano okoliczności powstania klubu, zaczynając od roku 1945 r. i założenia koła sportowego OMTUR⁸, a kończąc na powstaniu w dniu 1 marca 1946 r. KS OMTUR „Zawisza” Lubin.

Zasadniczym problemem przy próbie zmierzenia się z pionierskim okresem piłki nożnej w Lubinie jest brak źródeł. Jeżeli chodzi o archiwalia, to dokumenty, do których udało się dotychczas dotrzeć, prezentują się bardzo skromnie⁹. Niestety tak miasto, jak i klub nie miały szczęścia to lokalnych kronikarzy. Ponadto w klubie nie zachowała się żadna kronika, która ukazywałaby historię powstania i rozwoju klubu. Bardzo cennym i pomocnym źródłem jest prasa¹⁰, jednakże w przypadku pierwszych lat powojennych są to tytuły o zasięgu wojewódzkim i informacje dotyczące Lubina i tamtejszego sportu, w tamtym czasie ośrodka miejskiego o marginalnym znaczeniu, są bardzo rzadkie i zazwyczaj lakoniczne, częstokroć ograniczające się do przedstawienia wyniku danego spotkania.

W lipcu 1945 r. do Lubina przybyły pierwsze transporty polskiej ludności. Rozpoczęto zasiedlanie miasta i organizowanie się polskiego życia społecznego¹¹. Podobnie jak w innych miastach, tak i tutaj powstawały różne organizacje i stowarzyszenia. Pionierami lubińskiego sportu, było koło Organizacji Młodzieży Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego (OMTUR)¹², organizacji młodzieżowej związanej z Polską Partią Socjalistyczną (PPS)¹³. OMTUR zorganizował świetlicę w byłej gospodzie zlokalizowanej zaraz obok dworca kolejowego w Lubinie. Spotykali się tam również piłkarze¹⁴. Niewiele wiadomo

⁶ J. Karlińska, *Sport w Lubinie*, Lubin 2019, s. 86-94

⁷ https://pl.wikipedia.org/wiki/Tabela_wszech_czas%C3%B3w_Ekstraklasy_w_pi%C5%82ce_no%C5%BCnej

⁸ Spotykana jest zarówno pisownia OM TUR, jak i OMTUR. Dla ujednoczenia w całym numerze przyjęto OMTUR [przyp. redakcji].

⁹ Do tej pory przeprowadzałem kwerendy w Archiwum Państwowym we Wrocławiu [dalej: AP Wrocław], w Archiwum Państwowym we Wrocławiu Oddział w Legnicy [dalej: AP Legnica] oraz Archiwum Akt Nowych w Warszawie [dalej: AAN]. Informację na ten temat można uzyskać w następujących tytułach: „Pionier” (później „Słowo Polskie”), „Naprzód Dolnośląski” (później „Wrocławski Kurier Ilustrowany”) i „Trybuna Dolnośląska”. W późniejszym czasie „Gazeta Robotnicza”, „Gazeta Lubińska” i „Wiadomości Legnickie”.

¹⁰ Informację na ten temat można uzyskać w następujących tytułach: „Pionier” (później „Słowo Polskie”), „Naprzód Dolnośląski” (później „Wrocławski Kurier Ilustrowany”) i „Trybuna Dolnośląska”. W późniejszym czasie „Gazeta Robotnicza”, „Gazeta Lubińska” i „Wiadomości Legnickie”.

¹¹ S. Tokarczuk, Lubin. *Dzieje miasta*, Wrocław 2003, s. 102-103

¹² Kluby sportowe, działające pod egidą OMTUR-u, były jednymi z najbardziej prężnych środowisk sportowych w regionie. W lipcu 1946 r. niemal połowa zespołów zarejestrowanych w Dolnośląskim Związku Piłki Nożnej była ich reprezentantami (patrz: A. Omelaniuk, *Działalność kulturalno-oświatowa i sportowa Organizacji Młodzieży Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego*, [w:] *Polski ruch młodzieżowy na Dolnym Śląsku. Tradycje i współczesność*, pod red. B. Pasierba, Warszawa–Wrocław 1979, s. 110 – 112.).

¹³ Więcej na temat OMTUR i jego działalności na terenie Dolnego Śląska w latach 1945 – 1948: M. Palczyński, „Łączmy się przeciw wrogom jedności!” *Związek Walki Młodych i inne organizacje dla młodzieży na Dolnym Śląsku w latach 1945 – 1948*, Wrocław 2014, s. 103 – 133.

¹⁴ S. Tokarczuk, op. cit., s. 104

o pierwszych miesiącach działalności klubu, nie zachowały się żadne kroniki, zapiski czy dokumenty. Wszystko, na czym można się oprzeć, to tzw. przekaz ustny. Zachowało się kilka nazwisk i nieopisanych fotografii. Zresztą problemów jest tutaj o wiele więcej, gdyż pojawiają się nawet sprzeczne daty powstania samego koła OMTUR Lubin. We wspomnianych wyżej publikacjach podaje się datę 10 sierpnia 1945 r., aczkolwiek jedyny znany dokument datujący powstanie lubińskiego oddziału tego stowarzyszenia datowany jest na 20 września 1945 r.¹⁵. Ów dokument odnalazłem w Archiwum Państwowym w Legnicy.

20. IX. 45r.
data założenia

Organizacja Młodzieżowa T.O.R.

liczba członków 400
88

Skład Zarządu z dnia 30.1.1946 r.

nr	Nazwisko i imię	funkcja	zawód	przynależność partyjna	adres zamieszkania
1.	Krasucki Ludwik	Przewodniczący	urzędnik	OM TUR.	Lubin
2.	Knicia Florian	Skarbnik	leśniczy	OM TUR.	-"
3.	Sziachetka Izabella	Sekretarz	kancelistka	OM TUR.	-"
4.	Malinowska Maria	II Sekretarz	urzędniczka	P.P.S.	-"

Dokument z datą powstania OMTUR

Tworzone kluby w początkowej fazie napotykały wiele przeszkód. Brak struktur organizacyjnych sprawiał, że poczynania te miały raczej charakter improwizowany. Rozgrywano pomiędzy sobą spotkania o charakterze towarzyskim, ewentualnie o puchar ufundowany przez starostę lub dyrektora miejscowego zakładu. Drużyny piłkarskie często nie posiadały odpowiedniego obuwia piłkarskiego czy strojów, brakowało piłek, a czasami nie miały nawet odpowiedniego boiska. Stowarzyszenia sportowe nie dysponowały własnymi środkami, nie otrzymywały pomocy finansowej na zakup sprzętu, remontu zniszczonych boisk, stadionów itd. Tak też rzecz miała się w Lubinie. Jak wspominał jeden z pionierów, Józef Bodziony¹⁶:

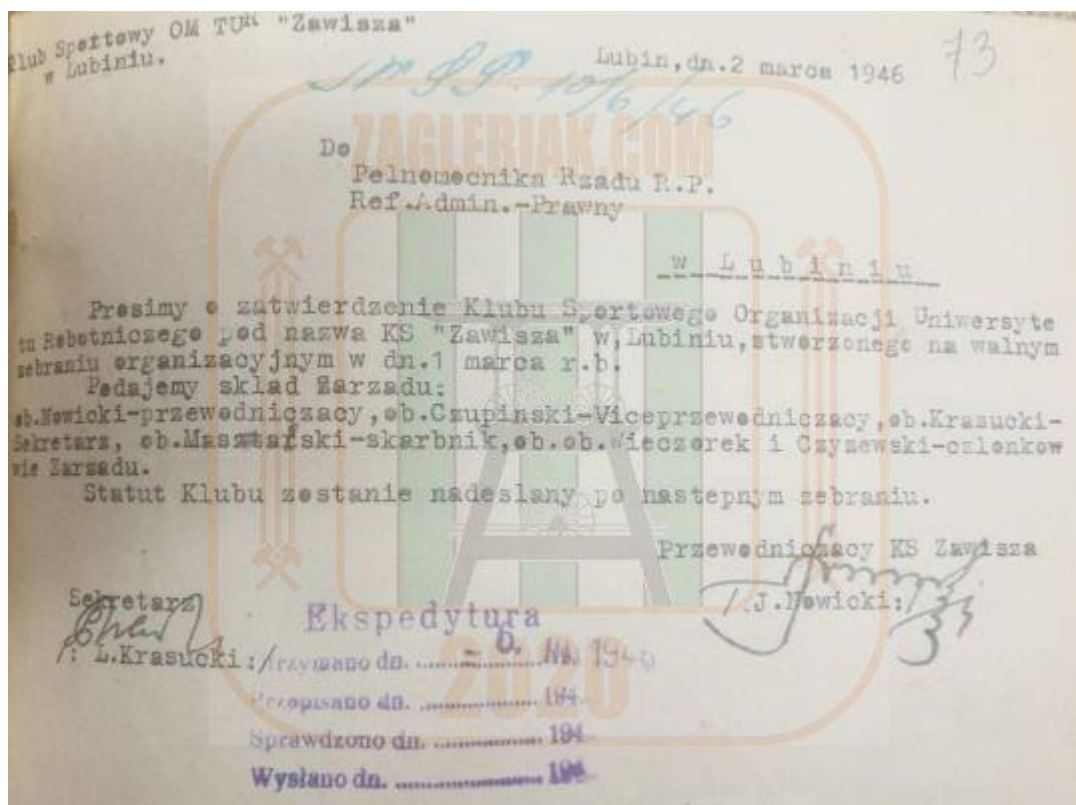
„Każdy z nas, działacz i piłkarz, w jednej osobie, kupił sobie sprzęt za własne oszczędności. Nikt nie żałował tego wydatku, wręcz przeciwnie. Byliśmy szczęśliwi, że będziemy grali. Kto mógł pomagał w różny sposób. Szewcy szyli piłki i reperowali buty wyłącznie za dziękuję. Podobnie było z innymi usługami natury technicznej. – Każde nasze spotkanie było dla miasta wydarzeniem. Na mecze wyjeżdżały za nami prawie wszystkie lubińskie samochody, po brzegi nabite rozśpiewanymi kibicami. Nawet niepowodzenia nie psuły nikomu humoru. Traktowaliśmy sport jak rozkoszną

¹⁵ AP Wrocław, Urząd Wojewódzki Wrocławski 1945 – 1950 [dalej: UW Wrocław], sygn. VIII/216, Skład Zarządu z dnia 30 I 1946, s. 99

¹⁶ Józef Bodziony urodził się 19 marca 1925 r. Był zawodnikiem KS OMTUR Zawiszy Lubin oraz późniejszym prezesem klubu. Zmarł 8 kwietnia 1989 roku. Pochowany jest na cmentarzu starym w Lubinie.

zabawę. Kibice, którzy nie mogli z nami wyjechać do przeciwnika, czekali zwykle do wieczora na placu przy dworcu kolejowym. Na jego środku stała fontanna. Gdy zwyciężyliśmy objeżdżało się ją od lewej strony dookoła i aż tyle razy, ile wbiliśmy goli. Gdy przegraliśmy trzeba ją było objeżdżać z drugiej strony. Kibicom to wystarczało¹⁷.

Wiadomo, że drużyna w 1945 r grała na poniemieckim stadionie, który znajdował się mniej więcej w miejscu obecnej restauracji „Baron”, a wcześniej „Lutni” na ul. Kościuszki. Po zajęciu tego obiektu przez wojsko radzieckie teren ten został zniszczony przez ciężki sprzęt wojskowy¹⁸. Dlatego wiosną 1946 r. wybudowano nowy obiekt przy ul. Odrodzenia 28¹⁹. W międzyczasie lubińska drużyna była zmuszona do rozgrywania swoich meczów na stadionie w Ścinawie. Pierwsze mecze, datowane jeszcze na 1945 r. drużyna OMTUR rozgrywać miała z drużynami żołnierzy radzieckich stacjonujących w Lubinie. Podobno odbył się też mecz z reprezentacją Północnej Grupy Wojsk Armii Czerwonej. Lubinianie wygrali (1:0). a bramkę strzelił Włodarczyk. Na meczu miał być obecny sam Konstancy Rokossowski. Podobno Rokossowski tak się wściekł, że radziecy piłkarze wracali do Legnicy piechotą. To spotkanie traktować należy bardziej jako lokalną legendę, ponieważ nie znamy ani daty tego meczu, ani żadnych oficjalnych informacji poza ustnym przekazem²⁰.

Dokument z datą powstania KS OMTUR „Zawisza”

¹⁷ Relacja ze zbiorów Marka Kruglińskiego.

¹⁸ S. Tokarczuk, op. cit., s. 92-93.

¹⁹ Obecnie jest to boisko sportowe wchodzące w skład Regionalnego Centrum Sportowego w Lubinie.

²⁰ Historię o karnym powrocie do Legnicy radzieckich piłkarzy przytacza też Bronisław Freidenberg. On jednak opisuje spotkanie mające miejsce w 1946 r. w Chojnowie (patrz: B. Freidenberg, *Na początku była piłka XIX. Kopniak marszałka i... z Chojnowa „pieszkom”*, Gazeta Legnicka nr 248 z 18-20 XII 1992, s. 3.).

1 marca 1946 r. odbyło się walne zebranie organizacyjne, na którym powstał KS OMTUR „Zawisza” Lubin²¹. W skład Zarządu weszli: J. Nowicki jako przewodniczący, Michał Czupiński – wiceprzewodniczący, Ludwik Krasucki – sekretarz, Mastalski – skarbnik oraz Wieczorek i Czyżewski jako członkowie Zarządu. Na dokumencie widzimy własnoręczne podpisy Nowickiego i Krasuckiego, którzy 2 marca prosili Pełnomocnika Rządu RP o zatwierdzenie klubu²².

Wówczas także zostały zainaugurowane dolnośląskie rozgrywki ligowe. W pierwszej połowie lutego 1946 r. odbyło się zebranie Autonomicznego Podokręgu Piłki Nożnej we Wrocławiu²³. Na posiedzeniu uchwalono wybór nowego zarządu Autonomicznego Podokręgu Piłki Nożnej oraz wezwano kluby do natychmiastowego zarejestrowania się²⁴. OMTUR Zawisza Lubin zgłosił się do rozgrywek eliminacyjnych do A klasy. 16 marca 1946 r. Wydział Gier i Dyscypliny dokonał losowania i podziału zgłoszonych drużyn do rozgrywek eliminacyjnych. Ustalono, że rozgrywki odbywać się będą w czterech grupach²⁵. Do rozgrywek ostatecznie przystąpiły pięćdziesiąt dwie drużyny²⁶. Pierwszymi rywalami „Zawiszy” w zorganizowanych rozgrywkach były drużyny tworzące grupę IV eliminacji do klasy A. W skład tej grupy wchodziły, oprócz KS OMTUR Zawisza Lubin: Milicyjny KS Wrocław, RKS Pafawag Wrocław, KS Sława Śląska, Milicyjny KS Zgorzelec, OMTUR Złotoryja, OMTUR Chojnów, KS Promień Żary, KKS Warsztatowiec Wrocław, OMTUR Wrocław, KS Odra Nowa Sól, KKS Ruch Jelenia Góra²⁷.

Wracając jeszcze do wątku powstania KS OMTUR „Zawisza” Lubin i rozbieżności między moimi ustaleniami a klubową datacją, to problem jest prozaiczny. Gdy odnalazłem wyżej wymieniony dokument, zgłosiłem ten fakt w klubie. Klub w publikacji na 70-lecie i przez kolejne lata powiełał błędnie przyjętą datę zgłoszenia, czyli 2 marca 1946 r., a nie datę walnego zebrania dzień wcześniej. O ile przy publikacji książki mogli nie dysponować tym dokumentem, o tyle po moim zgłoszeniu tego faktu nie uczyniono nic żeby to zmienić. W tym roku, jak i przez kilka ostatnich lat zamieściłem na swojej stronie wpis w dniu 1 marca o 77. rocznicy powstania klubu²⁸. Klub tego nadal nie akceptuje i w tym roku, po zrobieniu małej burzy, nie zamieścili nic. Przykre to jest, że nie dba się o pokolenia ludzi, którzy budowali ten klub. Dzień później na klubowych social mediach zamieszczono informację o zatwierdzeniu klubu w dniu 2 marca 1946 r. Dostawałem pytania wielu z Was dlaczego do takiej sytuacji dochodzi i za namową Artura Fortuny postanowiłem przybliżyć ten fakt naszej społeczności. Nasuwa się również pytanie, dlaczego kluby nie potrafią wykorzystać naszego potencjału w promocji własnej historii i budowania tożsamości. Z tym pytaniem bez odpowiedzi zapewne pozostaje wielu z nas...

Mały apel i prośba o pomoc

Nadal prowadzę kwerendy archiwalne w poszukiwaniu dokumentów założenia OMTUR w Lubinie. Przeprowadziłem już częściowe kwerendy w AAN w Warszawie oraz Archiwach Państwowych we Wrocławiu i Legnicy. Może ktoś z szacownego grona będzie mi w stanie podpowiedzieć, gdzie mógłbym coś jeszcze odnaleźć? Pytanie czy z OMTUR w ogóle wydzielano sekcje sportowe?

²¹ W monografii klubowej i w książce wydanej przez MH Lubin podano błędną datę 2 marca 1946 r.

²² <https://www.zaglebiak.com/index.php/2020/10/24/powstanie-omtur-zawiszy-lubin/>

²³ *Sezon piłkarski zbliża się*, Trybuna Dolnośląska, nr 13 z 24/25 II 1946.

²⁴ Komunikat 3/16, Trybuna Dolnośląska, nr 17 z 01 III 1946. Zob. także: *Kronika sportowa. Komunikat 1/46*, Pionier, nr 25 z 30 I 1946, s. 4.

²⁵ *Komunikat 3/16*, Trybuna Dolnośląska, nr 17 z 01 III 1946. Zob. także: *Kronika sportowa. Komunikat 1/46*, Pionier, nr 25 z 30 I 1946, s. 4.

²⁶ Łukasz Idowiak, *Dzieje piłki nożnej we Wrocławiu w latach 1945-1980*, Warszawa 2016, s. 244-245.

²⁷ *Piłka nożna na Dolnym Śląsku 1945-1966*, Wrocław 1966, s. 3; *Piłkarze na start*, Trybuna Dolnośląska, nr 33 z 20 III 1946.

²⁸ <https://www.zaglebiak.com/index.php/2023/03/01/1-marca-1946-r-powstal-ks-omtur-zawisza-lubin/>

Wojciech Frączek

Kluby ekstraklasy dziś

Nazwa klubu	M	Liga	Poziom rozgrywek
SEZON 2022/23			
1. FC KATOWICE		Klasa B	8
22 STRZELEC SIEDLCE		nie istnieje	
AKS CHORZÓW		Klasa B	8
AMICA WRONKI		nie istnieje	
ARKA GDYNIA		I liga	2
ARKONIA SZCZECIN		Klasa Okręgowa	6
BAŁTYK GDYNIA		III liga	4
CRACOVIA KRAKÓW	M	Ekstraklasa	1
CZARNI LWÓW		nie istnieje, poza Polską	
DĄB KATOWICE		nie istnieje	
DYSKOBOLIA GRODZISK WIELKOPOLSKI		V liga	6
GARBARNIA KRAKÓW	M	II liga	3
GKS BEŁCHATÓW		IV liga	5
GKS JASTRZĘBIE		II liga	3
GKS KATOWICE		I liga	2
GKS TYCHY		I liga	2
GÓRNIK ŁĘCZNA		I liga	2
GÓRNIK POLKOWICE		II liga	3
GÓRNIK RADLIN		Klasa Okręgowa	6
GÓRNIK WAŁBRZYCH		IV liga	5
GÓRNIK ZABRZE	M	Ekstraklasa	1
GWARDIA WARSZAWA		nie istnieje	
HASMONEA LWÓW		nie istnieje, poza Polską	
HUTNIK KRAKÓW		II liga	3

IGLOOPOL DĘBICA		IV liga	5
JAGIELLONIA BIAŁYSTOK		Ekstraklasa	1
JUTRZENKA KRAKÓW		nie istnieje	
KLUB TURYSTÓW ŁÓDŹ		nie istnieje	
KORONA KIELCE		Ekstraklasa	1
KSZO OSTROWIEC ŚWIĘTOKRZYSKI		III liga	4
LECH POZNAŃ	M	Ekstraklasa	1
LECHIA GDAŃSK		Ekstraklasa	1
LECHIA LWÓW		nie istnieje, poza Polską	
LEGIA WARSZAWA	M	Ekstraklasa	1
ŁKS ŁÓDŹ	M	I liga	2
ŁTSG ŁÓDŹ		nie istnieje	
MIEDŹ LEGNICA		Ekstraklasa	1
MOTOR LUBLIN		II liga	3
ODRA OPOLE		I liga	2
ODRA WODZISŁAW ŚLĄSKI		III liga	4
OLIMPIA POZNAŃ		nie istnieje	
OLIMPIA/LECHIA GDAŃSK		nie istnieje	
PIAST GLIWICE	M	Ekstraklasa	1
PODBESKIDZIE BIELSKO-BIAŁA		I liga	2
PODGÓRZE KRAKÓW		Klasa A	8
POGOŃ LWÓW	M	Premier Liga Lwowska	5 Ukraina
POGOŃ SZCZECIN		Ekstraklasa	1
POLONIA BYDGOSZCZ		Klasa Okręgowa	6
POLONIA BYTOM	M	III liga	4
POLONIA WARSZAWA	M	II liga	3
RADOMIAK RADOM		Ekstraklasa	1
RAKÓW CZĘSTOCHOWA		Ekstraklasa	1
RKS RADOMSKO		IV liga	5
ROW RYBNIK		IV liga	5

RUCH CHORZÓW	M	I liga	2
RUCH RADZIONKÓW		IV liga	5
RYMER RYBNIK		Klasa A	7
SANDECJA NOWY SĄCZ		I liga	2
SIARKA TARNOBRZEG		II liga	3
SOKÓŁ PNIEMY		V liga	6
SOKÓŁ TYCHY		nie istnieje	
STAL MIELEC	M	Ekstraklasa	1
STAL RZESZÓW		I liga	2
STAL STALOWA WOLA		III liga	4
STOMIL OLSZTYN		II liga	3
SZCZAKOWIANKA JAWORZNO		IV liga	5
SZOMBIERKI BYTOM	M	IV liga	5
ŚLĄSK ŚWIĘTOCHŁOWICE		IV liga	5
ŚLĄSK WROCŁAW	M	Ekstraklasa	1
ŚMIGŁY WILNO		nie istnieje, poza Polską	
ŚWIT NOWY DWÓR MAZOWIECKI		III liga	4
TARNOVIA TARNÓW		V liga	6
TERMALICA BRUK-BET NIECIECZA		I liga	2
TKS TORUŃ		nie istnieje	
UNIA RACIBÓRZ		IV liga	5
UNION-TOURING ŁÓDŹ		nie istnieje	
WARSZAWIANKA WARSZAWA		nie istnieje	
WARTA POZNAŃ	M	Ekstraklasa	1
WAWEL KRAKÓW		Klasa B	9
WIDZEW ŁÓDŹ	M	Ekstraklasa	1
WISŁA KRAKÓW	M	I liga	2
WISŁA PŁOCK		Ekstraklasa	1
ZAGŁĘBIE LUBIN	M	Ekstraklasa	1
ZAGŁĘBIE SOSNOWIEC		I liga	2

ZAGŁĘBIE WAŁBRZYCH		Klasa A	7
ZAWISZA BYDGOSZCZ		III liga	4

Uwagi:

- Obecny TS AKS Chorzów nie ma drużyny seniorskiej, a AKS Wyzwolenie Chorzów jest kontynuatorem AKS-u Chorzów (wg samego klubu), kwestią pozostaje, który klub jest kontynuatorem AKS-u Chorzów
- Nazwy poziomów ligowych od 6 do 9 zależne są od wojewódzkich ZPN-ów.

Liga	Poziom	Klubów
Ekstraklasa	1	18
I liga	2	13
II liga	3	8
III liga	4	7
IV liga	5	10
Klasa Okręgowa/V liga	6	6
Klasa A/Klasa Okręgowa	7	2
Klasa B/Klasa A	8	3
Klasa C/Klasa B	9	1
Ukraina	5	1
nie istnieje		13
nie istnieje, poza Polską		0
RAZEM		82

Wojciech Frączek

Bilans sezonów reprezentacji Polski

ROK	MECZE	ZW	REM	POR	B+	B-	RÓŻ	BILANS
04.12.2022	874	381	215	278	1495	1174	321	103
1921	1	0	0	1	0	1	-1	-1
1922	4	2	1	1	6	6	0	1
1923	5	1	2	2	11	11	0	-1
1924	6	2	0	4	6	17	-11	-2
1925	5	1	2	2	6	11	-5	-1
1926	6	4	0	2	21	12	9	2
1927	1	0	1	0	3	3	0	0
1928	3	1	1	1	7	7	0	0
1930	2	2	0	0	9	0	9	2
1931	5	2	0	3	14	12	2	-1
1932	4	4	0	0	12	1	11	4
1933	4	1	0	3	5	7	-2	-2
1934	6	1	1	4	16	22	-6	-3
1935	6	1	1	4	9	16	-7	-3
1936	6	1	2	3	12	18	-6	-2
1937	6	4	1	1	17	10	7	3
1938	9	1	3	5	24	25	-1	-4
1939	4	1	2	1	8	10	-2	0
1947	7	1	1	5	14	24	-10	-4
1948	7	2	2	3	7	17	-10	-1
1949	6	2	0	4	9	17	-8	-2
1950	5	1	2	2	7	12	-5	-1
1951	1	0	0	1	0	6	-6	-1
1952	6	1	1	4	6	11	-5	-3
1953	3	0	2	1	3	5	-2	-1
1954	2	1	1	0	3	2	1	1
1955	3	1	2	0	6	4	2	1
1956	7	2	2	3	13	12	1	-1
1957	7	3	1	3	10	9	1	0
1958	6	0	3	3	9	13	-4	-3

Biuletyn Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Historyków i Statystyków Piłki Nożnej

1959	8	3	2	3	22	17	5	0
1960	7	3	1	3	18	18	0	0
1961	6	3	1	2	11	6	5	1
1962	9	3	1	5	11	13	-2	-2
1963	6	3	2	1	20	6	14	2
1964	5	3	1	1	13	10	3	2
1965	8	2	4	2	12	11	1	0
1966	12	1	5	6	14	19	-5	-5
1967	7	2	2	3	9	10	-1	-1
1968	8	3	3	2	21	11	10	1
1969	8	6	0	2	28	10	18	4
1970	10	6	2	2	19	11	8	4
1971	6	2	2	2	11	8	3	0
1972	10	7	2	1	23	7	16	6
1973	16	10	3	3	28	10	18	7
1974	17	11	2	4	33	17	16	7
1975	10	7	2	1	33	9	24	6
1976	11	4	1	6	18	14	4	-2
1977	13	6	2	5	22	21	1	1
1978	14	10	1	3	23	10	13	7
1979	11	7	3	1	21	5	16	6
1980	18	7	4	7	28	21	7	0
1981	13	9	0	4	30	15	15	5
1982	10	5	3	2	19	9	10	3
1983	6	1	3	2	7	8	-1	-1
1984	13	6	5	2	16	10	6	4
1985	15	5	4	6	14	19	-5	-1
1986	11	3	4	4	8	16	-8	-1
1987	11	6	1	4	20	16	4	2
1988	10	6	2	2	18	13	5	4
1989	13	6	2	5	18	16	2	1
1990	16	6	5	5	20	16	4	1
1991	14	3	7	4	15	22	-7	-1
1992	11	5	4	2	13	14	-1	3
1993	13	3	5	5	12	17	-5	-2
1994	10	4	4	2	13	11	2	2

1995	9	3	3	3	17	13	4	0
1996	9	1	3	5	7	17	-10	-4
1997	14	6	3	5	21	21	0	1
1998	10	7	0	3	19	13	6	4
1999	12	5	3	4	12	12	0	1
2000	10	3	4	3	9	10	-1	0
2001	11	5	5	1	21	11	10	4
2002	13	6	1	6	16	17	-1	0
2003	15	10	2	3	32	15	17	7
2004	13	6	3	4	22	15	7	2
2005	14	11	1	2	35	15	20	9
2006	16	8	1	7	21	18	3	1
2007	14	7	5	2	27	12	15	5
2008	17	8	4	5	19	16	3	3
2009	13	4	3	6	19	14	5	-2
2010	14	4	6	4	23	24	-1	0
2011	14	7	4	3	15	12	3	4
2012	14	6	5	3	19	11	8	3
2013	13	5	3	5	22	16	6	0
2014	10	6	3	1	23	6	17	5
2015	9	5	3	1	25	11	14	4
2016	14	7	6	1	22	10	12	6
2017	8	5	1	2	18	10	8	3
2018	13	3	4	6	16	18	-2	-3
2019	10	8	1	1	18	5	13	7
2020	8	4	1	3	13	7	6	1
2021	15	6	5	4	37	20	17	2
2022	13	5	3	5	13	18	-5	0

Uwagi:

- Uwaga! Nie uwzględniono walkoweru Czechosłowacja – Polska 2:0 z dnia 15.04.1934 (eliminacje MŚ 1934)

Sylwester Kielar

1988/89 – III liga grupa VII

Punktacja:

- zwycięstwo różnicą trzech bramek i wyższą – 3 pkt
- zwycięstwo różnicą dwóch bramek – 2 pkt
- remis – 1 pkt
- porażka różnicą dwóch bramek – 0 pkt
- porażka różnicą dwóch bramek i wyższą – pkt minusowy

O kolejności w tabeli w przypadku równej liczby punktów decydowała różnica zdobytych bramek.

Spadkowicze z II ligi:

- Błękitni Kielce

Przeniesione z innej grupy:

- Hutnik Warszawa (przeniesiony z grupy III)

Awans z klasy okręgowej:

- Czarni Radom
- Orłęta Dęblin
- Star Starachowice

1 kol. 30/31 lipca:

Siarka Tarnobrzeg – Chełmianka 3:0 (0:0)
Czarni Radom – Stal N. Dęba 0:0
Hutnik Warszawa – Lublinianka 0:0
Star Starachowice – Wisła Puławy 2:2 (1:0)
Orłęta Dęblin – Granat Skarżysko 3:1 (2:1)
Hetman Zamość – Błękitni Kielce 0:0
Korona Kielce – Stal Kraśnik 2:0 (1:0)

2 kol. 6/7 sierpnia:

Stal N. Dęba – Star Starachowice 2:0 (1:0)
Stal Kraśnik – Siarka Tarnobrzeg 0:0
Chełmianka – Hutnik Warszawa 1:1 (1:0)
Błękitni Kielce – Korona Kielce 1:0 (1:0)
Granat Skarżysko – Hetman Zamość 2:0 (0:0)
Wisła Puławy – Orłęta Dęblin 1:0 (1:0)
Lublinianka – Czarni Radom 3:0 (1:0)

14 kol. 25 marca:

Stal N. Dęba – Czarni Radom 2:0 (0:0)
Chełmianka – Siarka Tarnobrzeg 0:0
Lublinianka – Hutnik Warszawa 1:1 (1:0)
Wisła Puławy – Star Starachowice 0:0
Granat Skarżysko – Orłęta Dęblin 4:1 (1:0)
Błękitni Kielce – Hetman Zamość 2:0 (0:0)
Stal Kraśnik – Korona Kielce 0:0

15 kol. 1/2 kwietnia:

Siarka Tarnobrzeg – Stal Kraśnik 2:0 (2:0)
Star Starachowice – Stal N. Dęba 2:1 (2:0)
Hutnik Warszawa – Chełmianka 4:1 (0:1)
Korona Kielce – Błękitni Kielce 0:0
Hetman Zamość – Granat Skarżysko 1:0 (0:0)
Orłęta Dęblin – Wisła Puławy 1:0 (1:0)
Czarni Radom – Lublinianka 0:1 (0:1)

3 kol. 13/14 sierpnia:

Siarka Tarnobrzeg – Błękitni Kielce 2:1 (1:1)
Orlęta Dęblin – Stal N. Dęba 2:0 (2:0)
Czarni Radom – Hutnik Warszawa 0:0
Star Starachowice – Lublinianka 1:2 (0:1)
Hetman Zamość – Wisła Puławy 2:1 (1:1)
Korona Kielce – Granat Skarżysko 1:0 (1:0)
Chełmianka – Stal Kraśnik 0:1 (0:1)

4 kol. 20/21 sierpnia:

Stal N. Dęba – Hetman Zamość 2:0 (1:0)
Granat Skarżysko – Siarka Tarnobrzeg 1:1 (1:1)
Hutnik Warszawa – Stal Kraśnik 2:0 (1:0)
Błękitni Kielce – Chełmianka 2:0 (1:0)
Wisła Puławy – Korona Kielce 2:0 (2:0)
Lublinianka – Orlęta Dęblin 3:1 (1:0)
Czarni Radom – Star Starachowice 0:1 (0:0)

5 kol. 27/28 sierpnia:

Siarka Tarnobrzeg – Wisła Puławy 2:1 (0:1)
Korona Kielce – Stal N. Dęba 0:0
Hetman Zamość – Lublinianka 1:0 (1:0)
Star Starachowice – Hutnik Warszawa 0:0
Orlęta Dęblin – Czarni Radom 4:1 (3:0)
Chełmianka – Granat Skarżysko 1:1 (1:1)
Stal Kraśnik – Błękitni Kielce 0:3 (0:2)

6 kol. 3/4 września:

Stal N. Dęba – Siarka Tarnobrzeg 0:1 (0:0)
Hutnik Warszawa – Błękitni Kielce 2:1 (1:0)
Granat Skarżysko – Stal Kraśnik 4:1 (3:1)
Wisła Puławy – Chełmianka 0:0
Lublinianka – Korona Kielce 2:0 (0:0)
Czarni Radom – Hetman Zamość 1:0 (0:0)
Star Starachowice – Orlęta Dęblin 1:0 (0:0)

7 kol. 10/11 września:

Siarka Tarnobrzeg – Lublinianka 1:1 (1:0)
Chełmianka – Stal N. Dęba 1:1 (0:0)
Orlęta Dęblin – Hutnik Warszawa 0:0
Hetman Zamość – Star Starachowice 4:0 (2:0)
Korona Kielce – Czarni Radom 2:0 (2:0)
Stal Kraśnik – Wisła Puławy 1:0 (0:0)
Błękitni Kielce – Granat Skarżysko 1:3 (0:1)

8 kol. 21 września (środa):

Stal N. Dęba – Stal Kraśnik 0:0
Czarni Radom – Siarka Tarnobrzeg 0:2 (0:1)
Hutnik Warszawa – Granat Skarżysko 0:0
Wisła Puławy – Błękitni Kielce 0:1 (0:0)
Lublinianka – Chełmianka 4:1 (2:0)
Star Starachowice – Korona Kielce 0:2 (0:0)
Orlęta Dęblin – Hetman Zamość 0:0

16 kol. 8/9 kwietnia:

Stal N. Dęba – Orlęta Dęblin 5:1 (5:0)
Błękitni Kielce – Siarka Tarnobrzeg 1:1 (0:1)
Hutnik Warszawa – Czarni Radom 2:0 (1:0)
Lublinianka – Star Starachowice 2:0 (1:0)
Wisła Puławy – Hetman Zamość 3:0 (1:0)
Granat Skarżysko – Korona Kielce 0:3 (0:1)
Stal Kraśnik – Chełmianka 3:0 (1:0)

17 kol. 15/16 kwietnia:

Siarka Tarnobrzeg – Granat Skarżysko 1:0 (0:0)
Stal Kraśnik – Hutnik Warszawa 0:3 (0:1)
Chełmianka – Błękitni Kielce 0:5 (0:3)
Korona Kielce – Wisła Puławy 4:0 (4:0)
Orlęta Dęblin – Lublinianka 0:0
Star Starachowice – Czarni Radom 3:1 (1:1)
Hetman Zamość – Stal N. Dęba 0:0

18 kol. 22/23 kwietnia:

Stal N. Dęba – Korona Kielce 0:1 (0:0)
Wisła Puławy – Siarka Tarnobrzeg 2:2 (1:0)
Hutnik Warszawa – Star Starachowice 0:1 (0:0)
Czarni Radom – Orlęta Dęblin 2:0 (0:0)
Lublinianka – Hetman Zamość 2:0 (1:0)
Granat Skarżysko – Chełmianka 5:0 (3:0)
Błękitni Kielce – Stal Kraśnik 2:0 (0:0)

19 kol. 29/30 kwietnia:

Siarka Tarnobrzeg – Stal N. Dęba 5:0 (2:0)
Błękitni Kielce – Hutnik Warszawa 2:0 (0:0)
Stal Kraśnik – Granat Skarżysko 1:1 (1:0)
Chełmianka – Wisła Puławy 1:3 (1:1)
Korona Kielce – Lublinianka 1:0 (0:0)
Hetman Zamość – Czarni Radom 3:0 (2:0)
Orlęta Dęblin – Star Starachowice 0:1 (0:0)

20 kol. 6/7 maja:

Stal N. Dęba – Chełmianka 6:0 (4:0)
Hutnik Warszawa – Orlęta Dęblin 6:0 (3:0)
Star Starachowice – Hetman Zamość 0:0
Czarni Radom – Korona Kielce 1:1 (1:1)
Wisła Puławy – Stal Kraśnik 2:0 (1:0)
Granat Skarżysko – Błękitni Kielce 1:1 (0:1)
Lublinianka – Siarka Tarnobrzeg 0:1 (0:0)

21 kol. 13/14 maja:

Siarka Tarnobrzeg – Czarni Radom 7:1 (4:0)
Stal Kraśnik – Stal N. Dęba 0:2 (0:1)
Granat Skarżysko – Hutnik Warszawa 2:0 (2:0)
Błękitni Kielce – Wisła Puławy 3:0 (2:0)
Chełmianka – Lublinianka 1:2 (1:0)
Korona Kielce – Star Starachowice 3:0 (1:0)
Hetman Zamość – Orlęta Dęblin 4:1 (2:0)

9 kol. 24/25 września:

Siarka Tarnobrzeg – Star Starachowice 4:0 (2:0)
Błękitni Kielce – Stal N. Dęba 1:0 (0:0)
Hetman Zamość – Hutnik Warszawa 2:2 (0:1)
Korona Kielce – Orłęta Dęblin 3:1 (2:0)
Chełmianka – Czarni Radom 0:2 (0:1)
Stal Kraśnik – Lublinianka 0:0
Granat Skarżysko – Wisła Puławy 2:1 (1:0)

10 kol. 1/2 października:

Stal N. Dęba – Granat Skarżysko 0:1 (0:1)
Orłęta Dęblin – Siarka Tarnobrzeg 1:2 (0:1)
Hutnik Warszawa – Wisła Puławy 2:1 (1:1)
Lublinianka – Błękitni Kielce 2:2 (0:1)
Czarni Radom – Stal Kraśnik 0:0
Star Starachowice – Chełmianka 4:1 (2:0)
Hetman Zamość – Korona Kielce 2:0 (1:0)

11 kol. 8/9 października:

Siarka Tarnobrzeg – Hetman Zamość 4:1 (3:1)
Wisła Puławy – Stal N. Dęba 2:0 (1:0)
Korona Kielce – Hutnik Warszawa 2:0 (1:0)
Chełmianka – Orłęta Dęblin 0:1 (0:1)
Stal Kraśnik – Star Starachowice 0:1 (0:1)
Błękitni Kielce – Czarni Radom 5:0 (2:0)
Granat Skarżysko – Lublinianka 0:0

12 kol. 15/16 października:

Korona Kielce – Siarka Tarnobrzeg 2:2 (2:0)
Hutnik Warszawa – Stal N. Dęba 2:0 (1:0)
Lublinianka – Wisła Puławy 1:0 (0:0)
Czarni Radom – Granat Skarżysko 1:1 (0:0)
Star Starachowice – Błękitni Kielce 0:2 (0:1)
Orłęta Dęblin – Stal Kraśnik 0:1 (0:1)
Hetman Zamość – Chełmianka 6:1 (2:1)

13 kol. 22/23 października:

Siarka Tarnobrzeg – Hutnik Warszawa 5:1 (3:0)
Stal N. Dęba – Lublinianka 1:1 (1:0)
Chełmianka – Korona Kielce 1:2 (0:1)
Stal Kraśnik – Hetman Zamość 0:1 (0:0)
Błękitni Kielce – Orłęta Dęblin 1:0 (0:0)
Granat Skarżysko – Star Starachowice 3:0 (2:0)
Wisła Puławy – Czarni Radom 1:0 (1:0)

22 kol. 20/21 maja:

Stal N. Dęba – Błękitni Kielce 1:4 (0:1)
Star Starachowice – Siarka Tarnobrzeg 1:1 (1:1)
Hutnik Warszawa – Hetman Zamość 3:0 (1:0)
Orłęta Dęblin – Korona Kielce 0:0
Czarni Radom – Chełmianka 2:2 (1:0)
Lublinianka – Stal Kraśnik 1:1 (0:1)
Wisła Puławy – Granat Skarżysko 0:1 (0:1)

23 kol. 27/28 maja:

Siarka Tarnobrzeg – Orłęta Dęblin 8:1 (4:0)
Granat Skarżysko – Stal N. Dęba 3:0 (3:0)
Wisła Puławy – Hutnik Warszawa 2:4 (1:2)
Błękitni Kielce – Lublinianka 3:0 (2:0)
Stal Kraśnik – Czarni Radom 3:0 (0:0)
Chełmianka – Star Starachowice 1:0 (0:0)
Korona Kielce – Hetman Zamość 1:0 (0:0)

24 kol. 3/4 czerwca:

Stal N. Dęba – Wisła Puławy 1:1 (0:1)
Hetman Zamość – Siarka Tarnobrzeg 0:4 (0:1)
Hutnik Warszawa – Korona Kielce 1:0 (0:0)
Orłęta Dęblin – Chełmianka 3:0 (1:0)
Star Starachowice – Stal Kraśnik 0:2 (0:1)
Czarni Radom – Błękitni Kielce 0:1 (0:1)
Lublinianka – Granat Skarżysko 0:0

25 kol. 11 czerwca (niedziela, godz. 17.00):

Siarka Tarnobrzeg – Korona Kielce 2:1 (0:1)
Stal N. Dęba – Hutnik Warszawa 1:0 (1:0)
Wisła Puławy – Lublinianka 2:2 (1:2)
Granat Skarżysko – Czarni Radom 2:0 (0:0)
Błękitni Kielce – Star Starachowice 3:0 (1:0)
Stal Kraśnik – Orłęta Dęblin 1:0 (0:0)
Chełmianka – Hetman Zamość 1:2 (1:1)

26 kol. 17 czerwca (sobota, godz. 17.00):

Hutnik Warszawa – Siarka Tarnobrzeg 1:1 (0:0)
Lublinianka – Stal N. Dęba 3:1 (1:1)
Korona Kielce – Chełmianka 1:0 (0:0)
Hetman Zamość – Stal Kraśnik 1:0 (1:0)
Orłęta Dęblin – Błękitni Kielce 0:0
Star Starachowice – Granat Skarżysko 0:1 (0:0)
Czarni Radom – Wisła Puławy 0:3 (0:2)

1988/89 - III liga grupa VII			m	pkt	+	-	=	Z	R	P	Za 3	Za -1
1	Siarka Tarnobrzeg		26	51	64	17	47	17	9	0	8	0
2	Błękitni Kielce	s	26	47	48	12	36	17	6	3	7	0
3	Granat Skarżysko-Kamienna		26	38	39	18	21	13	8	5	5	1
4	Korona Kielce		26	37	32	15	17	14	6	6	3	0
5	Hutnik Warszawa		26	34	37	23	14	11	9	6	4	1
6	Lublinianka		26	34	33	19	14	11	11	4	2	1
7	Hetman Zamość		26	27	30	30	0	11	5	10	4	4
8	Wisła Puławy		26	22	30	32	-2	8	6	12	2	2
9	Stal Nowa Dęba		26	20	26	31	-5	7	7	12	2	3
10	Stal Kraśnik		26	20	15	27	-12	7	7	12	2	3
11	Star Starachowice	B	26	17	18	37	-19	8	5	13	1	5
12	Orlęta Dęblin	B	26	14	21	45	-24	6	5	15	2	5
13	Czarni Radom	B	26	5	12	49	-37	3	6	17	0	7
14	Chelmianka Chelm		26	-2	14	64	-50	1	6	19	0	10
			364	364	419	419	0	134	96	134	42	42

O kolejności w tabeli w przypadku równej liczby punktów decydowała różnica bramek.

1988/89 - III liga grupa VII		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	Siarka Tarnobrzeg		2:1	1:0	2:1	5:1	1:1	4:1	2:1	5:0	2:0	4:0	8:1	7:1	3:0
2	Błękitni Kielce	1:1		1:3	1:0	2:0	3:0	2:0	3:0	1:0	2:0	3:0	1:0	5:0	2:0
3	Granat Skarżysko-Kamienna	1:1	1:1		0:3	2:0	0:0	2:0	2:1	3:0	4:1	3:0	4:1	2:0	5:0
4	Korona Kielce	2:2	0:0	1:0		2:0	1:0	1:0	4:0	0:0	2:0	3:0	3:1	2:0	1:0
5	Hutnik Warszawa	1:1	2:1	0:0	1:0		0:0	3:0	2:1	2:0	2:0	0:1	6:0	2:0	4:1
6	Lublinianka	0:1	2:2	0:0	2:0	1:1		2:0	1:0	3:1	1:1	2:0	3:1	3:0	4:1
7	Hetman Zamość	0:4	0:0	1:0	2:0	2:2	1:0		2:1	0:0	1:0	4:0	4:1	3:0	6:1
8	Wisła Puławy	2:2	0:1	0:1	2:0	2:4	2:2	3:0		2:0	2:0	0:0	1:0	1:0	0:0
9	Stal Nowa Dęba	0:1	1:4	0:1	0:1	1:0	1:1	2:0	1:1		0:0	2:0	5:1	2:0	6:0
10	Stal Kraśnik	0:0	0:3	1:1	0:0	0:3	0:0	0:1	1:0	0:2		0:1	1:0	3:0	3:0
11	Star Starachowice	1:1	0:2	0:1	0:2	0:0	1:2	0:0	2:2	2:1	0:2		1:0	3:1	4:1
12	Orlęta Dęblin	1:2	0:0	3:1	0:0	0:0	0:0	0:0	1:0	2:0	0:1	0:1		4:1	3:0
13	Czarni Radom	0:2	0:1	1:1	1:1	0:0	0:1	1:0	0:3	0:0	0:0	0:1	2:0		2:2
14	Chelmianka Chelm	0:0	0:5	1:1	1:2	1:1	1:2	1:2	1:3	1:1	0:1	1:0	0:1	0:2	
			jesień			wiosna			lato			zaległe z jes.		aw. z wiosny	

Sylwester Kielar

1988/89 – III liga grupa VIII

Punktacja:

- zwycięstwo różnicą trzech bramek i wyższą – 3 pkt
- zwycięstwo różnicą dwóch bramek – 2pkt
- remis – 1 pkt
- porażka różnicą dwóch bramek – 0 pkt
- porażka różnicą dwóch bramek i wyższą – pkt minusowy
- zwycięstwo walkowerem – 2 pkt
- porażka walkowerem – 0 pkt

O kolejności w tabeli w przypadku równej liczby punktów decydowała różnica zdobytych bramek.

Spadkowicze z II ligi:

- brak

Awans z klasy okręgowej:

- Łada Biłgoraj
- Stal Sanok
- Stal II Rzeszów
- Wawel Kraków
- Wisłoka Dębica

Garbarnia Kraków swoje domowe mecze rozgrywała na stadionie Korony Kraków.

1 kol. 30/31 lipca:

Izolator Boguchwała – Cracovia 1:1 (1:0)
Stal Sanok – Zelmer Rzeszów 1:1 (0:1)
Stal II Rzeszów – Stal II Mielec 1:2 (1:0)
Wisłoka Dębica – Tarnovia 0:0
Łada Biłgoraj – Garbarnia Kraków 0:5 (0:4)
Wawel Kraków – Sandecja N. Sącz 1:0 (0:0)
Unia Tarnów – Igloopol II Dębica 2:0 (0:0)

14 kol. 25 marca:

Zelmer Rzeszów – Stal Sanok 3:0 (2:0)
Stal II Mielec – Stal II Rzeszów 1:1 (0:0)
Cracovia – Izolator Boguchwała 1:0 (0:0)
Tarnovia – Wisłoka Dębica 1:2 (1:2)
Igloopol II Dębica – Unia Tarnów 1:1 (1:0)
Garbarnia Kraków – Łada Biłgoraj 4:0 (0:0)
Sandecja N. Sącz – Wawel Kraków 2:2 (2:1)

2 kol. 6/7 sierpnia:

Stal II Mielec – Izolator Boguchwała 2:0 (0:0)
Zelmer Rzeszów – Unia Tarnów 2:1 (1:1)
Tarnovia – Stal II Rzeszów 3:0 (1:0)
Sandecja N. Sącz – Stal Sanok 1:1 (0:0)
Igloopol II Dębica – Wisłoka Dębica 3:1 (2:1)
Garbarnia Kraków – Wawel Kraków 1:1 (0:1)
Cracovia – Łada Biłgoraj 3:0 (0:0) (w Andrychowie)

3 kol. 13/14 sierpnia:

Stal Sanok – Garbarnia Kraków 1:1 (0:0)
Izolator Boguchwała – Tarnovia 1:1 (0:1)
Stal II Rzeszów – Wisłoka Dębica 0:2 (0:2)
Igloopol II Dębica – Zelmer Rzeszów 2:2 (1:1)
Łada Biłgoraj – Stal II Mielec 0:0
Wawel Kraków – Cracovia 0:1 (0:1)
Unia Tarnów – Sandecja N. Sącz 3:0 (0:0)

4 kol. 20/21 sierpnia:

Stal II Rzeszów – Izolator Boguchwała 2:0 (0:0)
Stal II Mielec – Wawel Kraków 1:1 (1:0)
Wisłoka Dębica – Zelmer Rzeszów 2:0 (0:0)
Cracovia – Stal Sanok 2:0 (2:0)
Sandecja N. Sącz – Igloopol II Dębica 2:0 (0:0)
Garbarnia Kraków – Unia Tarnów 1:0 (0:0)
(w Chełmku)
Tarnovia – Łada Biłgoraj 1:0 (1:0)

5 kol. 27/28 sierpnia:

Stal Sanok – Stal II Mielec 0:2 (0:1)
Izolator Boguchwała – Wisłoka Dębica 0:1 (0:0)
Zelmer Rzeszów – Sandecja N. Sącz 0:0
Łada Biłgoraj – Stal II Rzeszów 0:2 (0:0)
Wawel Kraków – Tarnovia 1:0 (0:0)
Unia Tarnów – Cracovia 4:3 (3:1)
Igloopol II Dębica – Garbarnia Kraków 1:1 (1:0)

6 kol. 3/4 września:

Stal II Mielec – Unia Tarnów 0:1 (0:0)
Izolator Boguchwała – Łada Biłgoraj 4:1 (2:0)
Stal II Rzeszów – Wawel Kraków 4:1 (2:0)
Tarnovia – Stal Sanok 1:0 (0:0) (awansiem 31.08.)
Garbarnia Kraków – Zelmer Rzeszów 2:0 (1:0)
Wisłoka Dębica – Sandecja N. Sącz 1:1 (1:0)
Cracovia – Igloopol II Dębica 1:0 (0:0)

7 kol. 10/11 września:

Zelmer Rzeszów – Cracovia 0:1 (0:1)
Stal Sanok – Stal II Rzeszów 1:1 (1:0)
Wawel Kraków – Izolator Boguchwała 1:1 (0:1)
Igloopol II Dębica – Stal II Mielec 5:0 (3:0)
Łada Biłgoraj – Wisłoka Dębica 0:2 (0:2)
Unia Tarnów – Tarnovia 1:1 (1:0)
Sandecja N. Sącz – Garbarnia Kraków 1:0 (0:0)

15 kol. 1/2 kwietnia:

Izolator Boguchwała – Stal II Mielec 2:0 (1:0)
Stal Sanok – Sandecja N. Sącz 0:1 (0:0)
Stal II Rzeszów – Tarnovia 0:1 (0:0) (przeł. na 26.04.)
Unia Tarnów – Zelmer Rzeszów 0:1 (0:0)
Wawel Kraków – Garbarnia Kraków 0:0
Łada Biłgoraj – Cracovia 0:2 (0:1)
Wisłoka Dębica – Igloopol II Dębica 2:0 (1:0)

16 kol. 8/9 kwietnia:

Zelmer Rzeszów – Igloopol II Dębica 2:0 (1:0)
Stal II Mielec – Łada Biłgoraj 3:0 (1:0)
Wisłoka Dębica – Stal II Rzeszów 2:2 (0:0)
Tarnovia – Izolator Boguchwała 0:1 (0:0)
Garbarnia Kraków – Stal Sanok 3:0 (0:0)
Cracovia – Wawel Kraków 2:1 (0:0)
Sandecja N. Sącz – Unia Tarnów 1:1 (1:0)

17 kol. 15/16 kwietnia:

Zelmer Rzeszów – Wisłoka Dębica 2:0 (0:0)
Izolator Boguchwała – Stal II Rzeszów 2:0 (1:0)
Stal Sanok – Cracovia 2:1 (1:0)
Unia Tarnów – Garbarnia Kraków 1:0 (0:0)
Igloopol II Dębica – Sandecja N. Sącz 0:1 (0:0)
Wawel Kraków – Stal II Mielec 0:0
Łada Biłgoraj – Tarnovia 2:1 (2:0)

18 kol. 22/23 kwietnia:

Stal II Mielec – Stal Sanok 2:0 (0:0)
Stal II Rzeszów – Łada Biłgoraj 1:1 (0:1)
Sandecja N. Sącz – Zelmer Rzeszów 1:0 (0:0)
Cracovia – Unia Tarnów 1:0 (0:0)
Garbarnia Kraków – Igloopol II Dębica 1:0 (1:0)
Tarnovia – Wawel Kraków 0:1 (0:0)
Wisłoka Dębica – Izolator Boguchwała 3:0 wo
(mecz przerwany w 71. minucie przy stanie 2:0
z powodu uderzenia sędziego przez zawodnika
Izolatora)

19 kol. 29/30 kwietnia:

Zelmer Rzeszów – Garbarnia Kraków 0:0
Stal Sanok – Tarnovia 3:2 (3:0)
Łada Biłgoraj – Izolator Boguchwała 3:2 (0:1)
Wawel Kraków – Stal II Rzeszów 3:0 (3:0)
Unia Tarnów – Stal II Mielec 3:0 (1:0)
Sandecja N. Sącz – Wisłoka Dębica 3:0 (0:0)
Igloopol II Dębica – Cracovia 3:2 (2:2)

20 kol. 6/7 maja:

Stal II Rzeszów – Stal Sanok 1:0 (0:0)
Stal II Mielec – Igloopol II Dębica 0:1 (0:0)
Izolator Boguchwała – Wawel Kraków 0:1 (0:1)
Garbarnia Kraków – Sandecja N. Sącz 2:0 (1:0)
Wisłoka Dębica – Łada Biłgoraj 3:0 (2:0)
Tarnovia – Unia Tarnów 3:1 (1:1)
Cracovia – Zelmer Rzeszów 2:0 (1:0)

8 kol. 21 września (środa):

Izolator Boguchwała – Stal Sanok 3:0 (2:0)
Stal II Rzeszów – Unia Tarnów 0:0
Stal II Mielec – Zelmer Rzeszów 0:0
Wisłoka Dębica – Garbarnia Kraków 3:2 (0:0)
Cracovia – Sandecja N. Sącz 0:0
Tarnovia – Igloopol II Dębica 1:0 (0:0)
Łada Biłgoraj – Wawel Kraków 0:2 (0:1)

9 kol. 24/25 września:

Zelmer Rzeszów – Tarnovia 2:1 (2:1)
Stal Sanok – Łada Biłgoraj 2:0 (1:0)
Unia Tarnów – Izolator Boguchwała 3:3 (1:1)
Igloopol II Dębica – Stal II Rzeszów 2:2 (2:1)
Sandecja N. Sącz – Stal II Mielec 2:0 (1:0)
Wawel Kraków – Wisłoka Dębica 0:1 (0:0)
Garbarnia Kraków – Cracovia 0:0

10 kol. 1/2 października:

Stal II Rzeszów – Zelmer Rzeszów 1:1 (0:1)
Stal II Mielec – Garbarnia Kraków 0:0
Izolator Boguchwała – Igloopol II Dębica 1:0 (0:0)
Wawel Kraków – Stal Sanok 2:1 (1:1)
Wisłoka Dębica – Cracovia 0:1 (0:1)
Tarnovia – Sandecja N. Sącz 1:1 (1:0)
Łada Biłgoraj – Unia Tarnów 0:1 (0:0)

11 kol. 8/9 października:

Zelmer Rzeszów – Izolator Boguchwała 5:0 (2:0)
Stal Sanok – Wisłoka Dębica 1:0 (1:0)
Sandecja N. Sącz – Stal II Rzeszów 1:1 (0:0)
Cracovia – Stal II Mielec 2:1 (1:1)
Unia Tarnów – Wawel Kraków 0:0
Igloopol II Dębica – Łada Biłgoraj 3:0 (2:0)
Garbarnia Kraków – Tarnovia 1:0 (1:0)

12 kol. 15/16 października:

Stal II Rzeszów – Garbarnia Kraków 2:0 (1:0)
Stal Sanok – Unia Tarnów 0:2 (0:1)
Izolator Boguchwała – Sandecja N. Sącz 1:1 (0:1)
Wisłoka Dębica – Stal II Mielec 0:0
Łada Biłgoraj – Zelmer Rzeszów 2:2 (1:1)
Tarnovia – Cracovia 0:0
Wawel Kraków – Igloopol II Dębica 0:0

13 kol. 22/23 października:

Zelmer Rzeszów – Wawel Kraków 4:0 (3:0)
Stal II Mielec – Tarnovia 0:2 (0:1)
Igloopol II Dębica – Stal Sanok 4:3 (2:2)
Garbarnia Kraków – Izolator Boguchwała 1:0 (1:0)
Cracovia – Stal II Rzeszów 3:0 (2:0)
Unia Tarnów – Wisłoka Dębica 1:0 (1:0)
Sandecja N. Sącz – Łada Biłgoraj 4:0 (2:0)

21 kol. 13/14 maja:

Zelmer Rzeszów – Stal II Mielec 2:1 (1:1)
Stal Sanok – Izolator Boguchwała 3:0 (1:0)
Unia Tarnów – Stal II Rzeszów 1:3 (1:0)
Sandecja N. Sącz – Cracovia 1:0 (1:0)
Garbarnia Kraków – Wisłoka Dębica 2:0 (2:0)
Igloopol II Dębica – Tarnovia 0:0
Wawel Kraków – Łada Biłgoraj 8:0 (3:0)

22 kol. 20/21 maja:

Stal II Rzeszów – Igloopol II Dębica 1:0 (0:0)
Stal II Mielec – Sandecja N. Sącz 0:3 (0:1)
Izolator Boguchwała – Unia Tarnów 0:2 (0:0)
Tarnovia – Zelmer Rzeszów 0:0
Łada Biłgoraj – Stal Sanok 0:1 (0:0)
Cracovia – Garbarnia Kraków 0:1 (0:0)
Wisłoka Dębica – Wawel Kraków 3:0 (1:0)

23 kol. 27/28 maja:

Zelmer Rzeszów – Stal II Rzeszów 3:1 (1:0)
Stal Sanok – Wawel Kraków 0:4 (0:3)
Garbarnia Kraków – Stal II Mielec 3:1 (1:0)
Igloopol II Dębica – Izolator Boguchwała 3:1 (3:0)
Cracovia – Wisłoka Dębica 1:2 (0:0)
Sandecja N. Sącz – Tarnovia 0:0
Unia Tarnów – Łada Biłgoraj 6:0 (2:0)

24 kol. 3/4 czerwca:

Izolator Boguchwała – Zelmer Rzeszów 1:5 (0:3)
Stal II Rzeszów – Sandecja N. Sącz 0:1 (0:1)
Stal II Mielec – Cracovia 0:3 (0:2)
Wisłoka Dębica – Stal Sanok 2:1 (0:0)
Tarnovia – Garbarnia Kraków 0:3 (0:0)
Wawel Kraków – Unia Tarnów 1:3 (0:2)
Łada Biłgoraj – Igloopol II Dębica 0:3 (0:1)
(przeł. na 07.06.)

25 kol. 11 czerwca (niedziela, godz. 17.00):

Zelmer Rzeszów – Łada Biłgoraj 4:0 (1:0)
Stal II Mielec – Wisłoka Dębica 0:2 (0:0)
Garbarnia Kraków – Stal II Rzeszów 4:0 (1:0)
Sandecja N. Sącz – Izolator Boguchwała 7:0 (2:0)
Unia Tarnów – Stal Sanok 4:0 (1:0)
(awansiem 31.05.)
Cracovia – Tarnovia 5:0 (3:0)
Igloopol II Dębica – Wawel Kraków 0:0

26 kol. 17 czerwca (sobota, godz. 17.00):

Zelmer Rzeszów – Wawel Kraków 1:1 (1:1)
(awansiem 14.06.)
Stal II Rzeszów – Cracovia 2:2 (0:0)
Izolator Boguchwała – Garbarnia Kraków 0:1 (0:0)
Stal Sanok – Igloopol II Dębica 1:4 (1:2)
Tarnovia – Stal II Mielec 2:1 (0:0)
Wisłoka Dębica – Unia Tarnów 1:1 (0:0)
Łada Biłgoraj – Sandecja N. Sącz 0:4 (0:2)

1988/89 - III liga grupa VIII			m	pkt	+	-	=	Z	R	P	Za 3	Za -1
1	Garbarnia Kraków		26	42	39	11	28	15	7	4	5	0
2	Sandecja Nowy Sącz		26	40	39	14	25	13	10	3	5	1
3	Cracovia		26	39	40	18	22	15	5	6	4	0
4	Zelmer Rzeszów		26	38	42	20	22	12	9	5	5	0
5	Unia Tarnów		26	37	43	22	21	13	7	6	4	0
6	Wisłoka Dębica	B	26	34	35	22	13	14	5	7	2	1
7	Igloopol II Dębica		26	29	35	28	7	9	7	10	4	0
8	Wawel Kraków	B	26	28	32	25	7	9	10	7	3	3
9	Tarnovia Tarnów		26	23	22	26	-4	8	8	10	1	2
10	Stal II Rzeszów	B	26	20	28	37	-9	7	9	10	1	4
11	Izolator Boguchwała		26	15	24	48	-24	6	5	15	2	4
12	Stal II Mielec		26	14	17	36	-19	5	7	14	1	4
13	Stal Sanok	B	26	11	22	47	-25	6	4	16	1	6
14	Łada Biłgoraj	B	26	-6	9	73	-64	2	3	21	0	13
			364	364	427	427	0	134	96	134	38	38

O kolejności w tabeli w przypadku równej liczby punktów decydowała różnica bramek.

1988/89 - III liga grupa VIII		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	Garbarnia Kraków		2:0	0:0	2:0	1:0	2:0	1:0	1:1	1:0	4:0	1:0	3:1	3:0	4:0
2	Sandecja Nowy Sącz	1:0		1:0	1:0	1:1	3:0	2:0	2:2	0:0	1:1	7:0	2:0	1:1	4:0
3	Cracovia	0:1	0:0		2:0	1:0	1:2	1:0	2:1	5:0	3:0	1:0	2:1	2:0	3:0
4	Zelmer Rzeszów	0:0	0:0	0:1		2:1	2:0	2:0	1:1	2:1	3:1	5:0	2:1	3:0	4:0
5	Unia Tarnów	1:0	3:0	4:3	0:1		1:0	2:0	0:0	1:1	1:3	3:3	3:0	4:0	6:0
6	Wisłoka Dębica	3:2	1:1	0:1	2:0	1:1		2:0	3:0	0:0	2:2	vo	3:0	0:0	2:1
7	Igloopol II Dębica	1:1	0:1	3:2	2:2	1:1	3:1		0:0	0:0	2:2	3:1	5:0	4:3	3:0
8	Wawel Kraków	0:0	1:0	0:1	1:1	1:3	0:1	0:0		1:0	3:0	1:1	0:0	2:1	8:0
9	Tarnovia Tarnów	0:3	1:1	0:0	0:0	3:1	1:2	1:0	0:1		3:0	0:1	2:1	1:0	1:0
10	Stal II Rzeszów	2:0	0:1	2:2	1:1	0:0	0:2	1:0	4:1	0:1		2:0	1:2	1:0	1:1
11	Izolator Boguchwała	0:1	1:1	1:1	1:5	0:2	0:1	1:0	0:1	1:1	2:0		2:0	3:0	4:1
12	Stal II Mielec	0:0	0:3	0:3	0:0	0:1	0:2	0:1	1:1	0:2	1:1	2:0		2:0	3:0
13	Stal Sanok	1:1	0:1	2:1	1:1	0:2	1:0	1:4	0:4	3:2	1:1	3:0	0:2		2:0
14	Łada Biłgoraj	0:5	0:4	0:2	2:2	0:1	0:2	0:3	0:2	2:1	0:2	3:2	0:0	0:1	
			jesień		wiosna			lato			zaległe z jes.			aw. z wiosny	

Wisłoka Dębica – Izolator Boguchwała 3:0 walkower (meczu przerwany w 71. minucie przy stanie 2-0 z powodu uderzenia sędziego przez zawodnika Izolatora)

Andrzej Janicki

Sekcja piłkarska MKS Mazur Ełk – część I

Szanowni koledzy historycy i statystycy! Pragnę przedstawić wam krótką historię sekcji piłkarskiej klubu mi bliskiego, czyli MAZURA EŁK. Na „dzień dobry” w części pierwszej przedstawiam lata czterdzieste (od 1946 roku) i pięćdziesiąte. Przyjemniej lektury.

Lata czterdzieste

Sekcja piłki nożnej rozpoczęła działalność sportową 01.05.1946 r. Twórcami podwalin pod późniejsze sukcesy sekcji byli między innymi zawodnicy: Władysław ZAWAKO; Ryszard EJMOND; Jan MICHAŁECKI; Stanisław KIEREJSZA czy człowiek- legenda naszego Klubu Stefan MARCINKIEWICZ i inni. Pierwszym kierownikiem drużyny został Jan WOJCIECHOWSKI, a kapitanem i społecznym był Władysław ZAWKO. W tym samym dniu drużyna rozegrała swój pierwszy mecz z WKS „MAZUR” przy 62 pułku piechoty w Ełku. Wynik 2:9 nie przynosi chluby piłkarzom, ale jak wiadomo początki są zawsze trudne. Ten mecz rozegrano przy ulicy GDAŃSKIEJ, później miejscu targowiska miejskiego. W dniu 14.07.46 oddano, a właściwie przywrócono do ponownego użytkowania przedwojenne boisko przy ul. SPOROWEJ. Z uwagi na zawalony most na wąskim torze i spiętrzeniu wód rzeki boisko to było całkowicie zalane. Inauguracja nowego boiska wypadła bardzo okazale. Nasz Klub pokonał KS „WARMIA” Grajewo, wygrywając 3:0, strzelcem wszystkich goli był Stefan MARCINKIEWICZ.

W roku 1946 po raz pierwszy po wojnie na białostoczczyźnie rozpoczęto rozgrywki. Były to rozgrywki o wejście do A-klasy, która to w sezonie 1947 była najwyższym szczeblem rozgrywek w województwie. Nasi chłopcy grali w grupie III. Pierwszy historyczny mecz ligowy rozegrali 01.09.46 w Suwałkach ze „ZRYWEM” i wygrali 2:1. Niestety brak zdobywców bramek, ale zachował się skład drużyny: Ryszard EJSMOND; Kazimierz GDULEWICZ, Wacław KAWALER, Tadeusz ZIENKIEWICZ, Mieczysław JABŁOŃSKI, Władysław ZAWKO, Stanisław KIEREJSZA, Stefan MARCINKIEWICZ, Kazimierz BIAŁECKI, Henryk ANASZEWSKI, Aleksander JAKUBOWSKI oraz Tadeusz POGROSZEWSKI. Grupa III liczyła pięć zespołów: KKS Ełk (ówczesna nazwa „MAZURA”), ZRYW Suwałki, WKS Suwałki, WKS „MAZUR” Ełk i ARTYLERZYSTA Ełk. Zajmując trzecie miejsce, KKS Ełk zakwalifikował się do A-klasy. Do końca omawianych lat czterdziestych nasi piłkarze grali na najwyższym szczeblu rozgrywek wojewódzkich, zajmując miejsce gwarantujące utrzymanie, lecz nie gwarantujące walki o wyższą klasę rozgrywkową. Skład drużyny niewiele się zmienia, grają zawodnicy, o których już tu wspomniano. Pod koniec lat czterdziestych pojawia się w drużynie pierwszy przedstawiciel niezwykle usportowionej rodziny SADOWSKICH – Eugeniusz. Zawodnik, który mógł występować na każdej pozycji, nawet na pozycji bramkarza. Bracia Jerzy i Zenon GRZESIUKOWIE oraz Wiesław BONDASIEWICZ to piłkarze, którzy będą przez długie lata będą stanowili o obliczu naszej drużyny. 12.09.48. rozegrano spotkanie pomiędzy KS ZZK Ełk (nowa nazwa Klubu) i KS GWARDIA Suwałki, z którego dochód przeznaczono na odbudowę Warszawy (5000 zł).

Lata czterdzieste w statystyce:

- 1946 – (o wejście do A-klasy) – III miejsce (gr. III) – punkty: 9:7; bramki:19:19; z. -?; r.:?; p.?.
- 1947 – (A-klasa) – V miejsce; punkty: 3:13; bramki: 15:24: z. – 1; r.- 1; p. – 6.

- 1948 – (A-klasa) – II miejsce; punkty: 12:8; bramki: 27:21; z. – 6; r. – 0; p. – 4.
- 1949 – (A-klasa) – V miejsce; punkty: 6:12; bramki: 21:27; z. – 3; r. – 0; p. – 6.

Etł. Rok 1946. Pierwsze zdjęcie drużyny Mazura Etł (wówczas KKS Etł). W górnym rzędzie od lewej: W. Narolewski; T. Zienkiewicz; S. Marcinkiewicz; W. Zawko; W. Błaszczyk (pierwszy prezes naszego klubu); R. Ejsmont; H. Anaszewski; S. Kierejsza. W dolnym rzędzie siedzą sobie od lewej: K. Gdulewicz; M. Jabłoński; A. Jakubowski.

Składy (kadra) zawodników MKS Mazur w rozgrywkach ligowych w sezonach 1946 – 1949/50 (wykaz alfabetyczny)

SEZON 1946 – O wejście do A-KLASY BIAŁOSTOCKIEJ – 3 miejsce w III GRUPIE (awans) – **trener:** WŁADYSŁAW ZAWKO; **Zawodnicy (17):** Henryk ANASZEWSKI (o); Ryszard EJSMONT (BARSKI) (br); Kazimierz BIAŁECKI (n); Kazimierz GDULEWICZ (o); Mieczysław JABŁOŃSKI (p); Aleksander JAKUBOWSKI (n); Marian JAROSIŃSKI (?); Waław KAWALER (o); Stanisław KIEREJSZA (?); Stefan MARCINKIEWICZ (p); Jan MICHAŁECKI (p); Tadeusz POGROSZEWSKI (o); Stanisław SZULEJEWSKI (?); Czesław WASILEWSKI (o); Stanisław WASILEWSKI (br); Władysław ZAWKO (p); Tadeusz ZIENKIEWICZ (n).

SEZON 1947 – A-KLASA BIAŁOSTOCKA – 5 miejsce – **trener:** Władysław ZAWKO; **Zawodnicy (15):** Henryk ANASZEWSKI (o); Ryszard EJSMONT (BARSKI) (br); Kazimierz BIAŁECKI (n); Wiesław BONDASIEWICZ (o); Kazimierz GDULEWICZ (o); Mieczysław JABŁOŃSKI (p); Aleksander JAKUBOWSKI (n); Zygmunt JASKÓLSKI (n); Waław KAWALER (o); Stanisław KIEREJSZA (?); Stefan MARCINKIEWICZ (p); Jan MICHAŁECKI (p); Marian NAROLEWSKI (o); Władysław ZAWKO (p); Tadeusz ZIENKIEWICZ (n).

SEZON 1948 – A-KLASA BIAŁOSTOCKA – 2 miejsce – **trener:** Władysław ZAWKO; **Zawodnicy (16):** Ryszard EJSMONT (BARSKI) (br); Kazimierz BIAŁECKI (n); Wiesław BONDASIEWICZ (o); Henryk CHODKIEWICZ (?); Kazimierz GDULEWICZ (o); Jerzy GRZESIUK (o); Zygmunt JASKÓLSKI (n); Mieczysław JABŁOŃSKI (o); Waław KAWALER (o); Stefan MARCINKIEWICZ (n); Jan MICHAŁECKI (n); Eugeniusz

SADOWSKI (p); Stanisław SZULEJEWSKI (?); Marian WILK (n); Władysław ZAWKO (p); Tadeusz ZIENKIEWICZ (p).

SEZON 1949 A-KLASA BIAŁOSTOCKA – 5 miejsce – **trener:** Władysław ZAWKO; **Zawodnicy (15):** Ryszard (EJSMONT (BARSKI) (br); Kazimierz BIAŁECKI (n); Wiesław BONDASIEWICZ (o); Kazimierz GDULEWICZ (o); Jerzy GRZESIUK (o); Zenon GRZESIUK (p); Mieczysław JABŁOŃSKI (p); Zygmunt JASKÓLSKI (n); Wacław KAWALER (o); Jan MICHAŁECKI (n); Stefan MARCINKIEWICZ (n); Piotr MYSZKOWSKI (n); Eugeniusz SADOWSKI (n); Władysław ZAWKO (p); Tadeusz ZIENKIEWICZ (n).

SEZON 1949/50 – A-KLASA BIAŁOSTOCKA – 2 miejsce – **trener:** Władysław ZAWKO; **Zawodnicy (14):** Kazimierz BIAŁECKI (n); Wiesław BONDASIEWICZ (o); Jerzy GRZESIUK (o); Zenon GRZESIUK (p); Jan DANILUK (?); Mieczysław JABŁOŃSKI (p); Zygmunt JASKÓLSKI (n); Stefan MARCINKIEWICZ (n); Piotr MYSZKOWSKI (?); Waldemar NAROLEWSKI (p); Tadeusz PIECZEŃCZYK (br); Eugeniusz SADOWSKI (n); Władysław ZAWKO (p); Tadeusz ZIENKIEWICZ (n).

SEZON 1946 – I RUNDA – MECZE O WEJŚCIE DO A-KLASY BIAŁOSTOCKIEJ (4)

1. (1) (??)	01.09.46.	ZRYW SUWAŁKI – KKS EŁK	1:2 (?:?)
2. (2) (??)	08.09.46.	KKS EŁK – WKS WIGRY SUWAŁKI	B.W.
3. (3) (??)	15.09.46.	KKS EŁK – WKS MAZUR EŁK	B.W.
- (?) -	22.09.46.	KKS EŁK – pauzuje	-
4. (4) (??)	29.09.46.	ARTYLERZYSTA EŁK- KKS EŁK	5:1(?:?)

SEZON 1946 – II RUNDA – MECZE O WEJŚCIE DO A-KLASY BIAŁOSTOCKIEJ (4)

5. (5) (??)	06.10.46.	KKS EŁK – ZRYW SUWAŁKI	B.W.
6. (6) (??)	13.10.46.	WKS WIGRY SUWAŁKI – KKSEŁK	B.W.
- (?) -	20.10.46.	KKS EŁK – pauzuje	-
7. (7) (??)	27.10.46.	WKS MAZUR EŁK – KKS EŁK	B.W.
8. (8) (??)	01.11.46.	KKS EŁK – ARTYLERZYSTA EŁK	B.W.

SEZON 1947 -I RUNDA -A -KLASA -WOJ. BOIAŁOSTOCKIE (4)

9. (1) (3)	16 ⁰⁰	13.04.47.	KKS EŁK – WKS MAZUR EŁK	1:2 (?:?)
10. (2) (2)	16 ⁰⁰	20.04.47.	WICI BIAŁYSTOK – KKS EŁK	1:1 (0:0)
11. (3) (2)	16 ⁰⁰	27.04.47.	KKS EŁK – PIECHUR BIAŁYSTOK	10:0 (0:0)
12. (4) (2)	16 ⁰⁰	01.05.47.	WKS WIGRY SUWAŁKI – KKS EŁK	zwyc. WKS
- (-) (3-4)		09.05.47.	KKS EŁK – pauzuje`	-

SEZON 1947- II RUNDA – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (4)

13. (5) (4)	??	15.05.47.	WKS MAZUR EŁK – KKS EŁK	zwyc. WKS
-------------	----	-----------	-------------------------	-----------

14. (6) (4)	??	25.05.47.	KKS EŁK – WICI BIAŁYSTOK	1:2 (0:0)
15. (7) (5)	17 ³⁰	05.06.47.	PIECHUR BIAŁYSTOK – KKS EŁK	6:2 (4:0)
16. (8) (5)	??	14.06.47.	KKS EŁK – WKS WIGRY SUWAŁKI	zwyc. WKS
– (5) ??		22.06.47.	KKS EŁK – pauzuje	-

SEZON 1948 – I RUNDA – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (5)

17. (9) (3)	16 ⁰⁰	11.04.48.	OTMUR HAJNÓWKA – KKS EŁK	2:1 (0:0)
18. (10) (3)	16 ⁰⁰	18.04.48.	KKS EŁK -WKS MAZUR EŁK	1:0 (0:0)
19. (11) (1)	16 ⁰⁰	28.04.48.	KKS EŁK – PIECHUR BIAŁYSTOK	4:0 (2:0)
20. (12) (2)	16 ⁰⁰	02.05.48.	WKS WIGRY SUWAŁKI – KKS EŁK	3:2 (3:0)
21. (13) (5)	16 ⁰⁰	06.05.48.	KKS EŁK – WICI BIAŁYSTOK	0:7 (0:2)

SEZON 1948 – II RUNDA – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (5)

22. (14) (3)	??	23.05.48.	KKS EŁK – OTMUR HAJNÓWKA	4:2 (??:?)
23. (15) (2)	??	27.05.48.	WKS MAZUR EŁK – KKS EŁK	0:6 (??:?)
24. (16) (4)	??	30.05.48.	PIECHUR BIAŁYSTOK – KKS EŁK	6:2 (1:2)
25. (17) (3)	??	06.06.48.	KS ZZK (KKS)-WKS WIGRY SUWAŁKI	4:1 (3:1)
26. (18) (2)	17 ³⁰	13.06.48.	WICI BIAŁYSTOK – KS ZZK EŁK	0:3 wo

* w 75' przy stanie 2:0 dla KS ZZK EŁK piłkarze WICI zeszli z boiska

SEZON 1949 – II RUNDA – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (5)

27. (19) (2)	16 ³⁰	03.04.49.	ZZK EŁK – PIECHUR BIAŁYSTOK	4:3 (2:1)
28. (20) (3)	16 ³⁰	10.04.49.	GWARDIA BIAŁYSTOK – ZZK EŁK	3:2 (0:2)
29. (21) (3)	??	24.04.49.	ZZK EŁK – ŻUBR HAJNÓWKA	3:0 wo
30. (22) (3)	??	15.05.49.	WKS WIGRY SUWAŁKI – ZZK EŁK	5:2 (??:?)
31. (23) (3)	17 ³⁰	24.05.49.	ZZK – ZWIĄZKOWIEC BIAŁYSTOK	2:4 (??:?)

SEZON 1949 – II RUNDA – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (5)

32. (24) (3)	??	29.05.49.	PIECHUR BIAŁYSTOK – ZZK EŁK	4:5 (??:?)
33. (25) (3)	16 ⁰⁰	12.06.49.	ZZK EŁK – GWARDIA BIAŁYSTOK	1:3 (1:1)
34. (26) (4)	??	16.06.49.	ŻUBR HAJNÓWKA – ZZK EŁK	1:0 (??:?)
XX XX (4)	??	19.06.49.	ZZK EŁK – WKS WIGRY SUWAŁKI	nie odbył się
35. (27) (5)	??	19.06.49.	ZWIĄZKOWIEC BIAŁYSTOK – ZZK	4:2 (2:0)

SEZON 1949/50 – JESIEŃ'49 – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (5)

36. (28) (1)	17 ⁰⁰	18.09.49.	KS KOLEJARZ – UNIA HAJNÓWKA	8:0 (?:?)
37. (29) (4)	17 ⁰⁰	25.09.49.	ZWIĄZKOWIEC BIAŁYSTOK – KS KOLEJARZ	2:1(?:?)
38. (30) (4)	16 ⁰⁰	09.10.49.	WKS WIGRY SUWAŁKI – KS KOLEJARZ	3:0 (?:?)
39. (31) (3)	15 ⁰⁰	16.10.49.	KS KOLEJARZ – KOLEJKARZ STAROSIELCE	5:1 (?:?)
40. (32) (2)	15 ⁰⁰	23.10.49.	GWARDIA BIAŁYSTOK – KS KOLEJARZ	1:2 (0:1)

SEZON 1949/50 – WIOSNA'50 – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (5)

41. (33) (2)	16 ⁰⁰	02.04.50.	UNIA HAJNÓWKA – KS KOLEJARZ	1:2 (0:0)
42. (34) (2)	16 ⁰⁰	23.04.50.	KS KOL.- ZWIĄZKOWIEC BIAŁYSTOK	2:0 (?:?)
43. (35) (2)	16 ⁰⁰	07.05.50.	KS KOLEJARZ – WKS WIGRY SUWAŁKI	5:0 (?:?)
44. (36) (2)	16 ⁰⁰	14.05.50.	KOLEJARZ STAROSIELCE – KS KOLEJARZ	1:2 (?:?)
45. (37) (2)	16 ⁰⁰	21.05.50.	KS KOLEJARZ- GWARDIA BIAŁYSTOK	1:4 (?:?)

LEGENDA: Poszczególne kolumny oznaczają: numer kolejnego meczu ligowego; pierwszy nawias – numer kolejnego meczu w danej klasie rozgrywkowej (A-klasa, liga okręgowa, trzecia liga, czwarta liga, o wejście do drugiej ligi, o wejście do trzeciej ligi); drugi nawias – pozycja w tabeli po rozegraniu danego meczu; godzina meczu; data meczu, pomiędzy kim było dane spotkanie; wynik i nawias trzeci – wynik do przerwy

Lata pięćdziesiąte

W roku 1950 drużyny ZS „KOLEJARZ” (kolejna zmiana nazwy) brały udział w rozgrywkach w klasach A, B i C oraz w kategorii juniorów. Na koniec roku 1950 sekcja piłki nożnej liczyła 49 członków. Decyzją GKKF z roku 1951 powstała wydzielona klasa A o ranadze klasy wojewódzkiej i została on podzielona na dwie grupy: białostocką i suwalską. ZS „KOLEJARZ” został zakwalifikowany do grupy suwalskiej. Po skończeniu kursu instruktorskiego w następnym roku kierownikiem sekcji i trenerem zostaje wybrany Stefan MARCINKIEWCZ. Sekcja liczyła w tym czasie 56 zawodników i powstaje drużyna trampkarzy. Koniec sezonu 1953 przynosi upragnione zwycięstwo w A-klasie i „KOLEJARZ” gra o wejście do trzeciej ligi międzywojewódzkiej w grupie I z: STAL PZO Warszawa 2:3 (d), 0:1 (w); WŁÓKNIARZ Żyrardów 2:3 (d), 1:1(w); KOLEJARZ (SOKÓŁ) Ostróda 0:2 (w), 6:1(d). Te wyniki dały dopiero trzecie miejsce w tabeli, a awans wywalczyła STAL PZO Warszawa. W rozgrywkach o Puchar Polski kolejarze dochodzą do finałum w którym przegrywają z GWARDIĄ Białystok 3:4.

Następny sezon (1954) kończy się ponownym zwycięstwem „KOLEJARZA” Efk A-klasowych rozgrywek i już bez żadnych eliminacji awansem do trzeciej ligi. Warto przypomnieć twórców tego pierwszego znaczącego sukcesu sekcji piłkarskiej: Igor BUCZA, Tadeusz PIECZEŃCZYK, Marian BAKLARZ, Jan BORKOWSKI, Wiesław BONDASIEWICZ, Tadeusz GROMELSKI, Jerzy GRZESIUK, Tadeusz LIPOWSKI, Tadeusz ROMAŃCZUK, Eugeniusz SADOWSKI, Henryk SADOWSKI (brat Eugeniusza, drugi z „klanu” SADOWSKICH), Ryszard STEFAŃSKI (bardzo obiecujący junior) no i oczywiście Stefan MARCINKIEWICZ

(trener i zawodnik w jednej osobie). W Pucharze Polski nasz drużyna ponownie gra w finale i ponownie spotyka się „GWARDIA” Białystok i przegrywa 0:1, a na szczeblu centralnym tych rozgrywek najpierw wygrywa ze „STALĄ” PZO Warszawa 2:1, a potem w następnej rundzie przegrywa u siebie z „UNIA” Chodzież 1:2. Przed rozgrywkami trzecioligowymi zaangażowano nowego trenera z Warszawy – Kazimierza SOWIŃSKIEGO. Drużyna zaś odbyła pierwszy w dziejach Klubu obóz przygotowawczy w Szklarskiej Porębie. Świadczyło to, że działacze bardzo poważnie potraktowali ten awans i chcieli piłkarzom zapewnić optymalne warunki przygotowań. Pierwszy mecz (dotychczas 594) mecz w trzeciej lidze „KOLEJARZ” rozegrał 20.03.55. w Warszawie z AZS AWF i zakończył remisem 2:2 (1:1). Bramki zdobył SADOWSKI (lecz nie wiadomo który – wiadomo jedno, pierwsze bramki trzecioligowe zostały w rodzinie). Warto tu przypomnieć skład zespołu: T. PIECZEŃCZYK, Henryk GUDAJTYS; W. BONDASIEWICZ; T. ROMAŃCZUK, T. GROMELSKI, E. SADOWSKI, S. MARCINKIEWICZ, Witold BANAŚ (odbywał służbę wojskową w Ełku – z WARSZAWIANKI Warszawa), Kazimierz SADOWSKI (trzeci z braci), M. BAKLARZ, Zenon BORAWSKI (pozyskany z Grajewa). Rozpędzony ełcki beniaminek po czterech kolejkach zajmował niespodziewanie pierwsze miejsce. Ostatecznie zajęł dziesiąte miejsce na dwanaście drużyn i utrzymał się w tej klasie rozgrywkowej.

Na początku rundy rewanżowej (lipiec'55) nastąpiła zmiana nazwy klubu z „KOLEJARZ” na „MAZUR”. W finale Pucharu Polski „MAZUR” przegrał już z tradycyjnym przeciwnikiem, jakim była białostocka „GWARDIA”, tym razem 0:3. Sezon 1956 przynosi zmianę trenera. Ponownie zostaje nim grający zawodnik Stefan MARCINKIEWICZ, który powoli już kończy swoją karierę zawodniczą. Pod jego przywództwem kolejny sezon nasi zawodnicy kończą w środku tabeli, czyli na szóstym miejscu. Rezerwy „MAZURA” wygrywają rozgrywki B-klasy i awansują do klasy A. Niezbyt pomyślnie zaczynają się rozgrywki sezonu 1957. W Warszawie „MAZUR” doznaje druzgocącej porażki z rezerwami warszawskiej LEGII 0:11. Przez wiele lat była to najwyższa porażka naszych zawodników w trzeciej lidze. Niechlubny „rekord” wyrównali wiele lat później (maj'94) ich dużo młodszy koledzy, którzy przegrali też w Warszawie z AZS-AWF w tym samym stosunku. Jednak w dalszych meczach nie było już tak tragicznie i rozgrywki ukończyli na siódmym miejscu. Rok 1958 był ostatnim rokiem funkcjonowania trzeciej ligi międzywojewódzkiej. Po pierwszej rundzie „MAZUR” był w tabeli na trzecim miejscu z takim samym dorobkiem punktowym co druga w tabeli „POLONIA” Warszawa i jednym punktem straty do prowadzącej „VARSOVII” Warszawa. Druga runda rozgrywek to zdecydowana dominacja „POLONII” Warszawa, a nasi chłopcy ostatecznie „lądują” na czwartym miejscu w gronie piętnastu zespołów. 13.08.58 r. po raz pierwszy w dziejach Klubu rozegrano w Ełku międzynarodowy mecz piłkarski pomiędzy „MAZUREM” a drugoligowym zespołem z RFN HSV Norymberga zakończony zwycięstwem gospodarzy 4:1 (2:0) – bramki: ZAŁĘSKI 2, BORAWSKI, BIAŁOWIEC.

Od sezonu 1959 zaczyna funkcjonować tzw. trzecia liga białostocka, zwana później ligą okręgową, ale dopiero od sezonu 1966/67. Trenerem ponownie zostaje człowiek z warszawskim rodowodem Kazimierz SOWIŃSKI. Przewaga „MAZURA” nad pozostałymi zespołami była zdecydowana, jedynie białostocka „GWARDIA” dotrzymywała kroku. Jednak na finiszu miała stratę trzech punktów i to „MAZUR” cieszył z wygrania rozgrywek. Dzień 23.08.59 r. przeszedł do historii Klubu. W meczu mistrzowskim odnieśli najwyższe zwycięstwo w historii rozgrywek ligowych, pokonując 19:0 (7:0) „SOKÓŁ” Sokółka. Aż siedem bramek zdobył w tym spotkaniu zdobył Ryszard STEFAŃSKI. W późniejszych meczach „MAZUR” wielokrotnie ogrywał drużynę z Sokółki do zera, stąd też wśród ełckich kibiców krążyło powiedzonko „SOKÓŁ” Sokółka przegrywa do kółka. Po wygraniu rozgrywek „MAZUR” stanął do rozgrywek o wejście do drugiej ligi, gdzie zagrał z „BAŁTYKIEM” Gdynia 0:1 (d) i 1:3 (w); STALĄ WŁOCŁAWEK 0:1 (w) i 3:2 (d); WARMIA Olsztyn 1:2 (d) i 3:1 (w); POGONIA Barlinek 1:1 (w) i 1:0 (d). Te wyniki spowodowały, że nasi piłkarze zajęli dopiero czwarte miejsce, a do drugiej ligi awansował BAŁTYK Gdynia. W tym okresie drużynę tworzyli: Józef JACKOWSKI, Tadeusz GROMELSKI, Tadeusz SKORUPA, Tadeusz WĄDŁOWSKI, Henryk SADOWSKI, Leszek ZAŁĘSKI, Tadeusz ROMAŃCZUK,

Ryszard STEFAŃSKI, Janusz TATAR, Stanisław BIAŁOWIEC, Romuald KARPOWICZ, Wiesław PASIK, Zenon BORAWSKI, a w spotkaniach o wejście do drugiej ligi debiutują wychowankowie Jerzy CHODKIEWICZ i Antoni REMISZEWSKI, który przez długie lata będzie podporą obrony. Niepowodzenie w walce o drugą ligę miało swoje też swoje inne uboczne skutki. Po sezonie BAŁTYK Gdynia zwerbował do swych już drugoligowych szeregów dwóch czołowych graczy „MAZURA” (byli to Leszek „Bambo” ZAŁĘSKI i Stanisław BIAŁOWIEC), a drugą gdyńską drużynę ARKĘ zasilili po odbyciu służby wojskowej Tadeusz WĄDOŁOWSKI.

Początek lat 50. (?). Stoją od lewej: S. Marcinkiewicz; E. Sadowski; P. Myszkowski (?); K. Sadowski; ???; B. Makowski; H. Sadowski; T. Romańczuk; W. Bondasiewicz; R. Stefański; J. Grzesiuk.

Lata pięćdziesiąte w statystyce:

- 1949/50 – (A- klasa) – II miejsce; punkty: 14:6 ; bramki: 28:13; z.- 7; r.- 0; p.- 3.
- 1950/51 – (A –klasa – gr.. II) – I miejsce ; punkty: 4:2; bramki: 6:3; z.- 1; r. – 2; p. – 0.*
- 1951 – (A- klasa – gr. II) – II miejsce; punkty: 9:3; bramki: ??:?; z. – 4; r. – 1; p. – 1. **
- 1952 – (A- klasa – gr. III) – II miejsce; brak wyników i tabeli dokładnej tabeli końcowej.
- 1953 – (A- klasa) – I miejsce; punkty: 22:6; bramki: 51:24; z. – 11; r. – 0; p. – 3.
- 1953 – (o awans do III ligi) – III miejsce; punkty: 3:9; bramki: 11:11; z. – 1; r. – 1; p.- 4.
- 1954 – (A- klasa) – I miejsce (awans) ; punkty: 24:4; bramki: 45:12; z. – 11; r.- 2; p. – 1.
- 1955 – (III liga) – X miejsce; punkty: 14:30; bramki: 22:54; z. – 4; r. – 6; p. – 12.
- 1956 – (III liga) – VI miejsce; punkty: 21:23 ; bramki: 28:41; z. – 10; r. – 1; p. – 11.

- 1957 – (III liga) – VII miejsce; punkty: 24:28; bramki: 45:56 ; z. – 10; r. – 4; p. – 12.
- 1958 – (III liga) – IV miejsce; punkty: 33:23; bramki: 55:44; z. – 15; r. – 3; p. – 10.
- 1959 – (liga okręgowa) – I miejsce; punkty: 25:3; bramki: 73:12; z. – 12; r. – 1; p. – 1.
- 1959 – (o awans do II ligi) – IV miejsce; punkty: 7:9; bramki: 10:11; z. – 3; r. – 1; p. – 4.

**Składy (kadra) zawodników MKS Mazur w rozgrywkach ligowych w sezonach 1946 – 2005/06.
(wykaz alfabetyczny)**

SEZON 1951 – A-KLASA BIAŁOSTOCKA – 2 miejsce w GRUPIE II (PÓŁNOCNEJ) – **trener** Władysław ZAWKO; **Zawodnicy (13)**: Kazimierz BIAŁECKI (n); Wiesław BONDASIEWICZ (o); Jerzy GRZESIUK (o); Zenon GRZESIUK (o); Romuald GRZYB (p); Leszek KAPTUR (p); Mieczysław JABŁOŃSKI (o); Jerzy LACKORZYŃSKI (p); Stefan MARCINKIEWICZ (p); Waldemar NAROLEWSKI (n); Eugeniusz SADOWSKI (br); Kazimierz SADOWSKI (o); Henryk SADOWSKI (p).

SEZON 1952 – A-KLASA BIAŁOSTOCKA – 2 miejsce w GRUPIE III – **trener** Stefan MARCINKIEWICZ; **Zawodnicy (16)**: Kazimierz BIAŁECKI (n); Marian BAKLARZ (o); Wiesław BONDASIEWICZ (o); Jerzy GRZESIUK (o); Zenon GRZESIUK (o); Tadeusz GROMELSKI (o); Romuald GRZYB (p); Mieczysław JABŁOŃSKI (o); Jerzy LACKORZYŃSKI (p); Stefan MARCINKIEWICZ (p); Waldemar NAROLEWSKI (n) ; Izidor NOWAKOWSKI (p); Eugeniusz SADOWSKI (br); Kazimierz SADOWSKI (o); Henryk SADOWSKI (p); Kazimierz SARNA (o).

SEZON 1953 – A-KLASA BIAŁOSTOCKA – 1 miejsce + mecze o wejście do III ligi – **trener** Stefan MARCINKIEWICZ; **Zawodnicy (16)**: Marian BAKLARZ (o) Wiesław BONDASIEWICZ (o); Jerzy GRZESIUK (o); Romuald GRZYB (p); Mieczysław JABŁOŃSKI (p); Tadeusz LIPOWSKI (o); Bronisław MAKOWSKI (p) ; Stefan MARCINKIEWICZ (p); Bogdan MIPS (p); Waldemar NAROLEWSKI (n); Tadeusz PIECZEŃCZYK (br); Tadeusz ROMAŃCZUK (n); Eugeniusz SADOWSKI (p); Henryk SADOWSKI (p); Ryszard STEFAŃSKI (n); Bolesław STIEBER (?).

SEZON 1954 – A-KLASA BIAŁOSTOCKA – 1 miejsce (awans do trzeciej ligi) – **trener** Stefan MARCINKIEWICZ; **Zawodnicy (14)**: Igor BUCZA (br); Marian BAKLARZ (o) Wiesław BONDASIEWICZ (o); Jan BORKOWSKI (n); Tadeusz GROMELSKI (o); Jerzy GRZESIUK (o); KRYCHNIAK (?); Stefan MARCINKIEWICZ (p); Tadeusz LIPOWSKI (o); Tadeusz PIECZEŃCZYK (br); Tadeusz ROMAŃCZUK (n); Eugeniusz SADOWSKI (n); Henryk SADOWSKI (p); Ryszard STEFAŃSKI (n).

SEZON 1955 – III LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – 10 miejsce – **trener** Kazimierz SOWIŃSKI; **Zawodnicy (18)**: Igor BUCZA (br); Marian BAKLARZ (o); Wiesław BONDASIEWICZ (o); Witold BANAŚ (p); Zenon BORAWSKI (n); Jerzy CHODKIEWICZ (o); Jerzy GRZESIUK (o); Zenon GRZESIUK (o); Tadeusz GROMELSKI (o); Henryk GUDATYS (p); Tadeusz LIPOWSKI (o); Stefan MARCINKIEWICZ (p); Tadeusz PIECZEŃCZYK (br); Tadeusz ROMAŃCZUK (n); Eugeniusz SADOWSKI (n); Kazimierz SADOWSKI (o); Henryk SADOWSKI (p); Ryszard STEFAŃSKI (n).

SEZON 1956 – III LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – 6 miejsce – **trener** Stefan MARCINKIEWICZ; **Zawodnicy (17)**: Zenon BORAWSKI (n) ; Jerzy CHODKIEWICZ (o) ; Tadeusz GROMELSKI (o) ; Józef HABRYŁO (o) ; Józef JACKOWSKI (br) ; Stanisław JARZYNA (p) ; Wojciech KOLECKI (p) ; Tadeusz LIPOWSKI (o) ; Stefan MARCINKIEWICZ (p) ; Tadeusz PEŹIOR (p) ; Antoni PRZYWARA (n) ; Eugeniusz SADOWSKI (n) ; Kazimierz SADOWSKI (o) ; Henryk SADOWSKI (p) ; Ryszard STEFAŃSKI (n) ; Marian WARCHOŁ (br) ; Henryk ZAMANA (o).

SEZON 1957 – III LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – 8 miejsce – **trener:** Stefan MARCINKIEWICZ; **Zawodnicy (18):** Marian BAKLARZ (o); Stanisław BIAŁOWIEC (n); Jerzy CHODKIEWICZ (o); Jerzy GRZEŚCIUK (o); Tadeusz GROMELSKI (o); Józef JACKOWSKI (br); Czesław LENDO (br); Tadeusz LIPOWSKI (o); Wiesław PASIK (br); Eugeniusz SADOWSKI (n); Jan SADOWSKI (o); Kazimierz SADOWSKI (o); Henryk SADOWSKI (p); Tadeusz SKORUPA (o); Bogdan SIEWRUK (p); Ryszard STEFAŃSKI (n); Leszek ZAŁĘSKI (n); Henryk ZAMANA (o).

SEZON 1958 – III LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – 4 miejsce – **trener** Stefan MARCINKIEWICZ; **Zawodnicy (15):** Tadeusz ADAMCZYK (o); Stanisław BIAŁOWIEC (n); Jerzy CHODKIEWICZ (o); Tadeusz GROMELSKI (o); Józef JACKOWSKI (br); Robert KOPYCIŃSKI (o); Wiesław PASIK (br); Tadeusz ROMAŃCZUK (n); Eugeniusz SADOWSKI (n); Kazimierz SADOWSKI (o); Henryk SADOWSKI (p); Bogdan SIEWRUK (p); Tadeusz SKORUPA (o); Ryszard STEFAŃSKI (n); Leszek ZAŁĘSKI (n).

SEZON 1959 – III LIGA BIAŁOSTOCKA (OKRĘGOWA) -1 miejsce + mecze o wejście do drugiej ligi – **trener** Kazimierz SOWIŃSKI; **Zawodnicy (16):** Stanisław BIAŁOWIEC (n); Zenon BORAWSKI (n); Jerzy CHODKIEWICZ (o); Tadeusz GROMELSKI (o); Józef JACKOWSKI (br); Romuald KARPOWICZ (n); Wiesław PASIK (br) Antoni REMISZEWSKI (p); Tadeusz ROMAŃCZUK (n); Kazimierz SADOWSKI (o); Henryk SADOWSKI (p); Tadeusz SKORUPA (o); Ryszard STEFAŃSKI (n); Janusz TATAR (n); Tadeusz WĄDOŁOWSKI (p); Leszek ZAŁĘSKI (n).

Rok 1955. Od lewej stoją: K. Sowiński (trener); Z. Grześciuk; K. Sadowski; Z. Borawski; W. Banaś; E. Sadowski; I. Bucza; N. Nadolny (?); H. Gudajtys; T. Romańczuk; M. Baklarz; S. Marcinkiewicz; T. Lipowski; R. Ejsmond (kierownik sekcji); H.Sadowski.

Strzelcy bramek w meczach ligowych w sezonach 1955 – 1959

(w sezonach 1946 – 1954 brak danych, strzelcy bramek tylko w pojedynczych meczach)

1955 – (22) – Witold BANAŚ 5; Zenon BORAWSKI 2; Ryszard STEFAŃSKI 2; Jerzy GRZESIUK 1; Kazimierz SADOWSKI 1; Henryk SADOWSKI 1 + 10 (BRAK STRZELCÓW BRAMEK).

1956 – (28) – Ryszard STEFAŃSKI 7; Zenon BORAWSKI 4; Antoni PRZYWARA 3; Henryk SADOWSKI 3; Stanisław JARZYNA 1; Wojciech KOLECKI 1 + 9 (BRAK STRZELCÓW BRAMEK).

1957- (45) – Eugeniusz SADOWSKI 12; Lech ZAŁĘSKI 7; Stanisław BIAŁOWIEC 4; Ryszard STEFAŃSKI 3; Henryk SADOWSKI 2; Kazimierz SADOWSKI 2; Bogdan SIEWRUK 1 + 14 (BRAK STRZELCÓW BRAMEK).

1958 – (55) – Stanisław BIAŁOWIEC 17; Tadeusz ROMAŃCZUK 12; Ryszard STEFAŃSKI 11; Lech ZAŁĘSKI 4; Kazimierz SADOWSKI 2; Bogdan SIEWRUK 2; Henryk SADOWSKI 1+6 (BRAK STRZELCÓW BRAMEK).

1959 – 83 (73+10) – Stanisław BIAŁOWIEC 17 (13+4) ; Ryszard STEFAŃSKI 17 (15+2); Lech ZAŁĘSKI 14 (12+2); Romuald KARPOWICZ 13; Janusz TATAR 6; Tadeusz ROMAŃCZUK 5; Tadeusz WĄDOŁOWSKI 2; Henryk SADOWSKI 1; Zenon BORAWSKI 1 (0+1); Jerzy CHODKIEWICZ 1 (0+1) + 3 (WALKOWER) +1 (SAMOBRAMKA) + 2 (BRAK STRZELCÓW BRAMEK).

Etł. Wrzesień 1959. Przed meczem towarzyskim Mazur – ESV Nurnberg 4:1. Na zdjęciu widzimy od lewej: W. Żukowski (kierownik sekcji); R. Stefański; J. Jackowski; T. Adamczyk; T. Romańczuk; Z. Borawski; J. Chodkiewicz; T. Skorupa; K. Sadowski; H. Sadowski; L. Załęski; S. Białowiec; S. Marcinkiewicz (trener)

SEZON 1950/51 – JESIEŃ'50 – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (3)

46. (38) (1) ??	27.08.50.	WKS WIGRY SUWAŁKI – KOLEJARZ	0:3 wo *
47. (39) (1) ??	10.09.50.	KOLEJARZ – BUDOWLANI GRAJEWO	2:2 (1:1) *
48. (40) (1) ??	29.10.50.	ZWIĄZKOWIEC SUWAŁKI – KOLEJARZ	1:1 (?:?)*

* mecze anulowano, zmieniono system rozgrywek.

SEZON 1951 - I RUNDA – A-KLASA – GRUPA II (PÓŁNOCNA) – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (3)

46. (38) (2) ??	15.04.51.	KOLEJARZ – WKS WIGRY SUWAŁKI	4:1 (2:0)
47. (39) (2) ??	22.04.51.	KOLEJARZ – BUDOWLANI SUWAŁKI	4:1 (?:?)
48. (40) (1) ??	29.04.51.	BUDOWLANI GRAJEWO – KOLEJARZ	5:5 (?:?)

SEZON 1951 – II RUNDA – A -KLASA -GRUPA II (PÓŁNOCNA) – WOJ. BI-STOCKIE (3)

49. (41) (1) ??	20.05.51.	WKS WIGRYSUWAŁKI – KOLEJARZ	0:4 (0:0)
50. (42) (1) ??	27.05.51.	KOLEJARZ – BUDOWLANI GRAJEWO	zwyc. gosp.
51. (43) (2) ??	10.06.51.	BUDOWLANI SUWAŁKI – KOLEJARZ	zwyc. gosp.

SEZON 1952 – I RUNDA – A- KLASA – GRUPA III – WOJ. BIŁOSTOCKIE (5)

52. (44) (?) ??	01.06.52.	SPÓJNIA EŁK – KOLEJARZ	B.W.
53. (45) (?) ??	08.06.52.	KOLEJARZ – BUDOWLANI GRAJEWO	4:3 (3:0)
54. (46) (?) ??	12.06.52.	KOLEJARZ – -GWKS EŁK	B.W.
55. (47) (?) ??	15.06.52.	WKS GOŁDAP – KOLEJARZ	B.W.
56. (48) (?) ??	22.06.52.	KOLEJARZ – LZS SZCZUCZYN	4:2 (?:?)

SEZON 1952 – II RUNDA – A-KLASA – GRUPA III – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (5)

57. (49) (?) ??	27.07.52.	GWKS EŁK – KOLEJARZ	B.W.
58. (50) (?) ??	03.08.52.	KOLEJARZ – WKS GOŁDAP	B.W.
59. (51) (?) ??	10.08.52.	LZS SZCZUCZYN – KOLEJARZ	4:0 (?:?)
60. (52) (?) ??	17.08.52.	KOLEJARZ – SPÓJNIA EŁK	2:1 (?:?)
61. (53) (?) ??	24.08.52.	BUDOWLANI GRAJEWO – KOLEJARZ	B.W.

SEZON 1953 – I RUNDA – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (7)

62. (54) (1-2)	??	12.04.53.	KOLEJARZ – UNIA HAJNÓWKA	4:0 (?:?)
63. (55) (5)	??	19.04.53.	OGNIWO BIAŁYSTOK – KOLEJARZ	4:3 (?:?)
64. (56) (3)	??	26.04.53.	GWARDIA II BIAŁYSTOK – KOLEJARZ	0:3 (0:1)
65. (57) (2)	??	03.05.53.	KOLEJARZ – BUDOWLANI SUWAŁKI	2:1 (?:?)
66. (58) (1)	??	10.05.53.	KS II EŁK - KOLEJARZ EŁK	1:4 (?:?)
67. (59) (1)	??	17.05.53.	KOLEJARZ – SPÓJNIA SUWAŁKI	7:0 (1:0)
68. (60) (1)	??	07.06.53.	KOL. p.24.05.- BUDOWLANI SOKÓŁKA	5:4 (1:2)

SEZON 1953 – II RUNDA – A -KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (7)

69. (61) (1)	??	14.06.53.	UNIA HAJNÓWKA – KOLEJARZ	3:4 (?:?)
70. (62) (1)	??	21.06.53.	KOLEJARZ – OGNIWO BIAŁYSTOK	8:0 (?:?)
71. (63) (1)	??	28.06.53.	KOLEJARZ- GWARDIA II BIAŁYSTOK	0:4 (0:2)
72. (64) (1)	??	05.07.53.	BUDOWLANI SUWAŁKI – KOLEJARZ	1:2 (0:1)
73. (65) (1)	??	12.07.53.	KOLEJARZ – KS II EŁK	5:1 (?:?) *
74. (66) (1)	??	19.07.53.	SPÓJNIA SUWAŁKI – KOLEJARZ	0:2 (?:?) *
75. (67) (1)	??	26.07.53.	BUDOWLANI SOKÓŁKA – KOLEJARZ	5:2 (?:?) *

* wyników tych meczów brak w prasie. Powstały one na podstawie porównań tabel przed i po meczu

SEZON 1953 – I RUNDA – MECZE O WEJŚCIE DO TRZECIEJ LIGI MIĘDZYWOJEWÓDZKIEJ (3)

1. (1) (3)	??	06.09.53.	KOLEJARZ – WŁÓKNIARZ ŻYRARDÓW	2:3 (2:3)
2. (2) (3)	15 ⁰⁰	13.09.53.	KOLEJARZ – STAL PZO WARSZAWA	2:3 (1:1)
3. (3) (4)	??	20.09.53.	KOLEJARZ OSTRÓDA – KOLEJARZ	2:0 (2:0)

SEZON 1953 – II RUNDA – MECZE O WEJŚCIE DO TRZECIEJ LIGI MIĘDZYWOJEWÓDZKIEJ (3)

4. (4) (3)	??	27.09.53.	KOLEJARZ – KOLEJARZ OSTRÓDA	6:1 (4:0)
5. (5) (3)	??	04.10.53.	STAL PZO WARSZAWA -KOLEJARZ	1:0 (0:0)
6. (6) (3)	??	11.10.53.	WŁÓKNIARZ ŻYRARDÓW – KOLEJARZ	1:1 (0:1)

SEZON 1954 – I RUNDA – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (7)

76. (68) (3)	??	04.04.54.	KOLEJARZ – SPÓJNIA SUWAŁKI	2:0 (1:0)
77. (69) (2)	16 ⁰⁰	11.04.54.	OGNIWO BIAŁYSTOK – KOLEJARZ	0:4 (0:1)
78. (70) (1)	??	25.04.54.	KOL. – BUDOWLANI BIAŁYSTOK	3:2 (2:1)
79. (71) (1)	??	02.05.54.	KOLEJARZ – BUDOWLANI SOKÓŁKA	3:2 (?:?)
80. (72) (1)	??	09.05.54.	BUDOWLANI SUWAŁKI -KOLEJARZ	3:3 (?:?)
81. (73) (1)	??	16.05.54.	KOLEJARZ -KOLEJARZ ŁOMŻA	4:0 (?:?)
82. (74) (1)	??	23.05.54.	GWARDIA II BIAŁYSTOK – KOLEJARZ	1:2 (?:?)

SEZON 1954 – II RUNDA – A-KLASA – WOJ. BIAŁOSTOCKIE (7)

83. (75) (1)	??	20.06.54.	SPÓJNIA SUWAŁKI – KOLEJARZ	0:3 (?:?)
84. (76) (1)	??	27.06.54.	KOLEJARZ – OGNIWO BIAŁYSTOK	2:0 (?:?)
85. (77) (1)	??	11.07.54.	BUDOWLANI SOKÓŁKA- KOLEJARZ	1:11(?:?) *
86. (78) (1)	??	18.07.54.	KOLEJARZ – BUDOWLANI SUWAŁKI	0:1 (?:?)
87. (79) (1)	??	25.07.54.	KOLEJARZ ŁOMŻA – KOLEJARZ	1:3 (?:?)
88. (80) (1)	??	01.08.54.	KOLEJARZ – GWARDIA II BIAŁYSTOK	1:1 (?:?)
89. (81) (1)	11 ⁰⁰	15.08.54.	BUDOWLANI B-STOK p.04.07. – KOL.	0:4 (0:2)

SEZON 1955 – I RUNDA -TRZECIA LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – GRUPA III (11)

90. (1) (4)	??	20.03.55.	AZS AWF WARSZAWA – KOLEJARZ	2:2 (1:1)
91. (2) (2)	15 ⁰⁰	27.03.55.	KOLEJARZ – GWARDIA BIAŁYSTOK	5:0 (2:0)
92. (3) (3)	??	03.04.55.	STAL OKĘCIE WARSZAWA – KOLEJARZ	1:1 (1:1)
93. (4) (1)	??	17.04.55.	KOLEJARZ – KOLEJARZ OLSZTYN *	1:0 (1:0)
94. (5) (2)	??	24.04.55.	STAL PZO WARSZAWA – KOLEJARZ	1:1 (1:0)
95. (6) (6)	??	08.05.55.	KOLEJARZ – UNIA CHODAKÓW *	0:3 (0:2)
96. (7) (5)	??	15.05.55.	KOLEJARZ OSTRÓDA – KOLEJARZ	1:3 (0:2)
97. (8) (7)	??	22.05.55.	KOLEJARZ PRUSZKÓW – KOLEJARZ	3:0 (1:0)
98. (9) (6)	17 ⁰⁰	29.05.55.	KOLEJARZ – POLONIA WARSZAWA	0:0
99. (10) (6)	??	05.06.55.	HURAGAN WOŁOMIN - KOLEJARZ	3:1 (1:0)
100.(11) (8)	??	12.06.55.	KOLEJARZ – RUCH PIASECZNO	0:1 (0:0)

* zmiana nazwy klubu z KOLEJARZ OLSZTYN na WARMIA OLSZTYN; z UNIA na BZURA

SEZON 1955 – II RUNDA -TRZECIA LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – GRUPA III (11)

101. (12) (8)	??	19.06.55.	KOLEJARZ – AZS AWF WARSZAWA	1:3 (0:1)
102. (13) (9)	17 ⁰⁰	17.07.55	MAZUR – STAL OKĘCIE WARSZAWA	0:1 (0:0)
103. (14) (10)	17 ⁰⁰	24.07.55.	WARMIA OLSZTYN – MAZUR	3:0 (1:0)
104. (15) (9)	17 ⁰⁰	31.07.55.	GWARDIA BIAŁYSTOK p. 10.07. – M.E.	5:0 (3:0)
105. (16) (10)	??	22.08.55.	MAZUR – STAL PZO WARSZAWA	2:2 (1:1)
106. (17) (10)	??	28.08.55.	BZURA CHODAKÓW - MAZUR	7:0 (3:0)
107. (18) (10)	??	04.09.55.	MAZUR – KOLEJARZ OSTRÓDA	3:2 (2:2)
108. (19) (10)	??	11.09.55.	MAZUR – KOLEJARZ PRUSZKÓW	1:1 (1:0)
109. (20) (10)	16 ⁰⁰	18.09.55.	POLONIA WARSZAWA – MAZUR	9:0 (4:0)
110. (21) (10)	??	25.09.55.	MAZUR – HURAGAN WOŁOMIN	1:3 (1:2)
111. (22) (10)	??	02.10.55.	RUCH PIASECZNO – MAZUR	3:0 (1:0)

* zmiana nazwy klubu z KOLEJARZ EŁK na MAZUR EŁK

SEZON 1956 – I RUNDA -TRZECIA LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – GRUPA III(11)

112. (23) (3-4)	15 ⁰⁰	08.04.56.	MAZUR – HURAGAN WOŁOMIN	2:1 (1:0)
113. (24) (9)	15 ⁰⁰	15.04.56.	BZURA CHODAKÓW – MAZUR	5:0 (3:0)
114. (25) (10)	16 ⁰⁰	22.04.56.	MAZUR – POLONIA WARSZAWA	0:6 (0:5)
115. (26) (11)	16 ⁰⁰	29.04.56.	STAL PZO WARSZAWA – MAZUR	5:1 (2:1)
116. (27) (9)	16 ⁰⁰	06.05.56.	MAZUR – WŁÓKNIARZ MILANÓWEK	3:0 (2:0)
117. (28) (11)	16 ⁰⁰	13.05.56.	MAZUR – OKĘCIE (STAL) WARSZAWA	0:2 (0:2)
118. (29) (12)	17 ⁰⁰	27.05.56.	WARSZAWIANKA WARSZAWA – MAZUR	2:0 (2:0)
119. (30) (11)	17 ⁰⁰	03.06.56.	MAZUR – ZNICZ PRUSZKÓW	2:2 (2:0)
120. (31) (9)	17 ⁰⁰	10.06.56.	RUCH PIASECZNO – MAZUR	0:2 (0:0)
121. (32) (6)	17 ³⁰	17.06.56.	MAZUR – AZS-AWF WARSZAWA	2:0 (2:0)
122. (33) (5)	17 ³⁰	24.06.56.	WIGRY SUWAŁKI – MAZUR	0:2 (0:0)

SEZON 1956 – II RUNDA – TRZECIA LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – GRUPA III (11)

123. (34) (4)	17 ³⁰	22.07.56.	HURAGAN WOŁOMIN – MAZUR	1:2 (1:1)
124. (35) (4)	17 ³⁰	29.07.56.	MAZUR – BZURA CHODAKÓW	1:2 (0:1)

125. (36) (6)	17 ³⁰	05.08.56.	POLONIA WARSZAWA – MAZUR	3:0 (1:0)
126. (37) (6)	17 ³⁰	12.08.56.	MAZUR – STAL PZO WARSZAWA	3:1 (3:0)
127. (38) (5)	17 ⁰⁰	15.08.56.	WŁÓKNIARZ MILANÓWEK – MAZUR	0:1 (0:1)
128. (39) (6)	17 ⁰⁰	19.08.56.	OKĘCIE WARSZAWA - MAZUR	3:1 (3:0)
129. (40) (5)	17 ⁰⁰	26.08.56.	M.E. – WARSZAWIANKA WARSZAWA	2:0 (2:0)
130. (41) (6)	16 ³⁰	02.09.56.	ZNICZ PRUSZKÓW – MAZUR	4:1 (0:1)
131. (42) (6)	16 ³⁰	09.09.56.	MAZUR – RUCH PIASECZNO	0:1 (0:1)
132. (43) (6)	16 ³⁰	16.09.56.	AZS AWF WARSZAWA – MAZUR	3:0 (2:0)
133. (44) (6)	16 ³⁰	23.09.56.	MAZUR – WIGRYSUWAŁKI	3:0 (1:0)

SEZON 1957 – I RUNDA – TRZECIA LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – GRUPA III (13)

134. (45) (14)	16 ⁰⁰	31.03.57.	LEGIA IB WARSZAWA – MAZUR	11:0 (7:0)
135. (46) (10)	16 ⁰⁰	07.04.57.	MAZUR – HURAGAN WOŁOMIN	4:1 (1:0)
136. (47) (11)	16 ⁰⁰	14.04.57.	ORZEŁ WARSZAWA – MAZUR	3:0 (1:0)
137. (48) (9)	16 ⁰⁰	28.04.57.	MAZUR – OKĘCIE WARSZAWA	3:3 (0:3)
138. (49) (11)	17 ⁰⁰	01.05.57.	ZNICZ PRUSZKÓW – MAZUR	5:1 (1:0)
139. (50) (9)	17 ⁰⁰	12.05.57.	WARSZAWIANKA – MAZUR	0:1 (0:0)
140. (51) (8)	17 ⁰⁰	19.05.57.	MAZUR – MAZUR KARCZEW	3:1 (2:0)
141. (52) (9)	17 ⁰⁰	26.05.57.	POLONIA WARSZAWA – MAZUR	1:0 (1:0)
142. (53) (8)	17 ⁰⁰	29.05.57.	MAZUR – JEDWABNIK MILANÓWEK*	3:1 (2:0)
143. (54) (9)	18 ⁰⁰	02.06.57.	MAZUR – LOTNIK WARSZAWA	0:2 (0:1)
144. (55) (9)	18 ⁰⁰	09.06.57.	AZS AWF WARSZAWA – MAZUR	0:1 (0:1)
145. (56) (7)	18 ⁰⁰	16.06.57.	ŻYRARDOWIANKA ŻYRARDÓW – MAZUR	2:3 (1:2)
146. (57) (7)	18 ⁰⁰	20.06.57.	MAZUR – GWARDIA BIAŁYSTOK	3:3 (1:2)

* JEDWABNIK MILANÓWEK – poprzednia nazwa WŁÓKNIARZ

SEZON 1957 -II RUNDA -TRZECIA LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – GRUPA III (13)

147. (58) (7)	18 ⁰⁰	07.07.57.	MAZUR – LEGIA IB WARSZAWA	1:2 (0:1)
148. (59) (7)	18 ⁰⁰	14.07.57.	MAZUR – ORZEŁ WARSZAWA	4:0 (2:0)
149. (60) (7)	18 ⁰⁰	21.07.57.	HURAGAN WOŁÓMIN – MAZUR	1:1 (1:1)
150. (61) (7)	18 ⁰⁰	28.07.57.	OKĘCIE WARSZAWA - MAZUR	4:1 (0:0)

151. (62) (7)	18 ⁰⁰	01.08.57.	MAZUR – ZNICZ PRUSZKÓW	2:3 (0:0)
152. (63) (7)	18 ⁰⁰	11.08.57.	JEDWABNIK MILANÓWEK – MAZUR	3:8 (1:3)
153. (64) (6)	18 ⁰⁰	15.08.57.	MAZUR – WARSZAWIANKA	1:0 (1:0)
154. (65) (6)	18 ⁰⁰	18.08.57.	MAZUR KARCZEW – MAZUR	4:1 (2:0)
155. (66) (6)	17 ³⁰	25.08.57.	MAZUR – POLONIA WARSZAWA	0:1 (0:1)
156. (67) (8)	17 ⁰⁰	05.09.57.	MAZUR – AZS AWF WARSZAWA	0:1 (0:1)
157. (68) (7)	17 ⁰⁰	08.09.57.	MAZUR – ŻYRARDOWIANKA	2:1 (1:1)
158. (69) (7)*	17 ⁰⁰ (?)	12.09.57.	LOTNIK WARSZAWAp.01.09 - MAZUR	1:0 (1:0)
159. (70) (8)	17 ⁰⁰	15.09.57.	GWARDIA BIAŁYSTOK – MAZUR	2:2 (1:1)

* pozycja MAZURA w tabeli po kolejce z 01.09.57

SEZON 1958 – I RUNDA -TRZECIA LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – GRUPA III (14)

160. (71) (4)	14 ⁰⁰	16.03.58.	MAZUR – GWARDIA BIAŁYSTOK	4:0 (4:0)
161. (72) (5)	15 ⁰⁰	23.03.58.	VARSOVIA WARSZAWA – MAZUR	3:1 (1:1)
162. (73) (5)	15 ⁰⁰	30.03.58.	MAZUR – LECHIA GRODZISK MAZ.	1:0 (1:0)
163. (74) (5)	15 ⁰⁰ (?)	10.04.58.	ZNICZ PRUSZKÓW – MAZUR	0:2 (0:0)
164. (75) (5)	17 ⁰⁰	20.04.58.	MAZUR KARCZEW – MAZUR	0:2 (0:1)
165. (76) (4)	15 ⁰⁰ (?)	24.04.58.	MAZUR – POLONIA WARSZAWA	0:0
166. (77) (6)	16 ⁰⁰ (?)	27.04.58.	BZURA CHODAKÓW – MAZUR	5:2 (3:1)
167. (78) (5)	17 ⁰⁰ (?)	02.05.58.	ORZEŁ WARSZAWA – MAZUR	2:3 (0:1)
168. (79) (3)	18 ⁰⁰ (?)	08.05.58.	MAZUR – WARSZAWIANKA	6:0 (3:0)
169. (80) (2)	18 ⁰⁰	18.05.58.	MAZUR – LEGIA IB WARSZAWA	2:1 (2:1)
170. (81) (5)	18 ⁰⁰	25.05.58.	HURAGAN WOŁOMIN – MAZUR	1:0 (0:0)
171. (82) (2)	18 ⁰⁰ (?)	28.05.58.	MAZUR – LOTNIK WARSZAWA	5:2 (2:0)
172. (83) (2)	18 ⁰⁰	01.06.58.	MAZUR – ŁKS ŁOMŻA	7:0 (1:0)
173. (84) (6) *	18 ⁰⁰	05.06.58.	MAZUR p.13.04.- OKĘCIE WARSZAWA	2:2 (1:2)
-- (3) -		08.06.58.	MAZUR- pauzuje	-

* pozycja MAZURA w tabeli po kolejce z dnia 13.04.58.

SEZON 1958 – II RUNDA – TRZECIA LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA – GRUPA III (14)

174. (85) (3)	18 ⁰⁰	15.06.58.	GWARDIA BIAŁYSTOK – MAZUR	0:0
175. (86) (3)	18 ⁰⁰	22.06.58.	MAZUR – VARSOVIA WARSZAWA	2:3 (1:1)
176. (87) (3)	18 ⁰⁰ (?)	29.06.58.	LECHIA GR. MAZOWIECKI – MAZUR	1:3 (0:1)
177. (88) (3)	18 ⁰⁰ (?)	17.07.58.	MAZUR p.06.07. – ZNICZ PRUSZKÓW	2:0 (2:0)
178. (89) (3)	18 ⁰⁰	20.07.58.	OKĘCIE WARSZAWA - MAZUR	2:1 (1:0)
179. (90) (3)	18 ⁰⁰	27.07.58.	MAZUR – MAZUR KARCZEW	2:1 (0:0)
180. (91) (3)	18 ⁰⁰	31.07.58.	POLONIA WARSZAWA – MAZUR	5:1 (1:0)
181. (92) (3)	18 ⁰⁰	03.08.58.	MAZUR – ORZRŁ WARSZAWA	1:0 (0:0)
182. (93) (3)	18 ⁰⁰ (?)	10.08.58.	WARSZAWIANKA – MAZUR	3:1 (0:0)
183. (94) (2)	18 ⁰⁰	17.08.58.	MAZUR – BZURA CHODAKÓW	1:0 (0:0)
184. (95) (2)	18 ⁰⁰ (?)	21.08.58.	LEGIA IB WARSZAWA – MAZUR	3:0 (?:?)
185. (96) (3)	18 ⁰⁰	24.08.58.	MAZUR – HURAGAN WOŁOMIN	1:3 (0:2)
186. (97) (3)	17 ⁰⁰	03.09.58.	LOTNIK WARSZAWA - MAZUR	5:0 (2:0)
187. (98) (3)	17 ⁰⁰	07.09.58.	ŁKS ŁOMŻA – MAZUR	2:3 (1:1)
-- (4) -		14.09.58.	MAZUR – pauzuje	-

SEZON 1959 -I RUNDA -TRZECIA (OKRĘGOWA) LIGA BIAŁOSTOCKA (7)

188. (1) (1)	16 ⁰⁰	12.04.59.	MAZUR – GWARDIA BIAŁYSTOK	4:2 (1:0)
189. (2) (1)	16 ⁰⁰	19.04.59.	WIGRY SUWAŁKI – MAZUR	0:5 (0:1)
190. (3) (1)	17 ⁰⁰	03.05.59.	MAZUR p.26.04 – POGOŃ ŁAPY	5:0 (1:0)
191. (4) (1)	17 ⁰⁰	10.05.59.	MAZUR – OGNISKO BIAŁYSTOK	6:0 (2:0)
192. (5) (1)	17 ⁰⁰	24.05.59.	SOKÓŁ SOKÓŁKA – MAZUR	2:5 (1:4)*
193. (6) (1)	18 ⁰⁰	14.06.59.	PUSZCZA HAJNÓWKA – MAZUR	1:1 (1:1)
194. (7) (1)	18 ⁰⁰	21.06.59.	MAZUR p. 07.06. – TUR B. PODLASKI	11:0 (7:0)

*mecz zweryfikowano jako walkower 3:0 dla MAZURA ; W tabeli końcowej wynik 5:2

SEZON 1959 – II RUNDA -TRZECIA (OKRĘGOWA) LIGA BIAŁOSTOCKA (7)

195. (8) (1)	18 ⁰⁰	26.07.59.	GWARDIA BIAŁYSTOK – MAZUR	3:1 (2:1)
196. (9) (1)	18 ⁰⁰	02.08.59.	MAZUR – WIGRY SUWAŁKI	5:4 (5:3)
197. (10) (1)	17 ⁰⁰	09.08.59.	POGOŃ ŁAPY - MAZUR	0:2 (0:0)

198. (11) (1)	17 ⁰⁰	16.08.59.	OGNISKO BIAŁYSTOK – MAZUR	0:3 (0:0)
199. (12) (1)	17 ⁰⁰	23.08.59.	MAZUR – SOKÓŁ SOKÓŁKA	19:0 (7:0)
200. (13) (1)	16 ⁰⁰	30.08.59.	TUR BIELSK PODLASKI – MAZUR	2:3 (0:2)
201. (14) (1)	16 ⁰⁰	06.09.59.	MAZUR – PUSZCZA HAJNÓWKA	5:0 (3:0)

SEZON 1959 – I RUNDA – MECZE O WEJŚCIE DO DRUGIEJ LIGI – GRUPA I (4)

1. (1) (3)	16 ⁰⁰	20.09.59.	MAZUR – BAŁTYK GDYNIA	0:1 (0:1)
2. (2) (4)	15 ⁰⁰	27.09.59.	POGOŃ BARLINEK – MAZUR	1:1 (1:0)
3. (3) (4)	15 ⁰⁰	04.10.59.	MAZUR – WARMIA OLSZTYN	1:2 (1:0)
4. (4) (4)	15 ⁰⁰	11.10.59.	STAL WŁOCŁAWEK – MAZUR	1:0 (0:0)
- (4)	-	18.10.59.	MAZUR – pauzuje	-

SEZON 1959 – II RUNDA – MECZE O WEJŚCIE DO DRUGIEJ LIGI – GRUPA I (4)

5.	(5)	14 ⁰⁰	25.10.59.	BAŁTYK GDYNIA – MAZUR	3:1 (1:0)
6.	(4)	12 ⁰⁰	01.11.59.	MAZUR – POGOŃ BARLINEK	1:0 (0:0)
7.	(4)	13 ⁰⁰	08.11.59.	WARMIA OLSZTYN – MAZUR	1:3 (0:2)
8.	(4)	13 ⁰⁰	16.11.59.	MAZUR – STAL WŁOCŁAWEK	3:2 (1:1)
-	(4)	-	23.11.59.	MAZUR - pauzuje	-

LEGENDA: Poszczególne kolumny oznaczają: numer kolejnego meczu ligowego; pierwszy nawias – numer kolejnego meczu w danej klasie rozrywkowej (A-klasa, liga okręgowa, trzecia liga, czwarta liga, o wejście do drugiej ligi, o wejście do trzeciej ligi); drugi nawias – pozycja w tabeli po rozegraniu danego meczu; godzina meczu; data meczu, pomiędzy kim było dane spotkanie; wynik i nawias trzeci – wynik do przerwy

Ełk. 06.09.1959. Przed meczem Mazur-Puszcza Hajnówka. Na zdjęciu od lewej: R. Stefański (kapitan drużyny); J. Jackowski; T. Romańczuk; Z. Borawski; T. Skorupa; R. Karpowicz; T. Wądołowski; H. Sadowski; J. Tatar; L. Załęski; S. Białowiec; T. Gromelski

Karol Meller

Wyniki dwucyfrowe w rozgrywkach warmińsko-mazurskich. Sezon 2021/2022

Sezon	Rozgrywki	Data	Gospodarze	Wynik	Goście
2021/22	IV Liga	7 maja 2021, 16:00	Mazur Ełk	1-14	Concordia Elbląg
2021/22	Klasa okręgowa	28 sierpnia 2021, 17:00	Łyna Sępapol	0-11	Tęcza Biskupiec
2021/22	Klasa okręgowa	11 września 2021, 17:00	Polonia Pastęk	10-1	Warmia Olsztyn
2021/22	Klasa okręgowa	9 października 2021, 15:30	Polonia Pastęk	14-2	Kormoran Zwierzewo
2021/22	Klasa okręgowa	21 listopada 2021, 13:00	Tęcza Biskupiec	10-1	Wilczek Wilkowo
2021/22	Klasa A	14 sierpnia 2021, 16:00	GLKS Jonkowo	11-1	FC Dajtki Olsztyn
2021/22	Klasa A	14 sierpnia 2021, 17:00	Constract Lubawa	10-0	Avista Łążyn
2021/22	Klasa A	21 sierpnia 2021, 17:00	KS Mroczno	11-0	Orzeł Ulnowo
2021/22	Klasa A	18 września 2021, 16:00	KS 2010 Wrzesina	10-0	FC Dajtki Olsztyn
2021/22	Klasa A	23 października 2021, 15:00	GKS Szczytno	12-1	Wałpusza 07 Jesionowiec
2021/22	Klasa A	30 października 2021, 14:30	Pomowiec Gronowo Elbląskie	11-2	Polonia Markusy
2021/22	Klasa A	21 maja 2022, 16:00	Barkas Tolkmicko	10-0	Warmiak Łukta
2021/22	Klasa A	28 maja 2022, 17:00	Reduta Bisztynek	13-0	Start Kruklanki
2021/22	Klasa A	11 czerwca 2022, 16:00	KS 2010 Wrzesina	13-1	GKS Stawiguda
2021/22	Klasa A	18 czerwca 2022, 16:00	GKS Stawiguda	4-10	FC Dajtki Olsztyn
2021/22	Klasa A	19 czerwca 2022, 14:00	Constract Lubawa	11-2	Orzeł Ulnowo
2021/22	Klasa B	29 sierpnia 2021, 16:00	Start Kozłowo	0-20*	Mamry II Giżycko
2021/22	Klasa B	11 września 2021, 15:00	Mewa Smykowo	11-1	WTKS Mierki

2021/22	Klasa B	12 września 2021, 13:00	Warmia Elbląg	1-12	Junior Świątki
2021/22	Klasa B	19 września 2021, 13:00	Warmia Elbląg	2-11	Pogrom Aniołowo
2021/22	Klasa B	25 września 2021, 16:00	Dąb Kadyny	10-0	Grom Zwierzno
2021/22	Klasa B	9 października 2021, 15:00	Orzeł Czerwonka	12-1	CWKS 2020 Lamkowo
2021/22	Klasa B	9 października 2021, 15:30	Dąb Kadyny	24-0	GKS Stawiguda
2021/22	Klasa B	23 kwietnia 2022, 16:00	Grom Zwierzno	10-2	Warmia Elbląg
2021/22	Klasa B	7 maja 2022, 17:00	Zalew Frombork	11-0	Pogrom Aniołowo
2021/22	Klasa B	21 maja 2022, 16:00	Junior Świątki	11-2	Pogrom Aniołowo
2021/22	Klasa B	21 maja 2022, 16:00	Grom Zwierzno	1-10	Dąb Kadyny
2021/22	Klasa B	5 czerwca 2022, 16:00	Warmia Elbląg	0-10	Dąb Kadyny
2021/22	Klasa B	11 czerwca 2022, 16:00	Sparta Kwietniewo	12-0	Warmia Elbląg
2021/22	Klasa B	19 czerwca 2022, 14:00	Zalew Frombork	11-3	Grom Zwierzno

* w drużynie gospodarzy wystąpili nieuprawnieni zawodnicy / uznano wynik z boiska

W 30 meczach zdobyto 385 goli, co daje średnią 12.83 goli na mecz. Gospodarze zdobyli 267 goli, a goście 118 goli. Gospodarze wygrali 22 meczów, a goście wygrali 8 meczów.

Częstość wyników:

1-10 x4, 0-10 x1, 0-11 x1, 10-1 x2, 11-0 x2, 1-10 x1, 11-1 x2, 10-2 x1, 12-0 x1, 12-1 x2, 11-2 x3, 13-0 x1, 1-12 x1, 2-11 x1, 13-1 x1, 4-10 x1, 11-3 x1, 1-14 x1, 14-2 x1, 0-20 x1, 24-0 x1.

Najwyższe zwycięstwo u siebie: Dąb Kadyny 24-0 GKS Stawiguda

Najwyższe zwycięstwo na wyjeździe: Start Kozłowo 0-20 Mamry II Giżycko.

Najwięcej zwycięstw: Dąb Kadyny x4

Najwięcej porażek: Warmia Elbląg x5

Drużyna najczęściej uczestnicząca w wynikach dwucyfrowych: Warmia Elbląg x5

Tabela / Dwucyfrowe 2021-22								
Poz.	Drużyna	Mecze	Pkt.	Zw.	Rem.	Por.	Br+	Br-
1	Dąb Kadyny	4	12	4	0	0	54	1
2	KS 2010 Wrzesina	2	6	2	0	0	23	1
3	Polonia Pasłęk	2	6	2	0	0	24	3
4	Junior Świątki	2	6	2	0	0	23	3
5	Tęcza Biskupiec	2	6	2	0	0	21	1
6	Zalew Frombork	2	6	2	0	0	22	3
7	Constract Lubawa	2	6	2	0	0	21	2
8	Mamry II Giżycko	1	3	1	0	0	20	0
9	Concordia Elbląg	1	3	1	0	0	14	1
10	Reduta Bisztynek	1	3	1	0	0	13	0
11	Sparta Kwietniewo	1	3	1	0	0	12	0
12	GKS Szczytno	1	3	1	0	0	12	1
13	Orzeł Czerwonka	1	3	1	0	0	12	1
14	KS Mroczno	1	3	1	0	0	11	0
15	GLKS Jonkowo	1	3	1	0	0	11	1
16	Mewa Smykowo	1	3	1	0	0	11	1
17	Barkas Tolkmicko	1	3	1	0	0	10	0
18	Pomowiec Gronowo Elbląskie	1	3	1	0	0	11	2
19	Pogrom Aniołowo	3	3	1	0	2	13	24
20	FC Dajtki Olsztyn	3	3	1	0	2	11	25
21	Grom Zwierzno	4	3	1	0	3	14	33
22	Polonia Markusy	1	0	0	0	1	2	11
23	Warmia Olsztyn	1	0	0	0	1	1	10
24	Wilczek Wilkowo	1	0	0	0	1	1	10
25	WTKS Mierki	1	0	0	0	1	1	11

26	Avista Łążyn	1	0	0	0	1	0	10
27	Warmiak Łukta	1	0	0	0	1	0	10
28	CWKS 2020 Lamkowo	1	0	0	0	1	1	12
29	Wałpusza 07 Jesionowiec	1	0	0	0	1	1	12
30	Łyna Sępapol	1	0	0	0	1	0	11
31	Kormoran Zwierzewo	1	0	0	0	1	2	14
32	Mazur Etk	1	0	0	0	1	1	14
33	Start Kruklanki	1	0	0	0	1	0	13
34	Orzeł Ulnowo	2	0	0	0	2	2	22
35	Start Kozłowo	1	0	0	0	1	0	20
36	GKS Stawiguda	3	0	0	0	3	5	47
37	Warmia Elbląg	5	0	0	0	5	5	55

Krzysztof Mielczarek

W Śląsku Wrocław i Koronie Kielce

Ponad dwudziestu piłkarzy grało bądź gra zarówno w Śląsku, jak i w Koronie. W kieleckiej jedenastce występują dwaj byli zawodnicy Wojskowych – Jacek Kiełb i Marcin Szpakowski. Z ławki trenerskiej oba zespoły prowadził Ryszard Tarasiewicz.

Korona Kielce powstała w 1973 roku. W latach 70. zaliczyła jeden sezon w II lidze, później występowała w drugiej, jak i w trzeciej lidze. Grali w niej przede wszystkim wychowankowie i piłkarze z Kielecczyny. Rzadko klub korzystał z zawodników spoza regionu.

Krzysztof Pyskaty w ekstraklasie zadebiutował, mając 18 lat w 1992, kiedy był zawodnikiem Igloopolu Dębica. Po spadku dębiczan z I ligi grał jeszcze w Igloopolu przez trzy sezony. W 1995 przeniósł się do lokalnego rywala, czyli Wisłoki. Latem 1996 był już piłkarzem Korony. W kieleckim klubie spędził 3,5 roku. Wiosną 2000 zaliczył jeszcze półroczny epizod w Świcie Nowy Dwór. Jesienią 2000 po ośmiu latach przerwy, ponownie wystąpił w ekstraklasie, tym razem w barwach Śląska. Przez dwa sezony był podstawowym bramkarzem Wojskowych. Wystąpił w 41. meczach ligowych. Po spadku Śląska z ekstraklasy przeniósł się do drugoligowego ŁKS-u Łódź. W sumie na drugim froncie grał aż w ośmiu polskich klubach. Wiosną 2005 roku jeden mecz w barwach Levadiakósu dał mu awans do greckiej ekstraklasy. Jednak z powodu braku miejsca w podstawowym składzie powrócił do Polski i po 10 latach ponownie został zawodnikiem Igloopolu.

Tomasz Nakielski urodził się we Wrocławiu i niemal cały etap szkolenia przeszedł w Śląsku, ale nigdy nie zagrał w pierwszej drużynie WKS-u. Wiosną 2003 roku awansował ze Świttem Nowy Dwór do ekstraklasy. Latem przeszedł do wówczas III-ligowej Korony. W barwach kieleckiego klubu ten doświadczony defensor w sezonie 2003/04 wywalczył awans do II ligi i dotarł do ćwierćfinału Pucharu Polski. Na zapleczu ekstraklasy poza Świttem i Koroną grał też w Pogoni Oleśnica, Polarze Wrocław i Odrze Opole.

Paweł Sasin to piłkarz, który w obu klubach grał przez sześć sezonów. We Wrocławiu, jak i w Kielcach, spędził po trzy lata. Zadebiutował w Śląsku jesienią 2001 w meczu ekstraklasy z RKS Radomsko. To był – jak się później okazało – jedyny jego ligowy występ w tym spadkowym dla naszego klubu sezonie. W już drugoligowym Śląsku grał dużo więcej, ale nie uchronił wrocławian przed kolejną degradacją. W III lidze był wyróżniającym się zawodnikiem Śląska i po nieudanych barażach o II ligę z Arką przeszedł do Lecha Poznań. Z Poznania wiosną 2006 trafił do Korony Kielce. W maju 2007 zagrał w przegranym przez Koronę finale Pucharu Polski z Dyskobolią Grodzisk. W sezonie 2007/08 Sasin z Koroną, zaliczył spadek z ekstraklasy. Korona została wówczas ukarana degradacją o jedną klasę rozgrywkową za udział w korupcji. Pograł jeszcze pół roku w barwach kielczan i wiosną 2009 wrócił do ekstraklasy przenosząc się do Cracovii. W sezonie 2013/14 z Górnikiem Łęczna wywalczył awans do najwyższej klasy rozgrywkowej. Wiosną 2017 spadł z Górnikiem do I ligi.

Maciej Kowalczyk to wychowanek wrocławskiego Włókniarza. Do Śląska – wówczas beniaminka ekstraklasy – trafił latem 2000 r. z Ceramiki Opoczno. Zadebiutował w wygranym 3:2 meczu Pucharu Polski z KS Sławięcice. Strzelając w tym meczu pierwszą bramkę dla Śląska przyczynił się do awansu wrocławian do kolejnej rundy PP. W lidze grał często, ale z reguły niepełne mecze. Na początku kolejnego sezonu we wrześniu 2001 roku wrócił do Ceramiki Opoczno. Latem 2002 roku trafił do Arsenalu Kijów. W stolicy Ukrainy występował przez cztery sezony. Następnym jego klubem była Korona Kielce, w której grał przez półtora roku. Z kielczanami dotarł w 2007 roku do finału Pucharu

Polski. Wiosną 2008 roku trafił na jedną rundę do łódzkiego Widzewa. Od jesieni 2011 z sukcesami występował w Kolejnarzu Stróże. Tygodnik Piłka Nożna przyznał mu tytuł Pierwszoligowca 2012 roku, a w sezonie 2012/13 został królem strzelców I ligi. Następnie grał w Olimpii Grudziądz, GKS-ie Tychy i Metalu Kluczbork. Zakończył karierę we wrocławskim Piaście Żerniki.

Grzegorz Szamotulski jest wychowankiem Lechii Gdańsk. Latem 1995 roku trafił do Legii. W pierwszym sezonie w zespole ze stolicy zagrał tylko w dwóch meczach. Warszawianie rywalizowali wówczas w Lidze Mistrzów i jej bramki strzegł Szczęsny. Pierwszym bramkarzem Legii został jesienią 1996 r., po odejściu Szczęsnego do Widzewa. Do Wrocławia trafił wiosną 2001. Ściągnął go Janusz Wójcik. Zagrał w ośmiu meczach w lidze. Miał ratować dla Śląska ekstraklasę i sztuka ta mu się udała. W następnym sezonie przeszedł do Amiki Wronki. Do Korony został zatwierdzony tuż przed meczem ze Śląskiem w kwietniu 2011 roku. Wystąpił wówczas w barwach kieleckiego klubu przeciwko wrocławianom, ale tylko w meczu Młodej Ekstraklasy. W pierwszym zespole Korony zagrał w dwóch oficjalnych meczach i przeszedł do Warty Poznań.

Tomasz Szewczuk w Koronie grał jesienią 2005. Wystąpił wówczas w jedenastu spotkaniach ekstraklasy. Strzelił jedną bramkę, dającą kielczanom remis w meczu z Odrą Wodzisław. Wiosną 2006 można go już było oglądać w barwach Lecha Poznań. Przed przyjściem do Wrocławia był bardzo krótko ponownie piłkarzem Korony, jednak tylko drużyny rezerwowej. Ze Śląskiem awansował do najwyższej klasy rozgrywkowej (2008), zdobył Puchar Ekstraklasy (2009) i wicemistrzostwo Polski (2011). Po tym ostatnim sukcesie przeszedł do Miedzi Legnica.

Piotr Celeban jest wychowankiem Pogoni Szczecin. Po raz pierwszy grał w Śląsku jeszcze w II lidze wiosną 2006 roku. Latem wrócił do Pogoni. Drugi raz przyszedł do Wrocławia bezpośrednio z Korony, gdzie grał w sezonie 2007/08 i zaliczył trzynaście meczów w ekstraklasie. Ze Śląskiem zdobył: Puchar Ekstraklasy (2009), wicemistrzostwo Polski (2011) i mistrzostwo Polski (2012). Latem 2012 roku odszedł do rumuńskiego FC Vaslui. W kwietniu 2014 z powodu zaległości finansowych wypowiedział obowiązujący kontrakt z rumuńskim klubem. W barwach FC Vaslui rozegrał 56 spotkań ligowych, w których strzelił 11 goli. W lipcu 2014 r. po dwuletniej przerwie został zawodnikiem Śląska po raz trzeci. W latach 2016-18 pełnił obowiązki kapitana Wojskowych. W pierwszej drużynie grał do wiosny 2021. Jeszcze w ubiegłym sezonie był grającym asystentem trenera w rezerwach Śląska.

Karol Angielski jest wychowankiem Korony. W barwach kielczan w 2013 roku rozegrał osiem spotkań w ekstraklasie. Debiut w najwyższej klasie rozgrywkowej zaliczył w marcu w spotkaniu ze Śląskiem (1:1). Zawodnikiem Wojskowych został latem 2014 roku. Zadebiutował w październiku 2014 w wyjazdowym meczu z Podbeskidziem (2:2). W pierwszej drużynie Śląska, tak jak i w Koronie, wystąpił osiem razy. Więcej grał w rezerwach WKS-u, gdzie zaliczył czternaście spotkań, w których strzelił jedenaście bramek. Jesienią 2015 był piłkarzem Piasta Gliwice. Po występach w Zawiszy Bydgoszcz i Olimpii Grudziądz na jeden sezon wrócił do Piasta. Kolejnym jego klubem była Wisła Płock. Latem 2020 r. przeszedł do Radomiaka, z którym wiosną awansował do ekstraklasy. 15 maja 2022 zdobywając hat-tricka w meczu z Wisłą Kraków, znacznie pomógł Śląskowi w utrzymaniu w lidze, jednocześnie pogрузzył Białą Gwiazdę.

Ryszard Tarasiewicz to wychowanek i w latach 80. ubiegłego wieku czołowy zawodnik, a później także szkoleniowiec Śląska. Z WKS-em zdobył mistrzostwo Polski juniorów (1979) a w seniorach: wicemistrzostwo Polski (1982) i Puchar Polski (1987). Kibice pamiętają go m.in. jako skutecznego wykonawcę rzutów wolnych. Jako trener awansował ze Śląskiem do II ligi (2005) i ekstraklasy (2008) oraz zdobył Puchar Ekstraklasy (2009). Pod koniec kwietnia 2013 roku został trenerem Zawiszy. Z bydgoskim klubem awansował do ekstraklasy i wywalczył Puchar Polski. W czerwcu 2014 roku objął Koronę i w sezonie 2014/15 zajął z nią 11. miejsce w najwyższej klasie rozgrywkowej. Trenował też

takie drużyny jak Jagiellonia Białystok, ŁKS Łódź, Pogoń Szczecin, Miedź Legnica, GKS Tychy i ostatnio Arka Gdynia.

Jacek Kiełb w wieku 18 lat trafił do Korony z Pogoni Siedlce. W maju 2006 zadebiutował w ekstraklasie w wygranym przez kielczan 3:0 pojedynku z Dyskobolią Grodzisk. Długo walczył o miejsce w pierwszej drużynie Korony. Przez pierwsze 2,5 roku gry w tym klubie uzbierał tylko cztery występy w lidze. Latem 2008 roku Korona została zdegradowana za udział w korupcji do nowej I ligi. Po spadku, trener kielczan Włodzimierz Gąsior, postawił m.in. na Kiełba i już po roku Złocisto-Krwiści powrócili do ekstraklasy. W styczniu 2010 roku dwukrotnie wystąpił w reprezentacji Polski (mecze z Danią i Singapurem). Latem podpisał czteroletni kontrakt z Lechem. Jednak w Kolejorzu najczęściej był zmiennikiem i już po roku, na zasadzie wypożyczenia, wrócił do Korony. Jego drugi pobyt w Kielcach trwał rok. W sezonie 2012/13 grał w Polonii Warszawa. Latem 2013 roku Kiełb po raz trzeci został zawodnikiem Korony, tym razem na dwa sezony. W sezonie 2015/16 przez rok był zawodnikiem Śląska. Zadebiutował w lipcu w wyjazdowym meczu LE z NK Celje (1:0). W rewanżu ze Słoweńcami Śląsk zwyciężył 3:1, a Kiełb zdobył dwie bramki. Od lata 2016 roku ponownie broni barw Korony z półtoraroczną przerwą na występy w Termalicy Nieciecza. Wiosną 2022 świętował z kielczanami awans do ekstraklasy.

Marcin Robak wychowanek Konfeksu Legnica, w wieku 16 lat przeszedł do sąsiedniej Miedzi. Dobre występy w Miedziance spowodowały zainteresowanie tym zawodnikiem Korony. Wiosną 2006 roku w barwach kielczan zadebiutował w ekstraklasie. W kolejnym sezonie był już podstawowym zawodnikiem jedenastki ze stolicy województwa świętokrzyskiego. Latem 2008 roku zamienił zdegradowaną za korupcję Koronę na łódzki Widzew. W swojej bogatej karierze na poziomie ekstraklasy grał jeszcze w Piaście Gliwice, Pogoni Szczecin i Lechu Poznań. Miał też na koncie występy w klubach tureckich i epizod chiński. W 2014 roku został królem strzelców ekstraklasy w barwach Pogoni. Trzy lata później powtórzył ten sukces jako zawodnik Lecha. W latach 2010-2014 zaliczył dziewięć występów w reprezentacji Polski. Od lipca 2017 roku reprezentował barwy Śląska. W trakcie sezonu 2018/19 został kapitanem Wojskowych. Latem 2019 r. odszedł do łódzkiego Widzewa.

Zawodnicy Śląska i Korony:

1. Karol Angielski: Korona (wych) do 2014(w), Śląsk 2014-15
2. Piotr Celeban: Śląsk 2006(w), 2008-12 i 2014-21 i 2021-22 (rezerwy), Korona 2007-08
3. Mateusz Cetnarski: Śląsk 2011-13(j), Korona 2020(j)
4. Jacek Kiełb: Korona 2006-10, 2011-12, 2013-15, 2016-18 i od 2020(w), Śląsk 2015-16
5. Ernest Konon: Śląsk 2003(w), Korona 2008-10
6. Marcin Kośmicki: Śląsk 1999 (bez gry), Korona 2004-05
7. Maciej Kowalczyk: Śląsk 2000-01, Korona 2006-07
8. Bartosz Madeja: Śląsk 2006(j), Korona 2007(w) (rezerwy)
9. Krystian Miś: Śląsk 2013-15(j) (rezerwy), Korona 2016(j) (rezerwy) i 2017-18
10. Tomasz Nakielski: Śląsk (wych) do 1998 (bez gry), Korona 2003-04
11. Bartłomiej Pawłowski: Korona 2015-16, Śląsk 2020-21(j)
12. Krzysztof Pyskaty: Korona 1996-99, Śląsk 2000-02
13. Marcin Robak: Korona 2006(w)-08, Śląsk 2017-19
14. Paweł Sasin: Śląsk 2001-04, Korona 2006(w)-08(j)
15. Oktawian Skrzecz: Śląsk 2017(j) (bez gry), Korona 2018-19(j)
16. Piotr Stokowiec: Korona 1992(j), Śląsk 2000(j)
17. Grzegorz Szamotulski: Śląsk 2001(w), Korona 2011(w)
18. Tomasz Szewczuk: Korona 2005(j) i 2006(j) (rezerwy), Śląsk 2006-11
19. Marcin Szpakowski: Śląsk 2017-21 (juniorzy, rezerwy), Korona od 2021(w)
20. Marcin Trojanowski: Śląsk (ME) 2008-09(j), Korona 2013(j) i 2014 (rezerwy)

21. Maciej Wilusz: Śląsk (wych) do 2004 (juniorzy), Korona 2015(j)

Uwaga: w zestawieniu uwzględniono piłkarzy, którzy przynajmniej w jednym klubie wystąpili w oficjalnym meczu pierwszej drużyny.

Trener Śląska i Korony:

Ryszard Tarasiewicz: Śląsk 2004-06 i 2007-10(j), Korona 2014-15

Waldemar Tęśiorowski – były czołowy zawodnik a później II trener Śląska, w sezonie 2014/15 był w Koronie asystentem Ryszarda Tarasiewicza.

Piotr Tworek – wiosną 2017 roku był w Koronie asystentem Macieja Bartosza, wiosną ubiegłego roku w 10 meczach samodzielnie prowadził Śląsk.

Piotr Celeban

Krzysztof Mielczarek

W Śląsku Wrocław i Stali Mielec

Piętnastu piłkarzy grało zarówno w Śląsku, jak i w Stali Mielec. Dotychczas żaden trener nie prowadził obydwu klubów.

Mateusz Cholewiak wychowanek MOSiR-u Jasło. W 2006 r. rozpoczął naukę w liceum w Łodzi. Przez pięć sezonów grał w tamtejszym SMS-ie. W 2011 roku trafił do Puszczy Niepołomice, z którą wywalczył awans do I ligi. Po trzech sezonach, przeszedł do Stali Mielec, z którą Mielca także awansował na zaplecze ekstraklasy. Był silnym punktem zespołu. Trener Smółka powierzył mu obowiązki kapitana drużyny. Szczególnie udana w jego wykonaniu była jesień 2017 roku. Na początku 2018 r. trafił do Śląska, w którym zadebiutował w ekstraklasie. We Wrocławiu grał przez dwa lata w ciągu trzech sezonów. Okazał się solidnym wzmocnieniem drużyny. W styczniu 2021 otrzymał ofertę z Legii. W stolicy spędził półtora roku. Z Legionistami zdobył dwa tytuły mistrza Polski. Wiosną 2020 sprawdzał się jako joker. W sezonie 2020/21 dostawał niewiele szans na grę. Latem 2021 przeszedł do Górnika Zabrze.

Bogusław Cygan – wychowanek Uranii Ruda Śląska. W 1984 zadebiutował w II lidze w barwach Szombierek Bytom. Pod koniec lat 80. przeniósł się do Górnika Zabrze, ale tam wielkiej kariery nie zrobił. Jesienią 1993 roku zaliczył epizod w szwajcarskim Lausanne Sport. Wrócił do Polski ze względu na chorobę ojca. Grał w Stali Mielec i z nią święcił największe sukcesy. W sezonie 1994/1995 zdobył koronę króla strzelców ekstraklasy. W trakcie jesieni 1996 przeszedł do Śląska. Trafił na trudny okres w historii klubu. Wiosną spadł z nim do II ligi. Następnie grał w Polonii/Szombierkach i w klubach niższych lig okręgu śląskiego. Próbował swych sił także jako trener, jednak bez większych sukcesów. Zmarł w 2018 roku.

Józef Klimza – wychowanek Wawelu Wirek, z którym awansował do II ligi i przez sezon 1959 w niej występował. W Śląsku służba wojskowa. W 1962 zagrał w czterech meczach i został wypożyczony do Zagłębia Wałbrzych. Latem 1963 wrócił na Oporowską. Miał swój udział w pierwszym awansie Śląska do ekstraklasy, choć wiosną 1964 był już w Polonii Bytom. W tym klubie zaliczył jedyne (cztery) występy w I lidze. Kolejne dwa sezony spędził w II-ligowej Stali Mielec. Następnie z Victorią Jaworzno zaliczył spadek z II ligi, zaś z Uranią do niej awansował. Piłkarską przygodę zakończył w Grunwaldzie Ruda Śląska. Zmarł w 2020 roku.

Tadeusz Płaneta – wychowanek Stali Mielec, w której zadebiutował w II lidze w 1957, mając niespełna 16 lat. Przez kolejne trzy sezony grał w jej rezerwach na pozycji napastnika. W czerwcu 1961 r. drugi występ w Stali dał mu debiut w ekstraklasie. Po degradacji mielczan do II ligi jesienią 1962 rozpoczął studia w WSWF we Wrocławiu. Przez rok starał się o zgodę na występy w Śląsku. Dostał ją latem 1963 roku. Jesienią grał niewiele, skromnie przyczyniając się do awansu WKS-u do ekstraklasy. Wiosną 1964 występował w Moto Jelczu, z którym awansował do III ligi. W 1967 wrócił do Stali, z którą zrobił dwa awanse. Pod koniec kariery występował na pozycji obrońcy. Absolwent wrocławskiej AWF (1968). Trener Stali Nowa Dęba, Stali Stalowa Wola i rezerw Stali Mielec. Zmarł w 1987 roku.

Jakub Wrąbel – wychowanek Parasola Wrocław. Mając 15 lat i 9 miesięcy zadebiutował w Śląsku w ME. Klub musiał mu załatwić specjalne zezwolenie, bo dolną granicą wiekową było 16 lat. Latem 2014 bardzo dobrze wypadł w sparingu z Borussią Dortmund. Potem jego rozwój przyhamowały

zerwane więzadła. W lutym w 2015 zastępując kontuzjowanego Pawełka zaliczył bardzo udany debiut w ekstraklasie trafiając do jedenastek kolejki. Odszedł do Wisły Płock, w której się nie przebił. Dostał szansę w lidze ze Śląskiem i... zawałił mecz. Wiosną 2020 wypożyczony do Stali Mielec, z którą awansował do ekstraklasy zbierając dobre recenzje. Wrócił do Płocka i przez pół roku siedział na ławce. Wiosną wypożyczony do Widzewa, który latem 2021 wykupił go od płocczan.

Mateusz Cholewiak

Zawodnicy Śląska i Stali Mielec:

1. Sebastian Bergier: Śląsk (wych) do 2018 i 2019-22(j), Stal 2018(j)
2. Modest Boguszewski: Śląsk 1986-89(j), Stal 1991-92
3. Mateusz Cholewiak: Stal 2014-17(j), Śląsk 2018(w)-19(j)
4. Bogusław Cygan: Stal 1994(w)-96(j), Śląsk 1996-97
5. Janusz Dobrowolski: Stal 1981-82 (rezerwy), 1982-84(j), 1986-88, Śląsk 1985-86
6. Rafał Grodzicki: Śląsk 2012-14(j), Stal 2017-19
7. Waldemar Grzanka: Stal (wych) do 1994 (bez gry) i 1996-97, Śląsk 1999-00
8. Józef Klimza: Śląsk 1962 i 1963(j), Stal 1964-66
9. Mirosław Kuniczuk: Śląsk 1983-84, Stal 1986-88 i 1988-89 (rezerwy)
10. Ginter Langer: Śląsk 1965-67 (rezerwy), Stal 1967-69
11. Fabian Piasecki: Śląsk 2020-22 (z przerwą), Stal 2021(j)
12. Adam Piechurko: Śląsk (OWKS) 1952, Stal 1957
13. Tadeusz Płaneta: Stal (wych) do 1962, 1967-70 i 1970-71 (rezerwy), Śląsk 1963(j)
14. Szymon Przystalski: Śląsk 2015 (rezerwy), Stal 2017-18
15. Jakub Wrąbel: Śląsk 2012-14 (juniorzy, rezerwy) i 2014-16, Stal 2020(w)

Uwaga: w zestawieniu uwzględniono piłkarzy, którzy przynajmniej w jednym klubie wystąpili w oficjalnym meczu pierwszej drużyny.

Orest Lenczyk w sezonie 1974-75 był w Stali Mielec asystentem Książka. Śląsk prowadził w latach 1979-80 i 2010-12. Zdobył z Wojskowymi tytuł mistrza Polski w 2012 oraz wicemistrza w 2011 i Superpuchar Polski w 2012.

Michał Łabuś

JKS Jarosław na ligowym szlaku (cz. VI: 1968 – 1970)

1968/69 – liga okręgowa (grupa Rzeszów)

W 1968 roku Jarosławski Klub Sportowy po trzech latach nieobecności powrócił do rzeszowskiej ligi okręgowej. W tym okresie stanowiła ona czwarty szczebel ligowej hierarchii, a występowało w niej 14 drużyn. JKS trenowany był przez Michała Krausa, który po pracy w Polonii Przemyśl ponownie objął opiekę nad jarosławską jedenastką. W zespole występowali między innymi: bramkarze Zygmunt Kamiński i Jan Jędrzycka, a także: Ryszard Ziółkowski, Henryk Tworek, Stanisław i Zbigniew Stanowscy, Marian Puka, Zbigniew Wąsowicz, Tadeusz Greśkow, Stec, Wacław Argasiński, Adam Trojniak, Jan Chmielowicz, Stanisław Kozar, Stanisław Świętoniowski, Wiesław Chrzanowski, Grzegorz Kupczakiewicz, a później także Jan Szczęch, Edward Kilar, Wiesław Sobczak i Zdzisław Pająk.

Przed startem sezonu 1968/69 jarosławianie rozegrali kilka ciekawych meczów towarzyskich. 26 lipca przegrali 2:7 z drugoligową Garbarnią Kraków, zaś dwa dni później zremisowali 1:1 z Rozwojem Katowice.

Ligowe zmagania JKS zainaugurował 11 sierpnia domowym pojedynkiem ze Stalą Sanok. Sanoczanie długo prowadzili 1:0, ale dzięki trafieniom Adama Trojniaka i Tadeusza Greśkowa ze zwycięstwa 2:1 cieszyli się gospodarze²⁹. Tydzień później JKS przegrał 0:3 ze Stalą Łańcut, ale w kolejnej serii gier, po голу Trojniaka, pokonał 1:0 mocną Siarkę Tarnobrzeg³⁰.

Kolejne spotkania były mniej udane, zwłaszcza jeśli chodzi o poczynania ofensywne. W czwartej kolejce (1 września) jarosławianie zremisowali bezbramkowo na wyjeździe z Gryfem Mielec, zaś tydzień później przegrali 0:4 z rezerwą mieleckiej Stali (jedną z bramek dla mieleckiego zespołu zdobył 18-letni Grzegorz Lato³¹).

Do końca rundy jesiennej jarosławski beniaminek punktował w kratkę – głównie przegrywał z bardziej doświadczonymi rywalami na wyjazdach, za to groźniejszy był na własnym boisku. Przed własną publicznością JKS wygrał 2:1 z Górnikiem Gorlice po dwóch bramkach Argasińskiego³², 2:1 ze Stalą II Stalowa Wola dzięki dwóm trafieniom Trojniaka³³ oraz 2:0 ze Stalą II Rzeszów (Argasiński, Greśkow³⁴). Jedyne punkty stracił w bezbramkowym spotkaniu z Czarnymi Jasto.

Poza Jarosławiem było już gorzej. Kolejne wyjazdy to porażki 0:3 z Lechią Sędziszów, 0:3 z Walterem Rzeszów oraz 0:2 z Czuwajem Przemyśl. Sukcesem (4:2) zakończył się jedynie pojedynek z najstarszym w lidze Startem Rymanów. Na półmetku rozgrywek JKS zajmował ósmą pozycję w tabeli (14 pkt). Liderem był Gryf Mielec (19 pkt), który wyprzedzał Waltera Rzeszów (18 pkt) i Siarkę Tarnobrzeg (17 pkt). Stawkę zamykali: Górnik Gorlice (9 pkt) i wspomniany Start (2 pkt).

Piłkarską wiosnę jarosławianie rozpoczęli od występu w wojewódzkim Pucharze Polski. Udział w tych rozgrywkach zakończyli jednak już na pierwszej rundzie, w której ulegli 0:2 rezerwie Stali Rzeszów.

²⁹ „Nowiny Rzeszowskie”, 12.08.1968

³⁰ „Nowiny Rzeszowskie”, 26.08.1968

³¹ „Nowiny Rzeszowskie”, 09.09.1968

³² „Nowiny Rzeszowskie”, 23.09.1968

³³ „Nowiny Rzeszowskie”, 28.10.1968

³⁴ „Nowiny Rzeszowskie”, 11.11.1968

30 marca w pierwszym meczu ligowym przegrali z kolei 0:5 ze Stalą Sanok. Podobnie jak jesienią, zespół zdecydowanie lepiej czuł się na własnym stadionie. W pierwszym domowym występie pokonał 2:1 Stal Łańcut (gole: Argasiński oraz samobójczy³⁵). W kolejnym spotkaniu przegrał 0:3 w Tarnobrzegu z walczącą o awans Siarką, ale mimo tego niepowodzenia, 27 kwietnia *wizyta lidera ściągnęła na jarosławski stadion rekordową liczbę publiczności*. Liderem tym był Gryf Mielec, a po голу Argasińskiego niespodziewane, choć zasłużone zwycięstwo odniósł JKS³⁶.

Początek maja przyniósł jarosławianom dwie porażki: 2:3 z rezerwą Stali Mielec (bramki Chmielowicza i Argasińskiego³⁷) oraz 0:4 z Lechią Sędziszów. W trzech kolejnych meczach drużyna wywalczyła za to pięć punktów. Najpierw w położonych na obrzeżach województwa rzeszowskiego Gorlicach pokonała 1:0 miejscowego Górnika (gol Argasińskiego³⁸), następnie zremisowała u siebie 1:1 z nowym liderem rozgrywek – Walterem Rzeszów (bramka S. Stanowskiego³⁹), by wreszcie zwyciężyć w Rzeszowie rezerwy tamtejszej Stali 2:0 (Świętoniowski, Chmielowicz⁴⁰).

Jarosławianie mogli czuć się spokojni o ligowy byt, nawet mimo potknięć w końcówce sezonu. Z wyjazdów do Jasta (0:2 z Czarnymi) i Stalowej Woli (0:2 ze Stalą II) wrócili, niejako tradycyjnie, „na tarczy”. Na własnym obiekcie ulegli natomiast w prestiżowym spotkaniu Czuwajowi Przemyśl 1:2, prowadząc wcześniej po голу Chmielowicza⁴¹. Rozgrywki zakończyli skromnym zwycięstwem 1:0 nad zdegradowanym już Startem Rymanów po bramce Puki⁴².

Awans do III ligi wywalczyli piłkarze Waltera Rzeszów. Ligę, oprócz Startu, opuściła także Stal II Stalowa Wola. Spadek rezerw stalowowolskiego klubu spowodowany był degradacją pierwszej drużyny do ligi okręgowej.

JKS Jarosław prawdopodobnie 17 maja 1970 r. przed meczem z Gryfem Mielec

³⁵ „Nowiny Rzeszowskie”, 14.04.1969

³⁶ „Nowiny Rzeszowskie”, 28.04.1969

³⁷ „Nowiny Rzeszowskie”, 05.05.1969

³⁸ „Nowiny Rzeszowskie”, 19.05.1969

³⁹ „Nowiny Rzeszowskie”, 26.05.1969

⁴⁰ „Nowiny Rzeszowskie”, 06.06.1969

⁴¹ „Nowiny Rzeszowskie”, 16.06.1969

⁴² „Nowiny Rzeszowskie”, 30.06.1969

1968/69 liga okręgowa (Rzeszów)		M	Pkt	+	-	=	Z	R	P	
1.	Walter Rzeszów		26	37	62	32	+30	16	5	5
2.	Czuwaj Przemyśl		26	33	33	16	+17	12	9	5
3.	Siarka Tarnobrzeg		26	32	32	25	+7	13	6	7
4.	Gryf Mielec		26	31	38	27	+11	14	3	9
5.	Czarni Jasło		26	29	34	38	-4	12	5	9
6.	Stal Sanok		26	28	38	32	+6	11	6	9
7.	Lechia Sędziszów Małopolski		26	28	37	33	+4	11	6	9
8.	Stal II Mielec		26	27	44	32	+12	12	3	11
9.	Stal Łańcut		26	26	30	25	+5	9	8	9
10.	Stal II Rzeszów		26	25	43	30	+13	10	5	11
11.	JKS Jarosław	B	26	25	24	43	-19	11	3	12
12.	Stal II Stalowa Wola	B	26	20	32	42	-10	8	4	14
13.	Górnik Gorlice	B	26	15	16	31	-15	5	5	16
14.	Start Rymanów		26	8	16	73	-57	2	4	20
			364	364	479	479		146	72	146

O kolejności w tabeli w przypadku równej liczby punktów decydowała różnica bramek.

1968/69 liga okręgowa (Rzeszów)		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.	Walter Rzeszów		1:0	0:0	1:2	8:1	2:2	4:1	2:1	2:0	2:0	3:0	4:1	3:1	4:2
2.	Czuwaj Przemyśl	2:1		1:0	2:0	5:1	0:0	1:1	1:0	1:1	2:2	2:0	1:0	1:0	7:0
3.	Siarka Tarnobrzeg	1:2	2:0		1:0	3:0	3:0	0:0	1:0	1:0	2:1	3:0	2:1	1:0	1:1
4.	Gryf Mielec	0:3	2:1	3:1		1:0	1:1	2:1	3:0	4:0	3:0	0:0	0:1	2:0	2:0
5.	Czarni Jasło	1:0	2:1	2:0	4:2		2:1	2:0	3:0	0:2	2:1	2:0	3:2	0:0	4:0
6.	Stal Sanok	3:1	1:0	0:0	1:0	1:1		5:2	3:2	1:2	1:2	5:0	1:3	1:0	3:0
7.	Lechia Sędziszów Małopolski	0:3	1:1	6:2	0:2	2:2	3:2		0:3	0:0	2:0	3:0	3:0	1:0	2:0
8.	Stal II Mielec	0:0	0:0	0:0	3:1	2:1	4:0	0:1		2:1	1:2	3:2	4:1	1:2	5:2
9.	Stal Łańcut	4:1	0:1	2:2	1:1	0:0	0:0	1:2	1:2		0:1	3:0	4:0	1:1	1:0
10.	Stal II Rzeszów	4:4	0:0	5:1	3:0	0:1	0:1	0:0	3:1	1:2		0:2	3:0	3:0	7:0
11.	JKS Jarosław	1:1	1:2	1:0	1:0	0:0	2:1	0:4	0:4	2:1	2:0		2:1	2:1	1:0
12.	Stal II Stalowa Wola	2:4	0:0	0:1	1:3	4:0	0:2	2:1	1:2	0:0	0:0	2:0		3:0	5:1
13.	Górnik Gorlice	2:3	0:1	0:1	0:1	2:0	2:0	0:1	1:0	0:1	1:0	0:1	0:0		2:2
14.	Start Rymanów	1:3	0:0	0:3	1:3	1:0	0:2	1:0	0:4	0:2	0:5	2:4	1:2	1:1	
									jesień			wiosna			

1969/70 – liga okręgowa (grupa Rzeszów)

Nowy sezon jarosławscy piłkarze otworzyli 16 sierpnia wyjazdowym pojedynkiem ze spadkowiczem z III ligi, a zarazem głównym faworytem rozgrywek – Stalą Stalowa Wola. Skazywani na porażkę jarosławianie sprawili miłą niespodziankę, remisując 1:1. Jedyne goła dla gości zdobył z rzutu wolnego Puka⁴³. Kolejne dwa występy nie przyniosły sukcesów. Najpierw JKS przegrał u siebie 0:1 z Siarką Tarnobrzeg, a następnie na wyjeździe 1:3 ze Stalą Sanok (honorowego gola zdobył Argasiński⁴⁴).

⁴³ „Nowiny Rzeszowskie”, 17.08.1969

⁴⁴ „Nowiny Rzeszowskie”, 01.09.1969

Najlepszy okres w rundzie jesiennej drużyna zanotowała we wrześniu, kiedy to odniosła trzy kolejne zwycięstwa. 6 września pokonała 2:0 Stal Łącut (bramki Puki i Wąsowicza⁴⁵), 14 września wygrała 4:1 w Sędziszowie Małopolskim z Lechią (hat-trickiem popisał się Trojnik, a jedno trafienie dołożył Argasiński⁴⁶), zaś 21 września zwyciężyła 2:0 Czarnych Jasto (gole Wąsowicza i Argasińskiego⁴⁷).

Wygrana nad jaślanami okazała się ostatnią, jaką JKS odniósł w pierwszej rundzie rozgrywek. W kolejnych siedmiu spotkaniach jarosławianie zanotowali zaledwie dwa domowe remisy. 12 października zremisowali 0:0 z Czuwajem Przemyśl, a 9 listopada 1:1 ze Stalą II Mielec (wyrównującą bramkę z rzutu karnego w ostatniej minucie spotkania zdobył Chmielowicz⁴⁸). W pozostałych meczach zespół poniósł komplet porażek i ostatecznie zakończył rundę dopiero na dwunastej pozycji ze skromnym dorobkiem 9 punktów. Mistrzem jesieni została Stal Stalowa Wola (24 pkt), a wicemistrzem Siarka Tarnobrzeg (22 pkt). Tabelę zamykała Lechia Sędziszów Młp. (8 pkt).

Wiosną jarosławianom przyszło bronić ligowego bytu. Zanim piłkarze przystąpili do walki o ligowe punkty, tradycyjnie ruszyli do zmagania o Puchar Polski. Podobnie jak przed rokiem, JKS potknął się już na pierwszej przeszkodzie, którą okazała się druga drużyna Czuwaju Przemyśl (0:2).

JKS Jarosław prawdopodobnie 17 maja 1970 r. przed meczem z Gryfem Mielec.

Runda wiosenna w lidze okręgowej wystartowała 5 kwietnia, a tego dnia jarosławianie podejmowali lidera ze Stalowej Woli. Tym razem niespodzianki nie było – Stal wygrała 2:1, a honorową bramkę dla

⁴⁵ „Nowiny Rzeszowskie”, 07.09.1969

⁴⁶ „Nowiny Rzeszowskie”, 15.09.1969

⁴⁷ „Nowiny Rzeszowskie”, 22.09.1969

⁴⁸ „Nowiny Rzeszowskie”, 11.11.1969

gospodarzy zdobył Sobczak⁴⁹. Bliski urwania punktów faworytom JKS był za to tydzień później w Tarnobrzegu. Po голу Kozara prowadził aż do 85 minuty, ale w końcówce „Siarkowcy” przechylili szalę zwycięstwa na swoją korzyść⁵⁰.

Bez punktów, a nawet goli, jarosławianie byli po kolejnych spotkaniach ze Stalą Sanok (0:1) i Stalą Łańcut (0:2). Pierwszy z wymienionych pojedynków zakończył się nie tylko porażką sportową, ale i chuligańskimi wybrykami kibiców. Konsekwencją tych wydarzeń było zamknięcie jarosławskiego stadionu – następny domowy mecz (z Lechią Sędziszów) JKS musiał rozegrać w oddalonym o 16 kilometrów Radymnie. Tamtejsze boisko okazało się jednak szczęśliwe. Dzięki bramce Kozara jarosławianie odnieśli pierwsze wiosenne zwycięstwo; rywale na kwadrans przed końcem nie wykorzystali rzutu karnego (piłka trafiła w poprzeczkę)⁵¹.

JKS powoli zbliżał się do obchodów jubileuszu 30-lecia istnienia klubu, a główne uroczystości wyznaczono na weekend 16-17 maja 1970 roku (obchody przesunięto z 1968 i połączono z otwarciem nowej hali sportowej). Piłkarze uczcili klubowe „urodziny” w najlepszy możliwy sposób. 17 maja, po bardzo dobrej grze, wygrali 3:0 z Gryfem Mielec. Dwie bramki zdobył Trojniak, a jedną Kozar⁵². Równie efektownie jarosławianie zakończyli kolejny pojedynek z Chemikiem Pustków (3:0), w którym na listę strzelców wpisali się Kozar, Puka oraz Chrzanowski⁵³.

Jubileusz 30-lecia Jarosławskiego Klubu Sportowego. Działacze i sportowcy składający kwiaty pod Pomnikiem Walk i Męczeństwa

⁴⁹ „Nowiny Rzeszowskie”, 06.04.1970

⁵⁰ „Nowiny Rzeszowskie”, 13.04.1970

⁵¹ „Nowiny Rzeszowskie”, 04.05.1970

⁵² „Nowiny Rzeszowskie”, 18.05.1970

⁵³ „Nowiny Rzeszowskie”, 25.05.1970

Sezon powoli wchodził w decydującą fazę. Nie najlepszą wiadomością dla zespołów ligi okręgowej była słaba postawa przedstawicieli Rzeszowszczyzny w III lidze, co groziło degradacją większej liczby drużyn. Każdy punkt miał więc niebagatelne znaczenie (a jak się później okazało – nawet każdy gol). 7 czerwca jarosławianie nie wykorzystali nadarzającej się okazji do opuszczenia strefy zagrożonej spadkiem. Przed własną publicznością tylko zremisowali 1:1 z Karpatami II Krosno (bramka Kupczakiewicza⁵⁴). W następnym tygodniu przywieźli bezbramkowy remis z Gorlic (w 88. minucie JKS uratowała poprzeczka⁵⁵). Wreszcie 20 czerwca *zagrożeni spadkiem piłkarze jarosławscy zagrali bardzo ambitnie i odnieśli zasłużone zwycięstwo* nad rezerwą pierwszoligowej Stali Rzeszów (2:1). Wygrana, którą zapewniły szybko strzelone bramki Chrzanowskiego i Trojniaka, pozwoliła drużynie znaleźć się „nad kreską”⁵⁶.

Przed ostatnią ligową kolejką jarosławianie teoretycznie mogli czuć się bezpiecznie, bowiem mieli dwa punkty przewagi nad znajdującymi się w strefie spadkowej jedenastkami Lechii Sędziszów i Karpat II Krosno (od obu rywali mieli także lepszy bilans bramkowy: o 8 bramek od Lechii i aż o 21 od krośnian). Tymczasem przed degradacją uratował ich zaledwie... jeden gol.

Ostatnie spotkanie JKS rozegrał w Mielcu z rezerwą Stali. Jak relacjonowały „Nowiny Rzeszowskie”: *Mielczanie mieli szansę ustanowić w tym spotkaniu wartościowy rekord, ale po przerwie, prowadząc 5:0, zastosowali wobec przeciwnika ulgową taryfę i zadowolili się wynikiem uzyskanym w pierwszych 45 minutach*⁵⁷. Wysoka porażka wymusiła nerwowe oczekiwanie na rezultaty innych spotkań. Te okazały się niezwykle szczęśliwe: Lechia wygrała swój mecz ze Stalą Sanok tylko 3:1, dzięki czemu jarosławianie utrzymali się, wyprzedzając sędziszowian o zaledwie jedno trafienie. Los Lechii podzielili także: Stal Łańcut i Karpaty II Krosno. Do III ligi awansowała Stal Stalowa Wola, która nie doznała ani jednej porażki.

⁵⁴ „Nowiny Rzeszowskie”, 08.06.1970

⁵⁵ „Nowiny Rzeszowskie”, 14.06.1970

⁵⁶ „Nowiny Rzeszowskie”, 21.06.1970

⁵⁷ „Nowiny Rzeszowskie”, 28.06.1970

1969/70 liga okręgowa (Rzeszów)		M	Pkt	+	-	=	Z	R	P	
1.	Stal Stalowa Wola	S	26	48	74	17	+57	22	4	0
2.	Siarka Tarnobrzeg		26	43	59	14	+45	20	3	3
3.	Czarni Jasło		26	28	33	35	-2	11	6	9
4.	Stal II Mielec		26	27	36	30	+6	8	11	7
5.	Czuwaj Przemyśl		26	26	47	33	+14	10	6	10
6.	Stal Sanok		26	26	36	38	-2	11	4	11
7.	Stal II Rzeszów		26	23	29	37	-8	8	7	11
8.	Gryf Mielec		26	23	33	48	-15	7	9	10
9.	Chemik Pustków	B	26	22	21	33	-12	7	8	11
10.	Górnik Gorlice		26	21	20	32	-12	7	7	12
11.	JKS Jarosław		26	20	28	39	-11	7	6	13
12.	Lechia Sędziszów Małopolski		26	20	31	43	-12	8	4	14
13.	Stal Łańcut		26	19	28	48	-20	7	5	14
14.	Karpaty II Krosno	B	26	18	16	44	-28	6	6	14
			364	364	491	491		139	86	139

O kolejności w tabeli w przypadku równej liczby punktów decydowała różnica bramek.

1969/70 liga okręgowa (Rzeszów)		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.	Stal Stalowa Wola		1:0	2:0	6:0	2:1	7:1	0:0	10:2	2:0	1:0	1:1	5:2	2:1	3:0
2.	Siarka Tarnobrzeg	0:2		4:0	1:0	3:0	2:1	1:1	2:0	4:0	7:0	2:1	3:1	3:1	3:0
3.	Czarni Jasło	1:1	0:1		3:1	2:2	2:0	3:1	0:1	2:1	1:1	1:1	1:0	2:3	2:0
4.	Stal II Mielec	2:6	0:0	0:1		4:1	0:1	0:2	1:1	1:1	1:0	5:0	1:1	3:0	1:1
5.	Czuwaj Przemyśl	0:2	0:1	3:0	1:1		1:2	1:1	4:2	6:1	1:0	3:0	2:1	5:0	7:0
6.	Stal Sanok	0:1	0:3	1:2	2:2	0:1		4:0	2:2	0:0	3:0	3:1	1:3	5:0	0:0
7.	Stal II Rzeszów	1:2	1:2	4:0	0:2	3:2	0:1		1:0	2:1	0:2	2:0	2:2	2:1	3:1
8.	Gryf Mielec	1:3	1:4	0:0	0:6	1:1	4:0	1:1		1:1	0:0	4:2	3:1	4:1	3:0
9.	Chemik Pustków	0:2	1:1	2:0	0:0	0:2	1:0	1:1	3:0		1:0	3:1	1:2	0:1	0:0
10.	Górnik Gorlice	0:2	0:4	1:3	0:2	3:2	4:0	0:0	0:0	0:0		0:0	2:0	1:0	0:0
11.	JKS Jarosław	1:2	0:1	2:0	1:1	0:0	0:1	2:1	3:0	3:0	1:4		1:0	2:0	1:1
12.	Lechia Sędziszów Małopolski	0:2	0:3	1:2	0:1	2:0	1:3	2:0	1:1	1:0	2:1	1:4		3:1	3:1
13.	Stal Łańcut	3:3	1:4	1:1	1:1	0:0	1:2	3:0	0:1	1:2	1:0	2:0	1:1		3:1
14.	Karpaty II Krosno	0:4	2:0	1:4	0:0	2:1	0:3	3:0	1:0	0:1	0:1	1:0	1:0	0:1	
									jesień			wiosna			

Dariusz Anaszko

George Kimpton – angielski trener w Polsce

Pierwszym formalnym trenerem zawodników Polonii w 1921 r. został Amerykanin **George Burford**. Obsadzenie go w tej roli nie zakończyło się powodzeniem – barwnie epizod ten opisuje **Tadeusz Grabowski**: "Zaczął swą pracę wiosną 1921 roku od... przemówienia po angielsku, którego nikt nie umiał przetłumaczyć. Szybko zorientowaliśmy się, że Burford... nigdy nie grał w piłkę, że był zawodowym bokserem wagi lekkiej i że przeszedł pospieszny kurs gimnastyki sportowej. To wielkie nieporozumienie trwało zaledwie kilka tygodni. Burforda odwołano z Warszawy"⁵⁸.

Nawet przyjmując, że Grabowski we wspomnieniach lekko przesadza (w końcu Burford wcześniej przygotowywał do udziału w igrzyskach olimpijskich w Antwerpii polską reprezentację, więc nie mógł być aż takim piłkarskim ignorantem), to tak czy inaczej eksperyment się nie powiódł. Zarząd Polonii zdecydował więc, że klub powinien zatrudnić na tym stanowisku osobę pewną, zawodowca z doświadczeniem. Do poszukiwań osoby o takim profilu wyznaczył **Stefana Lotha**, który w drodze powrotnej z Budapesztu (z rozegranego 18.12.1921 r. meczu reprezentacji Polski z Węgrami, w którym był zawodnikiem rezerwowym) udał się do Pragi⁵⁹.

Praska wizyta Lotha przyniosła wymierny efekt i jeszcze w grudniu prasa sportowa informowała, że Polonia zatrudniła George'a Kimptona, prowadzącego wcześniej klub DFC Praga⁶⁰. Kimpton wybrał Polonię, choć miał oferty z tak uznanych klubów, jak SpVgg Fürth, Sparta Praga czy Viktoria Žižkov. Skłoniły go do tego "niemożliwe do zniesienia podstępne walki konkurencyjne różnych klubów w miastach Europy centralnej oraz charakter całego sportu piłki nożnej, odbiegający w tych państwach daleko od zasad amatorstwa"⁶¹.

W taki to sposób do Warszawy ściągnął trener z bogatą piłkarską przeszłością. Dość wspomnieć, że był on w latach 1910-1920 jednym z podstawowych graczy Southamptonu, w którym wystąpił w 149 meczach (nie licząc występów w ligach wojennych), strzelając 30 goli. Gdy w 1920 r. kończył karierę piłkarską, Southampton wyróżnił go, organizując mecz benefitowy.

Georg Kimpton, trener warszawskiej Polonii.

"Tygodnik Sportowy" 1922-02-03 nr 39, s. 7

⁵⁸ za "Rzeczpospolita" z 2020-04-10.

⁵⁹ "Tygodnik Sportowy" z 1921-12-23 nr 32, s. 13.

⁶⁰ "Tygodnik Sportowy" z 1921-12-30 nr 34 s. 15 i in.

⁶¹ "Kurjer Polski" z 1922-01-13 nr 13, s. 8.

Do Warszawy Kimpton przyjechał 12.01.1922⁶² i wkrótce rozpoczął treningi piłkarzy. Treningi, których forma nie do końca spotkała się ze zrozumieniem w klubie. Już nie chodziło o wplecenie w ich przebieg elementów boksu, tenisa stołowego czy lekkoatletyki – pojedynki bokserskie były nawet odbierane raczej pozytywnie (w prasie opisywano np. walkę T. Grabowskiego z Kimptonem, której stawką było... 10 pączków za choćby jedno trafienie Anglika⁶³). **Zawodnicy Polonii** – grający przecież amatorsko – **nie byli jednak przyzwyczajeni do bardzo forsownego trybu treningów**. Gdy w październiku 1922 r. na walnym zgromadzeniu klubu oceniano trenera, mówiono wręcz o "traktowaniu graczy jak koni wyścigowych"⁶⁴.

Jednak nie treningi wywołały najwięcej kontrowersji w ówczesnym światku polskiej piłki nożnej. Tym, co oburzało najbardziej była... **aktywność Kimptona podczas meczów!** Tenże bowiem w trakcie gry przekazywał piłkarzom głośne uwagi co do taktyki. Z dzisiejszego punktu widzenia jest to coś oczywistego, wówczas jednak odbierane było jako zachowanie naganne. Dochodziło do spięć z zawodnikami przeciwników – i gdy nawet ganiono piłkarzy za wszczynanie podczas gry kłótni z Kimptonem (jak było ze skrzydłowym Makkabi Kraków Schneidrem podczas meczu z Polonią), w relacjach zaznaczano, że Anglik "nie powinien ciągłymi nawoływaniami prowokować tego rodzaju sceny"⁶⁵. Interweniował nawet... Warszawski Okręgowy Związek Piłki Nożnej, który w komunikacie z posiedzenia z 28.07.1922 ogłosił, że: "Wobec tego, że trener K.S. Polonia przez dawanie głośnych wskazówek graczom swej drużyny podczas zawodów przyczynia się do burzenia porządku na boisku, a w skutkach wywołuje przez to niepożądane incydenty z graczami drużyny przeciwnej, Wydział Zgłoszeń i kar zwraca się do powyższego klubu z wezwaniem o usunięcie na przyszłość tego niedomagania. W razie powtórzenia się podobnych wypadków będzie zmuszony zastosować odpowiednie środki zapobiegawcze."⁶⁶.

Nie na wiele te pouczenia WOZPN-u się chyba zdały, skoro już w relacjach z rozegranego 27.08.1922 meczu ze Strzelcem Wilno czytamy: "W czasie meczu trener Polonii Kimpton usadowił się tuż pod bramką Strzelca i z tej reduty wydawał głośne zarządzenia graczom warszawskim. Ciągłe jego krzyki i dyrygowanie graczami denerwowały niepotrzebnie bramkarza Strzelca."⁶⁷.

Jeszcze szerszym echem odbiła się **gra Kimptona w składzie Polonii** w rozegranym w Gdańsku 27.05.1922 towarzyskim meczu z drużyną Verein für Leibesübungen. Pisano: "Wystawienie zawodowca w składzie drużyny amatorskiej, bez względu na okoliczności i na motywy tego kroku, jest niedopuszczalne z punktu widzenia etyki sportowej i może się odbić ujemnie na reputacji Polonii"⁶⁸. "Przez ten nieopatrzny krok Polonii, dokonany mimo zakazu Zarządu PZPN, zostało poważnie na szwank narażone w oczach zagranicy to, czem się football polski dotąd słusznie szczycił – że wśród polskich piłkarzy nie ma zawodowców"⁶⁹. Odpowiedź Kimptona na te zarzuty – przesłana w liście do "Kurjera Warszawskiego", przedrukowanym potem także przez inne czasopisma – przytaczam w całości, pokazuje bowiem, że nie tylko na boisku Anglik był człowiekiem o dużym temperamencie:

"Szan. Panie! Doszło do mojej wiadomości, że dzienniki twierdzą, iż niemiłym był dla Polonii mój udział w grze w Gdańsku. Mieliśmy tylko 10 graczy, proszono mnie więc, abym grał jako jedenasty i zgodziłem się na tę prośbę. Oświadczam, że w grach przyjacielskich grać będę też na przyszłość i nikt nie może mi

⁶² "Przegląd Sportowy" z 1922-01-20 nr 3, s. 16; "Tygodnik Sportowy" 1922-02-03 nr 39, s. 15.

⁶³ "Dobry Wieczór! Kurier Czerwony" z 1935-11-27 nr 329, s. 4.

⁶⁴ "Przegląd Sportowy" z 1922-10-27 nr 43, s. 3.

⁶⁵ "Tygodnik Sportowy" z 1922-07-14 nr 65, s. 13.

⁶⁶ "Przegląd Sportowy" z 1922-08-02 nr 31, s. 2.

⁶⁷ "Przegląd Sportowy" z 1922-09-15 nr 37, s. 11.

⁶⁸ "Kurjer Warszawski" z 1922-05-26 nr 142 (wyd. wieczorne), s. 9.

⁶⁹ "Przegląd Sportowy" z 1922-06-09 nr 23, s. 4.

tego zabronić. Jeżeli zapragnę zagrać w tenisa, to zagram, jeżeli zapragnę nieco poboksować, to będę boksował i tak dalej po przyjacielsku, we wszystkich sportach. W grze ligowej byłoby to nieuczciwie, ale w grach przyjacielskich mam wszelkie prawo grać. Jeżeli zaś nie będzie mi to pozwolone, to napiszę do Związku angielskiego i znajdę opiekę. Jestem tu w interesie sportu polskiego i pragnąłbym uczynić wszystko, aby go rozwinąć. Chciałbym, aby sport kroczył naprzód, a nie stał na miejscu."⁷⁰.

Za grę Kimptona w tym meczu Polonia została ukarana przez WOZPN grzywną 25.000 marek polskich. Dodatkowo upomniano klub za "niestosowną i nietaktowną" treść jego listu⁷¹.

W listopadzie 1922 r. Kimpton odchodzi z klubu⁷². Jak się wydaje, nie tylko kontrowersje do tego się przyczyniły – decydujące były niezadowalające wyniki sportowe. Polonia zdecydowanie wygrała wprawdzie warszawskie rozgrywki okręgowe, jednak w fazie finałowej mistrzostw Polski klub wypadł słabo. W czteroklubowej grupie północnej (mistrzostwa rozegrano w dwóch grupach, których zwycięzcy walczyli o tytuł mistrzowski) Polonia wygrała zaledwie dwa mecze, natomiast aż w czterech schodziła z boiska pokonana. Gdy przypomnimy, że rok wcześniej klub wywalczył wicemistrzostwo Polski, brak satysfakcji jest oczywisty.

Kimpton po rozstaniu z Polonią trafił do Krakowa, gdzie objął stery Cracovii. Na Polonii wspominano go raczej dobrze, skoro w grudniu 1926 r. prasa informowała, że klub zwrócił się do Kimptona z propozycją ponownego objęcia funkcji trenera⁷³. Do tego jednak nie doszło, a kariera trenerska Kimptona rozwijała się poza Polską – w latach 30. został nawet (razem z Gastonem Barreau) selekcjonerem reprezentacji Francji, którą poprowadził podczas mistrzostw świata w 1934 r.

Artykuł pierwotnie został zamieszczony w Internetowym Magazynie Kibiców Polonii Warszawa "Magazyn 1911.pl" nr 2(8), luty-marzec 2023

Polonia, mistrzowska drużyna Warsz. Z. O. P. N. Fot. Emilia Rosen.

"Tygodnik Sportowy" 1922-06-16, s. 12; Kimpton pierwszy z lewej

⁷⁰ Tamże.

⁷¹ "Przegląd Sportowy" z 1922-10-20 nr 42, s. 14.

⁷² "Przegląd Sportowy" z 1922-11-17 nr 46, s. 14, "Kurjer Warszawski" z 1922-11-23 nr 322, s. 4 i in.

⁷³ "Express Poranny" z 1926-12-05 nr 338, s. 7; "Epoka" z 1926-12-06 nr 66, s. 4 i in.

Artur Fortuna

Prognozy ligowe

W numerze 2 „Kornera” z marca 2022⁷⁴ Piotr Klimek przedstawił, w jaki sposób tworzy prognozy tabel ligowych i oblicza procentowe szanse na mistrza, puchary, utrzymanie i spadek. Metoda ta jest oparta na rankingu ELO mierzącym siłę każdej drużyny. Każdy mecz dodaje lub odejmuje punkty w tym rankingu. Znając siłę, możemy ocenić prawdopodobieństwo wygranej, remisu lub przegranej w każdym meczu. Tu przerwę i odeślę do owego numeru. Dziś chciałbym opowiedzieć o innej metodzie.

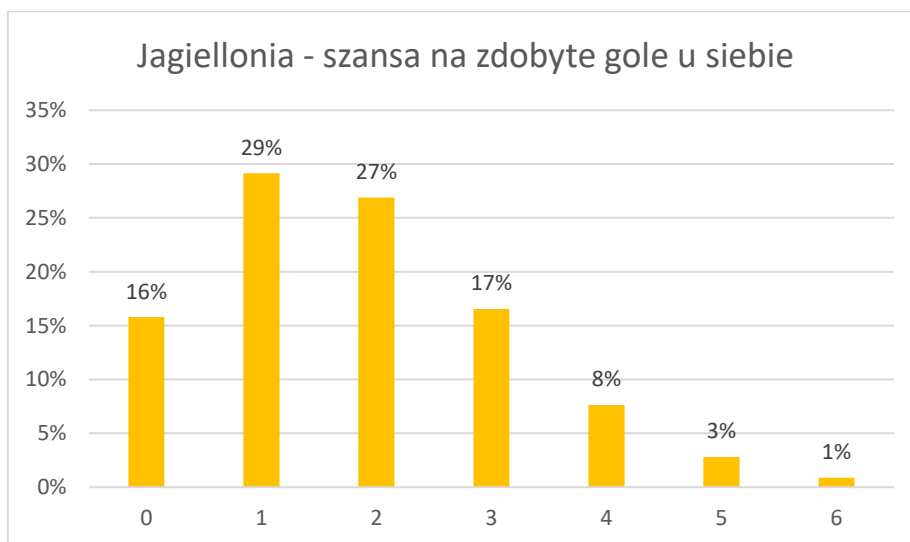
Zanim przejdziemy do sedna musimy sobie opowiedzieć o pewnym zjawisku. W roku 2022 doszło w Polsce do 20 470 wypadków drogowych⁷⁵. Oznacza to, że co godzinę dochodzi do średnio 2,34 wypadków. Przyjmijmy na chwilę, że liczba ta w aktualnym roku będzie taka sama. Czy to oznacza, że w ciągu najbliższych 60 minut zdarzy się ich 2,34? Zdecydowanie nie, trzydzieści cztery setne wypadku nie zdarzy się o żadnej godzinie. Ile zatem ich będzie przez najbliższą godzinę? Żaden człowiek nie może odpowiedzieć na to pytanie. Możemy jednak policzyć jakie jest prawdopodobieństwo ile ich będzie. Na 10% zero, na 23% jeden, na 26% dwa, na 21% trzy i można tak dalej. Skąd to wiem? Z pomocą przychodzi matematyczny twór o nazwie rozkład Poissona. Ma on nietrudny wzór, ale ponieważ kiedyś przeczytałem, że każdy matematyczny wzór zmniejsza liczbę czytelników o połowę, to nie podejmę ryzyka i zainteresowanych odeślę do Wikipedii. Ważniejsze jest, kiedy możemy go użyć. Musimy mieć do czynienia z wydarzeniami, które pojawiają się w różnych momentach czasu niezależnie od czasu, jaki upłynął od pojawienia się poprzednich. Wypadki drogowe takie właśnie są – to, kiedy zdarzy się następny, nijak nie jest zależne od tego, ile minęło czasu od ostatniego, który miał miejsce być może na innym krańcu Polski. Musimy też znać ich częstotliwość – jak często pojawiają się w określonej jednostce czasu.

Inny przykład niż wypadki drogowe? Hm, a co powiecie na gole w meczach piłki nożnej? „Pojawiają się w różnych momentach czasu niezależnie od czasu jaki upłynął od pojawienia się poprzednich” – jest. Drużyna może zdobyć bramkę mniej niż minutę po poprzedniej, ale czasem przyjdzie i kilka meczów czekać aż naszym coś wpadnie. „Musimy też znać ich częstotliwość – jak często pojawiają się w określonej jednostce czasu” – tu trochę gorzej. Nie mamy wszak pojęcia, jak często nasi ulubieńcy strzelać będą. Ale z wypadkami drogowymi też nie znaliśmy przyszłości. Jak zawsze w przypadku prognoz przyszłości trzeba sięgnąć do przeszłości. A to znamy, bez trudu możemy patrząc w tabelę ligową policzyć średnią bramek na mecz. Na mecz – bo 90 minut właśnie będzie naszą jednostką czasu. Spójrzmy zatem do tabeli IV ligi podkarpackiej i wyłómy z niej stałego bywalca „Kornera”, czyli Jarosławski Klub Sportowy. W rundzie jesiennej zdobył on 46 bramek w 19 meczach, czyli średnia wynosi 2,41 gola na mecz. Ale jeśli spojrzymy uważniej to zauważymy, że w 10 meczach domowych zdobył 32 bramki, a w 9 wyjazdowych 14. Znamy to zjawisko. Twierdza [tu nazwa miasta]. Są drużyny, które lepiej radzą sobie u siebie i rzadziej, ale takie też, które lepiej radzą sobie na wyjazdach. A i takie, którym to obojętne. W takim razie przewidując liczbę bramek, musimy osobno policzyć średnią bramek u siebie i średnią bramek na wyjazdach. Dwie? Cztery! Oprócz zdobywania bramek drużynom zdarza się je – niestety – jeszcze tracić. Jedna drużyna to aż cztery średnie: a) średnia zdobywanych bramek u siebie, b) średnia traconych bramek u siebie c) średnia zdobywanych bramek na wyjazdach, d) średnia traconych bramek na wyjazdach. Gdy piszę te słowa minęła 25. kolejka Ekstraklasy i Jagiellonia

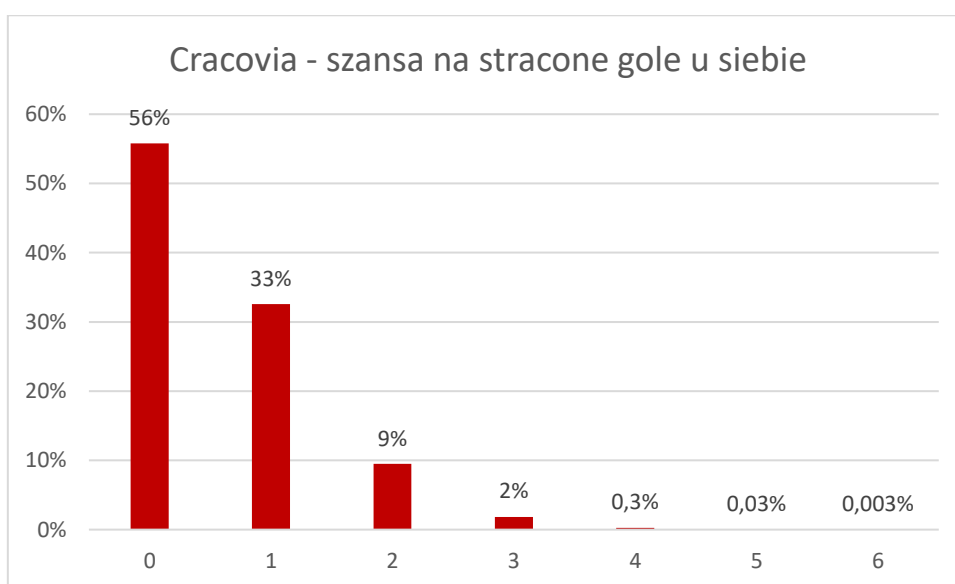
⁷⁴ <https://korneroshispn.wordpress.com/2022/03/31/korner-nr-2/>

⁷⁵ <https://jedz-bezpiecznie.pl/wstepny-obraz-bezpieczenstwa-na-polskich-drogach-w-2022-roku-20230103>

zdobywa w meczach w Białymstoku przeciętnie 1,84 bramki na mecz. Wrzucamy to do rozkładu Poissona i możemy policzyć, że prawdopodobieństwo, że zdobędzie przez 90 minut 0 bramek wynosi 16%, jedną 29%, dwie 27% itd. Szczegółowe wyliczenie przedstawiłem na wykresie. To dość charakterystyczny wykres dla rozkładu Poissona – taka górką, a potem szanse maleją. Istotnie szanse na zdobycie 10 bramek są znikome. Ale nie zerowe – w tym przypadku to 0,002 procenta, czy jak kto woli 1 do 50 000. W rozkładzie Poissona da się liczyć i takie rzeczy, ale są one na tyle małe, że można je pominąć w poważniejszych rachunkach. Podobnie do wykresu dla domowej Jagielloni będzie wyglądał wykres dla wyjeżdżającej poza Mielec Stali w kategorii bramki stracone – 21% na zero, 33% na jedną, 25% na dwie itd.

Śląsk Wrocław na wyjazdach ma średnią 0,75 gola, zatem na 47% możemy być pewni, że z kolejnego wróci z zerem z przodu, na 35%, że zdobędzie jednego. Tu górką wystąpiła już na pierwszej wartości. Podobnie, gdy spojrzymy na stracone bramki Cracovii w meczach domowych – średnia 0,58 oznacza aż 56% szans na zachowanie czystego konta przy Kałuży.

Jeśli zatem Jagiellonia dużo strzela u siebie, a Stal traci dużo bramek na wyjazdach, to pewnie można się spodziewać, że spotkanie Jaga – Stal zakończy się znaczącym zwycięstwem białostoczan (ten mecz już był i faktycznie padł wynik 4:0). Ale spójrzmy na taką Pogoń zdobywającą sporo bramek na wyjazdach. Jak poradzi sobie w Krakowie, gdzie gospodarze tracą najmniej w lidze? Przecież bramki zdobyte przez Pogoń i bramki stracone przez Cracovię to te same gole! W prawdziwym świecie trafili raz i padł wynik 1:1, ale widać tu problem, z którym musimy sobie poradzić.

Sięgnijmy zatem po spotkanie, którego jeszcze nie było i spróbujmy wyliczyć prawdopodobieństwa wyniku. jakim się on skończy. Jagiellonia – Cracovia, zdecydowanie jeden z moich ulubionych pojedynków w Ekstraklasie (oba kluby są dość podobne i zawsze jest bardzo dużo walki, najczęściej o wyniku decyduje jeden gol przewagi). Mamy tu aż cztery liczby, które musimy pogodzić. Jedna para to ZDJ – średnia bramek zdobywanych przez Jagiellonię w meczach domowych (aktualnie 1,85) i SWC – średnia bramek traconych przez Cracovię na wyjazdach (1,31). A druga para to SDJ – średnia bramek traconych przez Jagiellonię u siebie (1,46) i ZWC – średnia bramek zdobywanych przez Cracovię na wyjazdach (1,00). Pomysł na połączenie jest prosty i spotykany w literaturze matematyczno-futbolowej⁷⁶. Policzymy średnią ze średnich! Gospodarze strzelać powinni (czyli goście —tracić) $\frac{1}{2}(ZDJ+SWC)$ goli, zaś gospodarze tracić (czyli goście zdobywać) $\frac{1}{2}(SDJ+ZWC)$ bramek. Szybki rachunek i mamy średnie 1,58 i 1,23. Teraz już z górki. Jaka jest szansa na 0:2? Rozkład Poissona przy średniej 1,58 daje ok. 21% szans na zero goli. A przy średniej 1,23 zwraca 22% szans na 2 bramki. Mnożymy obie liczby i oto wiemy, że 0:2 zdarzyć się powinno z prawdopodobieństwem 4,6%. Zaszalejmy i spytajmy o 6:5. 0,003%, czyli jak 1 do 33 tysięcy. W tabeli poniżej zebrałem inne prawdopodobieństwa, acz wyniki ograniczyłem do – i tak nierozsądnych – siedmiu bramek na drużynę. Pionowo gole dla Jagielloni, poziomo dla Cracovii.

J\C	0	1	2	3	4	5	6	7
0	6,0%	7,4%	4,6%	1,9%	0,6%	0,1%	0,03%	0,01%
1	9,5%	11,7%	7,2%	3,0%	0,9%	0,2%	0,05%	0,01%
2	7,5%	9,2%	5,7%	2,3%	0,7%	0,2%	0,04%	0,01%
3	3,9%	4,9%	3,0%	1,2%	0,4%	0,1%	0,02%	0,003%
4	1,6%	1,9%	1,2%	0,5%	0,1%	0,04%	0,01%	0,001%
5	0,5%	0,6%	0,4%	0,2%	0,05%	0,01%	0,002%	0,0004%
6	0,1%	0,2%	0,1%	0,04%	0,01%	0,003%	0,001%	0,0001%
7	0,03%	0,04%	0,02%	0,01%	0,003%	0,001%	0,0001%	0,00002%

Możemy oczywiście dodać liczby z zielonych pól i policzyć prawdopodobieństwo wygrania meczu przez białostoczan i żółte dla remisu, a czerwone dla wiktorii krakowian. Nie będzie nam to jednak potrzebne, my potrzebujemy goli!

Dlaczego liczba bramek w meczu jest niezbędna do stworzenia prognoz? Nie wystarczą same punkty? Dlatego, że nie tylko punkty decydują o kolejności w tabeli ligowej. W razie remisu w punktach potrzebne są dodatkowe kryteria: mecze bezpośrednie, różnica bramek, bramki zdobyte, liczba zwycięstw, liczba zwycięstw na wyjazdach itd. Czy to problem? Jak często to jest potrzebne? Sprawdziłem i w historii ekstraklasy tylko raz (!) było to niepotrzebne i udało się ułożyć tabelę samymi punktami (1986/87). W historii drugiego poziomu ligowego czterokrotnie (ośmiordużynowa grupa II w 1951, dziesięciordużynowa grupa C w 1952, grupa zachodnia 1996/97 i I liga w 2008/09). W każdym

⁷⁶ David Sumpter, Piłkomatyka. *Matematyczne piękno futbolu*, Kraków 2018

innym z sezonów dochodziło do remisu w punktach i o miejscach rozstrzygały również inne kryteria. Zdarzało się, że nawet siedem drużyn remisowało w liczbie punktów (I grupa II ligi w sezonie 1985/86, siedem zespołów zdobyło po 29 pkt, a ostatni z nich spadał), choć nie wiem, czy to rekord i zachęcam, by takowego poszukać.

Skoro już wiemy, jak policzyć prawdopodobieństwa dla każdego możliwego wyniku. to nie wystarczyłoby rozpisać wszystkie opcje, policzyć tabele i wiemy, jakie będą procentowe szanse na zajęcie konkretnego miejsca? Tu pewien problem. Nawet jak ograniczymy się do 7 bramek na drużynę, daje to 64 możliwe wyniki w każdym meczu. Kolejka 9 spotkań to bagatela 18 biliardów możliwych kompletów wyników. Wytypowanie 10 kolejek do końca wymagałoby rozpatrzenia liczby opcji mającej po zaokrągleniu 162 zera na końcu. To może jednak losować samo zwycięstwo, remis czy porażkę, a potem tylko w razie potrzeby szczegółowe wyniki? 19 tysięcy możliwości na kolejkę w lidze osiemnastozespołowej, 10 kolejek to liczba rzędu 42 zer na końcu. Dla porównania liczba wszystkich atomów we wszechświecie ma ponoć po zaokrągleniu 80 zer na końcu. Trzeba jakoś inaczej.

Dalszy postęp w prognozowaniu wymaga Monte Carlo. Nie słynnego miasta z kasynami, a metody o tej nazwie (wymyślonej przez wybitnego polskiego matematyka ze Lwowa i współtwórcę amerykańskiej bomby termojądrowej Stanisława Ulama). Kasyno jednak trochę będzie, bo będziemy losować. Matematyka mówi nam, że trzeba wiele, bardzo wiele razy losować, a wtedy wynik powinien być bardzo dobrze przybliżony do prawdziwego wyniku jaki można by otrzymać z potencjalnych obliczeń. Robimy zatem tak: A) losujemy wynik każdego meczu, jaki został do końca sezonu, B) tworzymy tabelę końcową zgodnie z regulaminem rozgrywek, czyli uwzględniając punkty, mecze bezpośrednie, bramki itd. I powtarzamy to np. sto tysięcy razy. Albo milion. No i mamy wynik – jeśli na milion takich symulacji drużyna X spada z ligi w 250 tysiącach tabel końcowych to ma 25% szans na spadek.

Jak losuje się wynik poszczególnego meczu? Zgodnie z takimi tabelkami jak powyżej. To tak, jakbyśmy rzucali ustawioną kością, w której ścianka z napisem „Jagiellonia – Cracovia 1:1” wypada w 11,7% przypadków. Innymi słowy losujemy wyniki meczów zgodnie z prawdopodobieństwami określonymi przez odpowiednie rozkłady Poissona. Poniżej w tabelach przykładowe efekty symulacji dla Ekstraklasy i II ligi jakie sporządziłem przed marcową przerwą na reprezentację. W tabelach są procentowe szanse na zajęcie konkretnego miejsca.

Ekstraklasa	1.	2-4	5-15	16-18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Raków Częstochowa	97,59	2,41	-	-	98	2	0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Legia Warszawa	2,41	97,55	0,05	-	2	92	5	0	0	0	0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Lech Poznań	0,00	80,91	19,08	-	0	4	53	24	11	5	2	1	0	0	0	0	0	0	-	-	-	-
Pogoń Szczecin	0,00	59,63	40,37	0,00	0	1	26	33	19	11	6	3	1	1	0	0	0	0	0	0	-	-
Warta Poznań	-	26,40	73,58	0,02	-	0	8	18	24	20	12	7	4	3	2	1	0	0	0	0	0	-
Widzew Łódź	-	17,91	82,05	0,04	-	0	4	13	21	22	15	9	6	4	2	1	1	0	0	0	0	0
Cracovia	-	9,31	90,38	0,31	-	0	3	7	11	16	18	15	11	7	5	3	2	1	1	0	0	0
Wisła Płock	-	1,71	95,50	2,79	-	0	0	1	4	7	11	13	13	11	10	9	7	6	4	2	1	0
Piast Gliwice	-	1,24	93,10	5,66	-	-	0	1	3	5	8	11	12	11	11	10	9	7	6	4	2	0
Radomiak Radom	-	1,07	93,98	4,95	-	0	0	1	2	4	7	10	11	12	12	11	10	8	6	4	1	0
Stal Mielec	-	0,99	92,37	6,64	-	0	0	1	2	4	7	9	11	12	12	11	10	8	7	4	2	0
Śląsk Wrocław	-	0,29	85,72	13,99	-	-	0	0	1	2	4	6	8	9	10	11	12	12	11	9	5	1
Jagiellonia Białystok	-	0,23	86,16	13,61	-	-	0	0	1	2	4	6	8	9	11	12	12	12	11	9	5	0
Górnik Zabrze	-	0,22	78,11	21,66	-	-	0	0	1	1	3	4	6	8	9	10	11	12	13	12	8	1
Zagłębie Lubin	-	0,09	75,57	24,34	-	-	0	0	0	1	2	3	5	7	8	10	12	13	14	14	10	1
Korona Kielce	-	0,02	64,13	35,85	-	-	0	0	0	0	1	2	3	5	6	8	10	12	16	20	13	3
Lechia Gdańsk	-	0,00	28,09	71,91	-	-	-	0	0	0	0	0	1	1	2	3	4	7	10	19	45	8
Miedź Legnica	-	-	1,77	98,23	-	-	-	-	-	-	0	0	0	0	0	0	0	0	1	3	10	86

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-19 20:22																						
0 oznacza wynik dodatni zaokrąglony do zera, - oznacza, że rezultat nie pojawił się w żadnej symulacji																						

II liga	1-2	B↑	3-6	7-14	15-18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
KKS Kalisz	55,49	13,08	40,04	4,47	-	34	21	15	11	8	5	3	1	0	0	0	0	0	-	-	-	-	-
Kotwica Kołobrzeg	42,20	14,20	49,96	7,84	-	22	20	17	14	11	8	5	2	1	0	0	0	0	0	-	-	-	-
Znicz Pruszków	34,31	13,05	53,08	12,60	-	17	17	16	14	12	10	7	4	1	0	0	0	0	0	-	-	-	-
Polonia Warszawa	21,38	14,55	58,96	19,66	0,00	9	13	15	16	15	14	11	6	2	1	0	0	0	0	0	-	-	-
Olimpia Elbląg	19,69	13,92	58,58	21,73	0,00	8	12	14	15	15	15	12	6	2	1	0	0	0	0	0	0	-	-
Wisła Puławy	14,21	14,45	53,82	31,97	0,00	6	9	11	13	15	16	15	10	4	2	1	0	0	0	0	0	-	-
Stomil Olsztyn	11,08	11,43	52,73	36,19	0,01	4	7	10	12	15	16	16	11	5	2	1	0	0	0	0	0	0	-
Motor Lublin	1,45	3,75	21,63	76,60	0,32	0	1	2	4	6	10	16	24	17	10	5	3	1	1	0	0	0	0
Lech II Poznań	0,11	0,82	5,10	89,91	4,88	0	0	0	1	1	3	6	12	18	18	14	10	7	4	3	1	1	0
Radunia Stężyca	0,04	0,34	2,65	90,63	6,69	0	0	0	0	1	2	4	9	16	19	16	12	9	6	4	2	1	0
Pogoń Siedlce	0,04	0,34	2,70	89,98	7,27	0	0	0	0	1	2	4	9	16	18	16	12	9	6	4	2	1	0
GKS Jastrzębie	0,00	0,03	0,36	71,12	28,52	0	0	0	0	0	0	1	2	5	9	12	14	15	14	11	9	6	3
Górnik Polkowice	0,00	0,02	0,18	63,69	36,13	-	0	0	0	0	0	0	2	4	7	10	13	14	13	12	10	8	6
Hutnik Kraków	0,00	0,01	0,14	57,53	42,33	-	0	0	0	0	0	0	1	3	6	9	12	13	14	14	12	10	7
Garbarnia Kraków	0,00	0,00	0,04	43,69	56,27	-	0	0	0	0	0	0	1	2	3	6	8	11	13	14	15	15	12
Zagłębie II Lubin	0,00	0,00	0,02	32,75	67,24	-	0	-	0	0	0	0	0	1	2	4	6	8	11	14	16	18	19
Śląsk II Wrocław	-	0,00	0,01	26,25	73,74	-	-	-	0	0	0	0	0	1	2	3	5	7	9	12	16	20	25
Siarka Tarnobrzeg	-	0,00	0,01	23,40	76,60	-	-	-	-	0	0	0	0	0	1	2	4	6	9	12	16	20	28

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-19 20:30																							
0 oznacza wynik dodatni zaokrąglony do zera, - oznacza, że rezultat nie pojawił się w żadnej symulacji																							

Wyjaśnienia wymaga pozycja „B↑” – to szansa na awans po wygraniu baraży. Wyniku baraży jednak nie losuję, a obliczam. Nie losuję, bo liczba losowań dla konkretnej czwórki byłaby za mała, by wynik był wiarygodny. Ustalę, kto z kim i gdzie zagra baraże w każdej z miliona moich tabel końcowych i liczę prawdopodobieństwo ich wygrania w regulaminowym czasie. Zakładam, że procentowe szanse na wygranie dogrywki są takie same jak na wygranie całego meczu w 90 minut, a szanse na wygranie w karnych są 50-50. Być może te założenia nie są najlepsze, ale nie wiem, jakie inne byłyby sensowniejsze. Drużyny w tabelach posortowałem wg średniej z miejsc, jakie zajęły w każdej z miliona symulacji. Ciekawe jest też zestawienie pokazujące na jakich miejscach powinny drużyny skończyć z prawdopodobieństwem 50, 75 i 99 procent.

Ekstraklasa	50%	75%	99%
Raków Częstochowa	1	1	1-2
Legia Warszawa	2	2	1-3
Lech Poznań	3	3-4	2-8
Pogoń Szczecin	3-4	3-5	2-10
Warta Poznań	4-6	3-7	3-12
Widzew Łódź	5-7	4-8	3-13
Cracovia	5-8	5-10	3-14
Wisła Płock	7-11	6-13	4-16
Piast Gliwice	8-12	7-14	4-17
Radomiak Radom	8-12	7-14	4-17
Stal Mielec	9-13	7-14	4-17
Śląsk Wrocław	11-15	9-16	5-17
Jagiellonia Białystok	11-15	9-16	5-17
Górnik Zabrze	12-16	11-17	6-18
Zagłębie Lubin	13-16	11-17	6-18
Korona Kielce	14-17	12-17	7-18
Lechia Gdańsk	16-17	15-18	9-18
Miedź Legnica	18	18	15-18

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-19 20:22			

II liga	50%	75%	99%
KKS Kalisz	1-2	1-4	1-8
Kotwica Kołobrzeg	1-3	1-5	1-8
Znicz Pruszków	1-3	1-5	1-9
Polonia Warszawa	3-6	2-7	1-10
Olimpia Elbląg	3-6	2-7	1-10
Wisła Puławy	4-7	3-8	1-10
Stomil Olsztyn	4-7	3-8	1-11
Motor Lublin	7-9	6-10	2-14
Lech II Poznań	8-11	8-13	4-17
Radunia Stężyca	9-11	8-13	5-17
Pogoń Siedlce	9-11	8-13	5-17
GKS Jastrzębie	11-14	10-16	7-18
Górnik Polkowice	12-15	11-17	8-18
Hutnik Kraków	13-16	11-17	8-18
Garbarnia Kraków	14-17	13-18	9-18
Zagłębie II Lubin	16-18	14-18	9-18
Śląsk II Wrocław	16-18	14-18	9-18
Siarka Tarnobrzeg	16-18	15-18	10-18

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-19 20:30			

Czy aż milion symulacji jest konieczne? Porównywałem wyniki z tymi osiągniętymi po 100 tysiącach symulacji i różnica jest mało znacząca. Przy milionie symulacji częściej trafiają się mocno egzotyczne i mało prawdopodobne scenariusze jak spadek z II ligi Polonii Warszawa czy awans aktualnie ostatniej w tabeli Siarki Tarnobrzeg. Oczywiście taki scenariusz zdarza się raz czy kilka razy na te milion tabel, ale zdarza. Ciekawych poinformuję, że przeprowadzenie miliona symulacji trwa około godziny, ta liczba nieco się zmniejsza wraz z mniejszą liczbą kolejek do końca, acz nie jeden do jednego. Tych miliona tabel i wyników jakie padły po drodze nigdzie nie zapisuję, istnieją tylko przez chwilę w pamięci komputera.

Jakie są minusy takich prognoz? Na pewno to, że opieramy się na bramkach zdobywanych w poprzednich meczach. W jakimś sensie zakładamy, że drużyny będą grać tak jak grały dotąd, co nie musi być przecież prawdą, zdarzają się spadki formy w końcówce rozgrywek czy nagłe zrywy. Nie ma tu jednak alternatywy – jakiegokolwiek byśmy statystyki nie użyli zawsze powstają one na podstawie tego, co już było. Najlepszym strzelcem nie jest przecież ten, kto zdobywa najwięcej bramek w tej sekundzie, a ten kto ich najwięcej niedawno zdobył. Drugi minus to to, że modelu opartego na średnich z bramek z lidze nie da się stosować do rozgrywek klubów z różnych lig np. w pucharach, a same puchary dostarczają zbyt małej liczby meczów, by na nich sensownie prognozować. Model ten nie jest całoroczny (jak model z rankingu ELO), by działał sensownie kluby muszą już rozegrać pewną liczbę spotkań, zwykle połowę sezonu. To akurat ograniczenie nie jest jakieś bardzo ważne, prognozy ligowe robione w sierpniu, gdy jeszcze sporo może się zmienić nawet o 180°, wydają się raczej ciekawostką. Na pewno prognozy są mało odporne na radykalną przebudowę zespołu podczas przerwy zimowej, gdy np. z przyczyn finansowych klub gra tylko juniorami i z zespołu grającego na jesieni zostaje tylko nazwa. Musi minąć sporo czasu, by model zauważył zmianę w liczbie strzelanych i traconych bramek.

Czy model oparty na rozkładzie Poissona może wygrać z bukmacherami? Zaczniemy od tego, jak policzyć prawdopodobieństwa z kursów bukmacherskich. W dniu pisania tego tekstu jedna z firm oferuje na grany 23 kwietnia mecz Widzew – Piast kursy 2,50 – 3,00 – 2,90. Wystarczy liczbę 1 podzielić przez te kursy i mamy prawdopodobieństwa (jeśli ktoś woli w procentach niech dzieli 100 przez kursy). Oznacza to, że ten bukmacher oferuje zakłady tak jakby przewidywał 40% szans na zwycięstwo Widzewa, 33% na remis, a 34% na wygraną Piasta. Te liczby sumują się do ponad 100% i nie jest to przypadek – tu właśnie ukrywa się marża bukmachera. Po podzieleniu tych niby-prawdopodobieństw przez ich sumę dostajemy skorygowane prawdopodobieństwa, już sumujące się poprawnie: 37%, 31%, 32%. Z modelu rozkładu Poissona na dziś wychodzą liczby zbliżone, lecz nieco inne: 36%, 28%, 36%. Zapewne bliżej daty tego meczu i firmy bukmacherskie i mój model zmienią jeszcze te liczby. Wydaje się jednak, że to bukmacherzy mają rację, skoro nie bankrutują. Ustalając kurs, uwzględniają sporo innych parametrów np. to, kto nie zagra w meczu. Można by zatem dokonywać prognoz na podstawie ich kursów, ale my potrzebujemy prawdopodobieństw konkretnych wyników bramkowych, a kursy na dokładne wyniki nie są dostępne dalej niż na jakieś dwa tygodnie naprzód. Z drugiej strony bukmacherzy mogą do ustalania kursów używać parametrów pozasporthowych, ekonomicznych np. oferując atrakcyjniejsze kursy niż konkurencja, czy zmniejszając je tam, gdzie zbyt duże kwoty już postawiono na jeden typ. Być może idealnym rozwiązaniem byłby tu model mieszany wykorzystujący już znane kursy i może ktoś z Czytelników taki napisze, do czego gorąco zachęcam.

Czy ten model jest skuteczny, czy działa poprawnie? Odpowiedź na to pytanie jest trudna, bo nie wiadomo jak i czym to mierzyć. Czy jeśli zespół, który miał 90% szans na utrzymanie spadł z ligi, to oznacza to, że model jest zły, czy że zespół zagrał tragicznie źle? Modele takie nie upierają się wyrokować jaka będzie kolejność w tabeli ligowej, podają tylko procentowe szanse na różne scenariusze. Jest to zatem projekcja tego, co najprawdopodobniej się stanie, nie zaś orzeczenie jak będzie na pewno. Spróbowałem zaprognozować wstecz za minione sezony. Wziąłem prawdziwe

średnie bramek, ale kazałem modelowi wylosować wyniki wszystkich meczów od pierwszej do ostatniej kolejki, zrobić tabelę i powtórzyć to milion razy. Przyjrzyjmy się efektom. W czarnych ramkach to, co naprawdę się stało.

Ekstraklasa 20/21	1.	2-4	5-15	16.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Legia Warszawa	28,79	40,74	30,34	0,12	29	18	13	10	7	6	4	4	3	2	2	1	1	1	0	0
Raków Częstochowa	23,29	40,48	36,04	0,19	23	17	13	10	8	6	5	4	3	3	2	2	1	1	0	0
Pogoń Szczecin	12,00	34,69	52,77	0,55	12	13	12	10	9	8	7	6	5	5	4	3	2	2	1	1
Piast Gliwice	6,97	26,65	65,04	1,33	7	9	9	9	9	8	8	7	7	6	5	5	4	3	2	1
Śląsk Wrocław	4,95	22,55	70,64	1,86	5	7	8	8	8	8	8	7	7	6	6	5	4	3	2	
Lechia Gdańsk	4,68	21,44	71,72	2,16	5	6	7	8	8	8	8	7	7	7	6	5	5	4	2	
Lech Poznań	3,95	19,28	74,14	2,63	4	6	7	7	7	8	8	8	8	7	7	7	6	5	4	3
Warta Poznań	3,64	18,58	75,08	2,70	4	5	6	7	7	8	8	8	8	7	7	7	6	5	4	3
Zagłębie Lubin	2,68	15,38	78,27	3,67	3	4	5	6	7	7	7	8	8	8	8	8	7	6	5	4
Wisła Kraków	2,65	15,02	78,28	4,06	3	4	5	6	6	7	7	7	8	8	8	8	7	7	6	4
Górnik Zabrze	2,29	14,07	79,60	4,04	2	4	5	6	6	7	7	8	8	8	8	8	7	7	6	4
Wisła Płock	1,73	11,24	81,17	5,87	2	3	4	5	5	6	7	7	7	8	8	8	8	8	8	6
Jagiellonia Białystok	1,42	9,96	82,03	6,59	1	2	3	4	5	6	6	7	7	8	8	9	9	9	8	7
Stal Mielec	0,52	4,98	81,06	13,44	1	1	2	2	3	4	4	5	6	7	8	9	10	12	13	13
Cracovia	0,36	3,81	79,32	16,52	0	1	1	2	2	3	4	4	5	6	7	9	11	13	15	17
Podbeskidzie Bielsko-Biała	0,07	1,13	64,50	34,29	0	0	0	1	1	1	2	2	3	4	5	7	9	13	19	34

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-20 23:16																				
0 oznacza wynik dodatni zaokrąglony do zera, - oznacza, że rezultat nie pojawił się w żadnej symulacji																				

Ekstraklasa 21/22	1.	2-4	5-15	16-18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Lech Poznań	42,19	43,14	14,61	0,07	42	22	13	8	5	3	2	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Pogoń Szczecin	20,37	47,96	31,26	0,41	20	20	16	12	8	6	5	3	3	2	1	1	1	1	0	0	0	0
Raków Częstochowa	19,09	47,71	32,76	0,44	19	20	16	12	9	6	5	4	3	2	2	1	1	1	0	0	0	0
Lechia Gdańsk	5,28	30,85	61,17	2,70	5	9	11	10	9	8	7	6	5	4	4	3	2	2	1	1	0	
Piast Gliwice	3,29	22,83	68,53	5,36	3	6	8	9	9	9	8	8	7	6	6	5	4	4	3	2	2	1
Górnik Zabrze	1,79	15,57	73,14	9,50	2	4	5	7	7	8	8	8	7	7	7	6	6	5	5	4	3	2
Radomiak Radom	1,65	15,20	73,88	9,28	2	3	5	7	7	8	8	8	7	7	7	6	6	5	5	4	3	2
Wisła Płock	1,27	13,07	75,22	10,44	1	3	4	6	7	7	8	8	8	7	7	7	6	6	5	4	4	2
Legia Warszawa	1,15	12,12	74,91	11,81	1	3	4	5	6	7	7	7	7	7	7	7	6	6	5	4	3	
Cracovia	1,10	11,72	74,90	12,28	1	3	4	5	6	7	7	7	7	7	7	7	6	6	5	4	3	
Warta Poznań	0,95	10,60	74,48	13,97	1	2	4	5	6	6	7	7	7	7	7	7	7	6	6	5	4	
Śląsk Wrocław	0,51	6,77	71,41	21,32	1	1	2	3	4	5	5	6	6	7	7	7	8	8	8	8	7	6
Jagiellonia Białystok	0,42	6,05	71,63	21,90	0	1	2	3	4	5	5	6	6	7	7	8	8	8	8	8	8	6
Stal Mielec	0,34	5,23	69,84	24,58	0	1	2	3	3	4	5	5	6	7	7	8	8	8	9	9	9	7
Zagłębie Lubin	0,25	4,12	66,26	29,36	0	1	1	2	3	3	4	5	5	6	7	7	8	9	9	10	10	10
Wisła Kraków	0,21	3,67	65,54	30,59	0	1	1	2	3	3	4	5	5	6	7	7	8	9	9	10	11	10
BBT Nieciecza	0,13	2,66	59,93	37,29	0	0	1	1	2	3	3	4	4	5	6	7	8	9	10	11	13	14
Górnik Łęczna	0,02	0,74	40,53	58,70	0	0	0	0	1	1	1	2	2	3	4	5	6	7	9	12	17	29

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-20 02:54																						
0 oznacza wynik dodatni zaokrąglony do zera, - oznacza, że rezultat nie pojawił się w żadnej symulacji																						

I liga 20/21	1-2	B↑	3-6	7-17	18.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Radomiak Radom	42,01	14,39	40,63	17,33	0,03	24	18	14	11	9	7	5	4	3	2	1	1	1	0	0	0	0	0
BBT Nieciecza	39,44	14,22	41,23	19,30	0,04	22	17	14	11	9	7	5	4	3	2	2	1	1	1	0	0	0	0
GKS Tychy	28,16	13,07	43,34	28,41	0,09	14	14	13	12	10	9	7	6	4	3	3	2	1	1	1	0	0	0
Arka Gdynia	23,43	11,94	42,63	33,78	0,16	11	12	12	11	10	9	8	6	5	4	3	2	2	1	1	1	0	0
ŁKS Łódź	20,42	11,12	41,64	37,71	0,23	10	11	11	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	2	1	1	1	0
Górnik Łęczna	18,93	11,54	42,45	38,44	0,18	9	10	11	11	11	10	8	7	6	5	4	3	2	2	1	1	0	0
Miedź Legnica	13,69	8,92	37,96	47,93	0,42	6	8	9	10	10	9	8	7	6	5	4	3	3	2	1	1	0	0
Widzew Łódź	2,30	2,35	16,12	78,57	3,02	1	2	2	3	5	6	7	7	8	8	8	8	8	7	7	6	5	3
Odra Opole	2,45	2,49	16,07	77,91	3,57	1	2	3	3	5	6	6	7	8	8	8	8	8	7	7	6	5	4
Sandecja Nowy Sącz	2,16	2,14	14,82	79,06	3,96	1	1	2	3	4	5	6	7	7	8	8	8	8	8	7	6	6	4
Zagłębie Sosnowiec	1,81	1,84	13,33	80,44	4,42	1	1	2	3	4	5	6	7	7	8	8	8	8	8	8	7	6	4
Chrobry Głogów	1,47	1,54	11,58	81,64	5,31	0	1	2	2	3	4	5	6	7	7	8	8	8	8	8	8	7	5
Puszcza Niepołomice	0,97	1,11	8,82	82,70	7,52	0	1	1	2	2	3	4	5	6	7	7	8	9	9	9	9	9	8
Korona Kielce	0,79	0,90	7,75	83,05	8,41	0	1	1	2	2	3	4	5	6	7	7	8	9	9	10	10	10	8
GKS 1962 Jastrzębie	0,74	0,87	7,51	82,96	8,79	0	1	1	2	2	3	4	5	6	6	7	8	9	9	10	10	10	9
Stomil Olsztyn	0,65	0,83	6,73	82,44	10,18	0	0	1	1	2	3	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	11	10
Resovia	0,53	0,65	6,20	83,49	9,78	0	0	1	1	2	2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	11	10
GKS Bełchatów	0,06	0,10	1,21	64,85	33,88	0	0	0	0	0	1	1	1	2	2	3	4	5	7	9	12	18	34

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-21 00:58																							
0 oznacza wynik dodatni zaokrąglony do zera, - oznacza, że rezultat nie pojawił się w żadnej symulacji																							

I liga 21/22	1-2	B↑	3-6	7-15	16-18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
Miedź Legnica	58,01	12,17	30,24	11,52	0,22	39	19	12	8	6	4	3	2	2	1	1	1	1	0	0	0	0	0
Arka Gdynia	34,71	13,38	38,54	25,62	1,13	18	17	13	10	8	7	6	5	4	3	3	2	2	1	1	1	0	0
Widzew Łódź	19,51	10,53	37,24	40,16	3,08	9	11	10	10	9	8	7	6	6	5	4	4	3	3	2	2	1	1
Chrobry Głogów	13,26	8,97	34,00	48,12	4,62	5	8	9	9	9	8	8	7	7	6	5	5	4	4	3	2	2	1
Korona Kielce	13,70	8,51	33,34	47,89	5,06	6	8	9	9	8	8	7	7	6	6	5	5	4	4	3	2	2	1
Podbeskidzie Bielsko-Biała	12,05	7,84	31,71	50,27	5,96	5	7	8	8	8	8	7	7	7	6	6	5	5	4	3	3	2	1
Odra Opole	10,36	6,93	29,49	52,77	7,39	4	6	7	7	8	7	7	7	7	6	6	6	5	5	4	3	2	2
Resovia	8,36	6,09	27,03	55,84	8,77	3	5	6	7	7	7	7	7	7	6	6	6	5	5	4	3	2	2
Sandecja Nowy Sącz	8,03	5,96	26,53	56,43	9,02	3	5	6	7	7	7	7	7	7	7	7	6	6	5	5	4	3	2
GKS Katowice	4,76	3,87	20,08	60,69	14,47	2	3	4	5	5	6	6	7	7	7	7	7	7	6	6	5	4	4
GKS Tychy	4,21	3,55	18,72	61,49	15,58	1	3	4	4	5	6	6	6	7	7	7	7	7	7	6	5	4	4
ŁKS Łódź	3,94	3,53	18,14	61,58	16,33	1	3	3	4	5	5	6	6	7	7	7	7	7	7	7	6	6	4
Zagłębie Sosnowiec	3,44	3,00	16,63	61,61	18,33	1	2	3	4	5	5	6	6	6	7	7	7	7	7	7	6	5	5
Puszcza Niepołomice	2,63	2,37	14,20	61,63	21,55	1	2	3	3	4	4	5	6	6	7	7	7	8	8	8	8	7	6
Skra Częstochowa	1,36	1,41	9,30	58,64	30,70	0	1	1	2	3	3	4	4	5	6	6	7	8	9	9	10	11	10
Stomil Olsztyn	0,70	0,79	5,83	51,55	41,92	0	0	1	1	2	2	3	3	4	5	5	6	7	8	10	12	14	16
Górnik Polkowice	0,62	0,67	5,38	50,71	43,29	0	0	1	1	2	2	2	3	4	4	5	6	7	9	10	12	14	17
GKS Jastrzębie	0,36	0,43	3,59	43,48	52,56	0	0	0	1	1	1	2	2	3	3	4	5	6	8	10	12	16	24

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-20 04:34																							
0 oznacza wynik dodatni zaokrąglony do zera, - oznacza, że rezultat nie pojawił się w żadnej symulacji																							

Widać, że model bardzo dobrze sobie poradził, niemal zawsze z ligi spadały te kluby, które miały największe szanse na to, a awansowały te z największym procentem na to. Jedyna większa różnica z rzeczywistością to awans Widzewa kosztem Arki (wg modelu miałyby największe szanse, ale na awans po barażach). Mocno nieprzewidywalne były same baraże. Pośrodku tabeli występują drobne przesunięcia o parę miejsc w górę lub w dół, ale też i różnice punktowe między drużynami stamtąd były

niewielkie. Podobnie wygląda prognoza zajętych miejsc. Ta wskazująca węższy przedział na 50% pewny trafiała niemal zawsze (wartości pogrubione), a ta wskazująca szerszy na 75% prawdopodobny zawsze.

Ekstraklasa 20/21	m	50%	75%
Legia Warszawa	1	1-3	1-5
Raków Częstochowa	2	1-3	1-6
Pogoń Szczecin	3	1-5	1-8
Śląsk Wrocław	4	3-9	2-11
Warta Poznań	5	5-11	3-13
Piast Gliwice	6	2-7	1-10
Lechia Gdańsk	7	3-9	2-12
Zagłębie Lubin	8	7-13	4-14
Jagiellonia Białystok	9	10-15	7-16
Górnik Zabrze	10	7-13	5-15
Lech Poznań	11	4-10	3-13
Wisła Płock	12	9-15	6-15
Wisła Kraków	13	7-13	4-14
Cracovia	14	13-16	10-16
Stal Mielec	15	12-16	9-16
Podbeskidzie Bielsko-Biała	16	15-16	12-16

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-20 23:16			

Ekstraklasa 21/22	m	50%	75%
Lech Poznań	1	1-2	1-3
Raków Częstochowa	2	1-3	1-5
Pogoń Szczecin	3	1-3	1-5
Lechia Gdańsk	4	2-6	1-9
Piast Gliwice	5	3-8	2-11
Wisła Płock	6	6-12	4-14
Radomiak Radom	7	5-11	4-14
Górnik Zabrze	8	5-11	3-13
Cracovia	9	6-12	4-15
Legia Warszawa	10	6-12	4-15
Warta Poznań	11	7-14	5-16
Jagiellonia Białystok	12	11-17	8-18
Zagłębie Lubin	13	13-18	9-18
Stal Mielec	14	12-18	9-18
Śląsk Wrocław	15	11-17	8-18
BBT Nieciecza	16	14-18	11-18
Wisła Kraków	17	13-18	10-18
Górnik Łęczna	18	16-18	14-18

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-20 02:54			

I liga 20/21	m	50%	75%
Radomiak Radom	1	1-3	1-5
BBT Nieciecza	2	1-3	1-6
GKS Tychy	3	1-4	1-7
Arka Gdynia	4	1-5	1-8
ŁKS Łódź	5	1-5	1-8
Górnik Łęczna	6	2-6	1-8
Miedź Legnica	7	3-8	1-9
Odra Opole	8	8-14	6-16
Widzew Łódź	9	8-14	6-16
Sandecja Nowy Sącz	10	9-15	7-17
Chrobry Głogów	11	10-16	8-17
Korona Kielce	12	13-18	10-18
Puszcza Niepołomice	13	12-17	9-18
GKS 1962 Jastrzębie	14	13-18	10-18
Stomil Olsztyn	15	14-18	10-18
Resovia	16	14-18	10-18
Zagłębie Sosnowiec	17	9-15	7-17
GKS Bełchatów	18	17-18	14-18

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-21 00:58			

I liga 21/22	m	50%	75%
Miedź Legnica	1	1-2	1-4
Widzew Łódź	2	1-6	1-9
Arka Gdynia	3	1-4	1-7
Korona Kielce	4	2-8	1-11
Odra Opole	5	3-9	2-13
Chrobry Głogów	6	2-8	1-11
Sandecja Nowy Sącz	7	4-11	3-14
GKS Katowice	8	8-15	5-16
Podbeskidzie Bielsko-Biała	9	2-8	2-12
ŁKS Łódź	10	9-16	6-17
Resovia	11	4-11	3-14
GKS Tychy	12	8-15	6-17
Skra Częstochowa	13	13-18	10-18
Puszcza Niepołomice	14	11-17	8-18
Zagłębie Sosnowiec	15	10-16	6-17
Stomil Olsztyn	16	15-18	11-18
Górnik Polkowice	17	15-18	12-18
GKS Jastrzębie	18	16-18	13-18

1000000 symulacji, FortArt, 2023-03-20 04:34			

Możemy też użyć bardziej naukowej miary, jaką jest współczynnik korelacji. To liczba z zakresu od -1 do 1. Gdyby była równa 1 oznaczałoby to stuprocentową zgodność obu tabel, wynik -1 oznaczałoby dokładne odwrócenie tabel, zaś 0, że obie tabele w ogóle pozbawione są jakiegokolwiek związku. Wyniki to od 0,91 do 0,97, a zatem niesamowicie wysoka zgodność.

Minusem tych analiz jest to, że korzystałem z prawdziwych średnich bramek zdobytych i straconych z danego sezonu. Niestety bez nich nie da się w ogóle przeprowadzić żadnej prognozy w tym modelu. Ale spójrzmy na jeszcze inne prognozy. Pod koniec poprzedniego sezonu tworzyłem prognozy dwóch grup IV ligi i 8 grup klas okręgowych dla portalu Futbol Małopolska (www.futmal.org). W IV ligach z dużą przewagą wygrały Wieczysta w zachodniej grupie i rezerwy Bruk-Betu we wschodniej. Spójrzmy na klasy okręgowe, bo tam działo się więcej. Pierwsze prognozy sporządziłem na 5-6 kolejek przed końcem każdej z grup. Było to w okresie reformy lig w Małopolskim ZPN i miejsca 1-2 dawały przeniesienie do nowo utworzonej V ligi, a dodatkowo miejsce 1 udział w barażach o ligę IV okrojona do jednej grupy. Z 16 drużyn, którym prognoza dawała wtedy największe szanse na te miejsca, faktycznie wywalczyło je 12. Prognozy na dwie kolejki przed końcem rozgrywek wskazały największe szanse dla 15 z 16 drużyn, które faktycznie wygrały. Ale czy świadczy to o jakości prognozy czy o poziomie tych drużyn i ich rywali? O tym, że dobrze prognozowałem czy o tym, że jedni wykorzystali swe szanse, a inni nie? Te modele nie mają na celu wskazać jednego najbardziej prawdopodobnego wyniku, a prawdopodobieństwa wszystkich możliwych scenariuszy.

Najbardziej znanym twórcą prognoz ligowych opartych na modelu Poissona jest Paweł Mogielnicki, redaktor naczelny portalu 90minut.pl. Bodaj po raz pierwszy prognozę opublikował w roku 2009 na trzy kolejki przed końcem rozgrywek Ekstraklasy i zwykle publikuje je w tym serwisie i na Twitterze co rok na kilka kolejek przed końcem lig centralnych, wywołując sporo emocji. Używa on jednak innego wzoru⁷⁷ niż używany przeze mnie. To właśnie Paweł Mogielnicki jest autorem najśłynniejszej prognozy. Wg legend dawała ona Górnikowi Zabrze jakieś ułamki procenta szans na awans do Ekstraklasy. Nie udało mi się takiej odszukać w archiwum 90minut. Jest za to opublikowana 20 kwietnia 2017 na TT analiza dająca Górnikowi równo 1% szans. Górnik był wtedy, osiem kolejek przed końcem, na ósmym miejscu, ze stratą 5 punktów do dającego awans miejsca drugiego. Później szansa spadła do mniej niż 0,5% i Górnik został zupełnie pomięty w trzech kolejnych prognozach Pawła Mogielnickiego. Jak napisał sam autor: *ostatnio Górnik miał ułamek zaokrąglający się do zera*⁷⁸. Ponownie 1% szans miał 14 maja, 4 kolejki przed końcem ligi będąc na miejscu 9 ze stratą 4 punktów. A potem procenty rosły i finalnie zabrzanie awansowali. Nie świadczy to jednak źle o prognozie, ona nie mówiła, że nie awansuje ktoś inny. Górnik miał mniej niż 0,5% szans i je, przy wydatnej pomocy rywali, po prostu dobrze wykorzystał.

Stałe prognozy po każdej kolejce (świetnie ilustrowane wykresami i cieszące się ogromnym zainteresowaniem) zamieszcza na Twitterze już wspomniany tu Piotr Klimek. Przypomnę, że są oparte na innej metodzie – rankingu ELO i dają nieco inne wyniki. Wyraźnie widać, że są przychylniejsze dla drużyn, które grały niedawno w europucharach (jak Lech czy Lechia), bo model pamięta te mecze, jak również końcówkę poprzedniego sezonu, w której ten udział wywalczyły.

Ja także moje prognozy publikuję w serwisie Twitter. A obrazek na okładce tego numeru to analiza dla jednej z lig jak punkty przekładają się na szanse na poszczególne lokaty w tabeli.

⁷⁷ <http://www.90minut.pl/news/91/news919825-Wisla-40-Lech-38-Legia-22.html>

⁷⁸ <https://twitter.com/mogiel90/status/864465373864873984>

„Korner”

Wydawca: Ogólnopolskie Stowarzyszenie Historyków i Statystyków Piłki Nożnej

Redaktor naczelny: Artur Fortuna

Kontakt: fortart@gazeta.pl